

Siihtalan teollisuusalueen – rakennusinventointi 2015

Seuraavilla sivuilla on käyty läpi Joensuun Siihtalan teollisuusalueen kaavoitusta ja sen ensimmäisen rakennusvaiheen ajalta jäljellä olevien rakennusten vaiheita.

Inventoinnin kohteina ovat ensisijaisesti 1950-luvun rakennukset. Niiden lisäksi olen ottanut mukaan muutaman rakennuksen aivan 1960-luvun alkuvuosilta - valitut rakennukset edustavat suunnitteluajankohdastaan huolimatta vielä 1950-luvun suunnitteluperiaatteita tai ovat muuten merkittäviä.

Nykyisten kuntaliitoskeskustelujen aikaan on mielenkiintoista todeta, että Siihtalan teollisuusalueen synty liittyi olennaisesti siihen kamppailuun jota käytiin Joensuun kaupungin ja Pielisensuun kunnan välillä 1940- ja 1950-lukujen taitteessa. Voidaan sanoa, että juuri teollisuustonteiksi sopivan alueen saaminen Pielisensuun kunnan puolelta, käänsi kaupungin mielipiteen kuntaliitoksen kannalle.

Siihtalan teollisuusalueelle nousi noin kymmenen vuoden kuluessa lukuisa joukko erilaisia varastoja, verstaita, autokorjaamoita, sementtivalimo, juomatehdas, leikkikalutehdas jne. Suurin osa niistä on jo lopettanut toimintansa, purettu ja tilalle on rakennettu uusia. Mutta joitakin on vielä jäljellä enemmän tai vähemmän muutettuina ja laajennettuina.

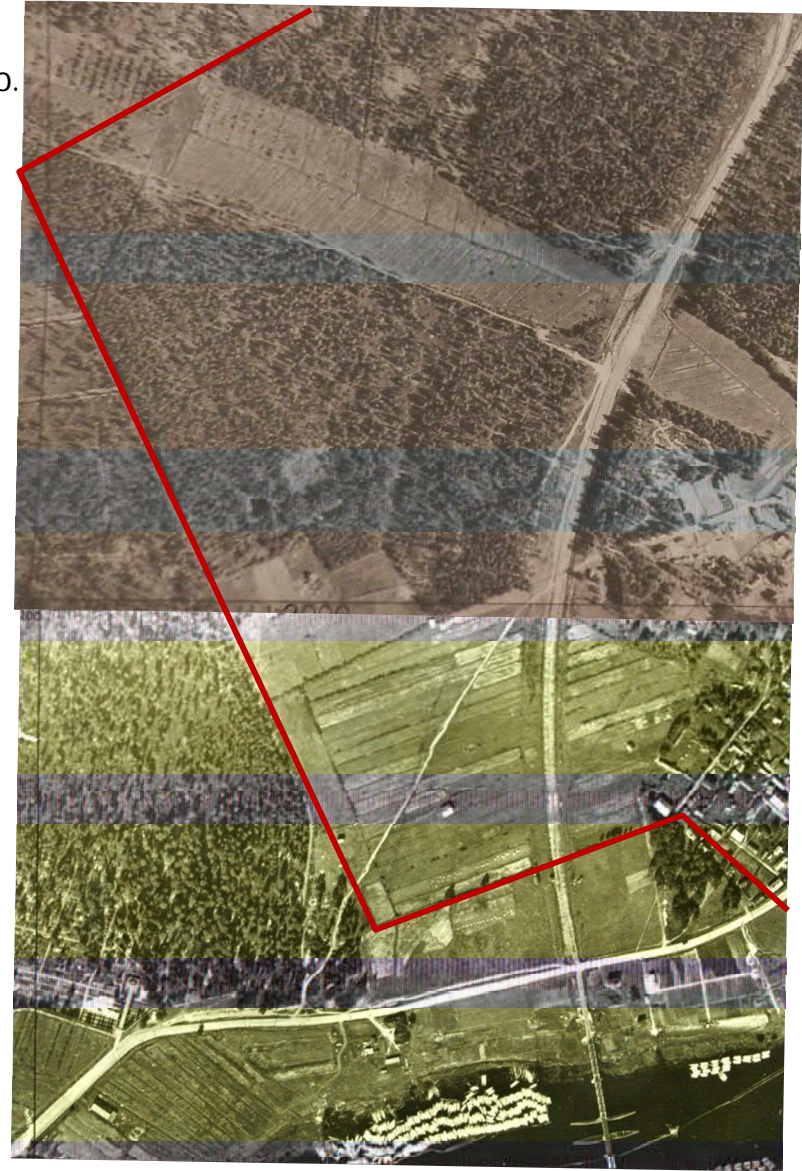
Joensuussa 26.6.2015

Petri Enqvist lupa-arkkitehti, arkkitehti SAFA

Siihtala Pielisensuun kunnan rakennussuunnitelmaa varten vuosina 1946-47 mitatussa kartassa

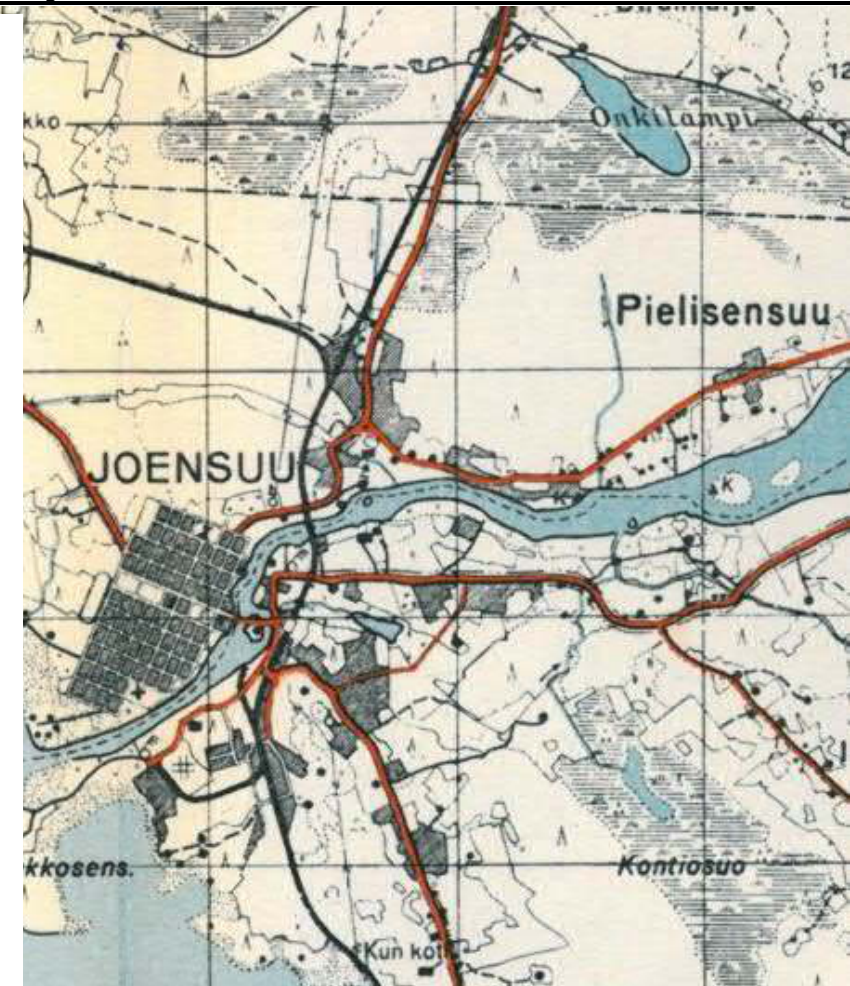
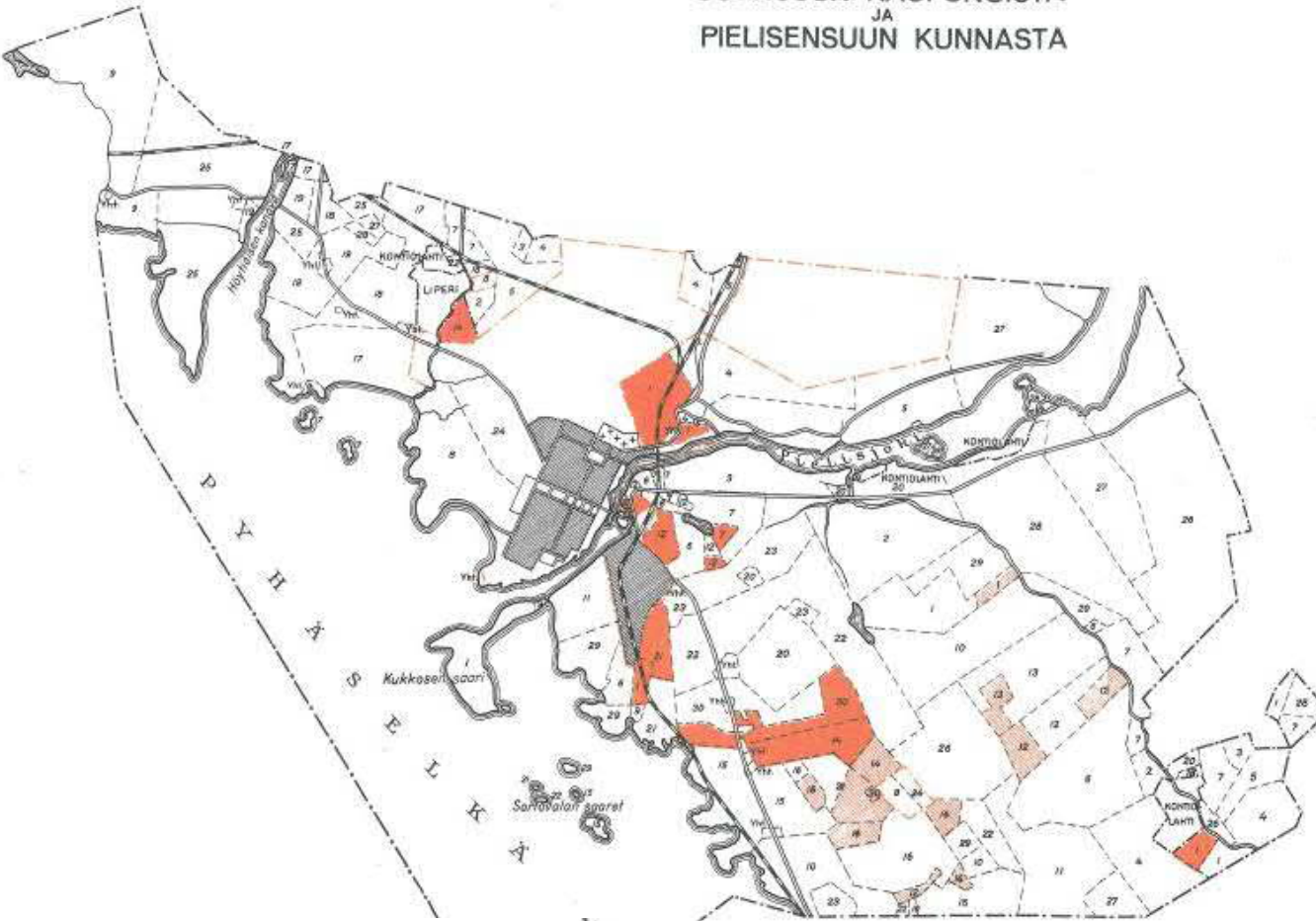
Kartta ja ilmakuva:
Joensuun keskusarkisto.

Siihtalan kylä kuului yllä olevan kartan valmistumisen aikaan (1946-47) Pielisensuun kuntaan. Kylän varsinainen asutus sijoittui rautatien itäpuolella olevalle mäelle, johon vuoden 1785 kaupunkisuunnitelman mukainen keskusta-alue kirkkotontteineen oli aiottu sijoittaa. Rautatien länsipuolinen alue, jolle teollisuusalue vuonna 1956 kaavoitettiin, oli suopeltoa ja metsää. Alueesta käytettiin vuonna 1950 nimeä "Heinäsuo", joka nimi esiintyy jo Hougbergin kartassa vuonna 1792. Silloin alueen todettiin olevan "paikoin sammaleista ja tulva-aikoina upottavaa suota, hevoselle kulkukelvotonta".

Viereisen kartan laadinnan pohjaksi otettu ilmakuva, esittää selkeästi vanhan Utrantien linjauksen nykyistä etäämpänä joesta. Samoin selkeitä maamerkkejä ovat Rautatie ja silta sekä tulevan Nurmeksentien kohdalla oleva väylä. Ylemmässä kuvan osassa kiinnittyy huomio tiheästi ojitettuun alueeseen johon sittemmin rakennettiin nykyinen ohitustie.

REKISTERIKARTTA JOENSUUN KAUPUNGISTA JA PIELISENSUUN KUNNASTA

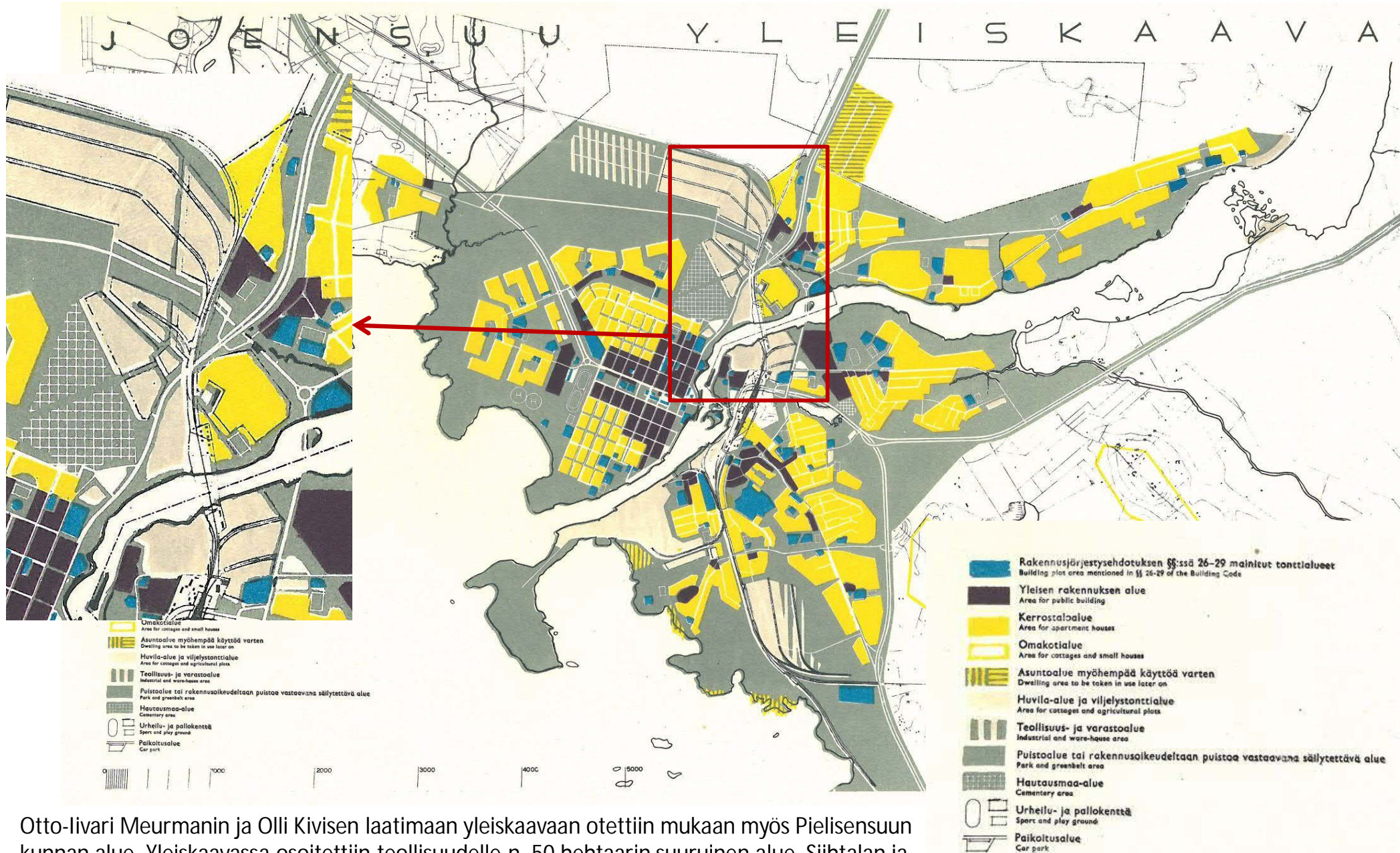

SELITYKSIÄ:

- Joensuun kaupungin hallinnollisen alueen raja
- Pielisensuun kunnan raja
- Joensuun kaupungin hallussa olevat alueet Pielisensuussa
- Joensuun kaupungin maanhankintalain mukaisesti luovuttamat alueet Pielisensuussa

Joensuun kaupunkia ympäröi vuonna 1922 perustettu Pielisensuun kunta. Vuonna 1948 uudelleen käynnistynyt hanke Pielisensuun liittämiseksi Joensuun kaupunkiin ja sitä varten laadittu selvitysmiehen ehdotus, herättivät ensin suurta vastustusta kaupungin puolella. Neljä vuotta myöhemmin oltiin valmiita liitokseen, tilanteessa, jossa kaupungilla ei enää ollut mahdollisuutta luovuttaa ainoatakaan teollisuustonttia omalta hallintoalueeltaan.

Meurmanin ja Kivisen yleiskaava 1953

Otto-livari Meurmanin ja Olli Kivisen laatimaan yleiskaavaan otettiin mukaan myös Pielisensuun kunnan alue. Yleiskaavassa osoitettiin teollisuudelle n. 50 hehtaarin suuruinen alue Sihtalan ja Käpykankaan alueelta. Oleellista kaavassa oli myös tieverkoston suunnittelu. Yleiskaavassa hahmoteltiin jo tulevan ohitustien kulku. Tuolloin käytetty termi oli rengastie jonka kulku Pielisjoen yli esitettiin tapahtuvan nykyistä Pekkalan siltaa hieman lännempää Lassinsaarta tukena käyttäen.

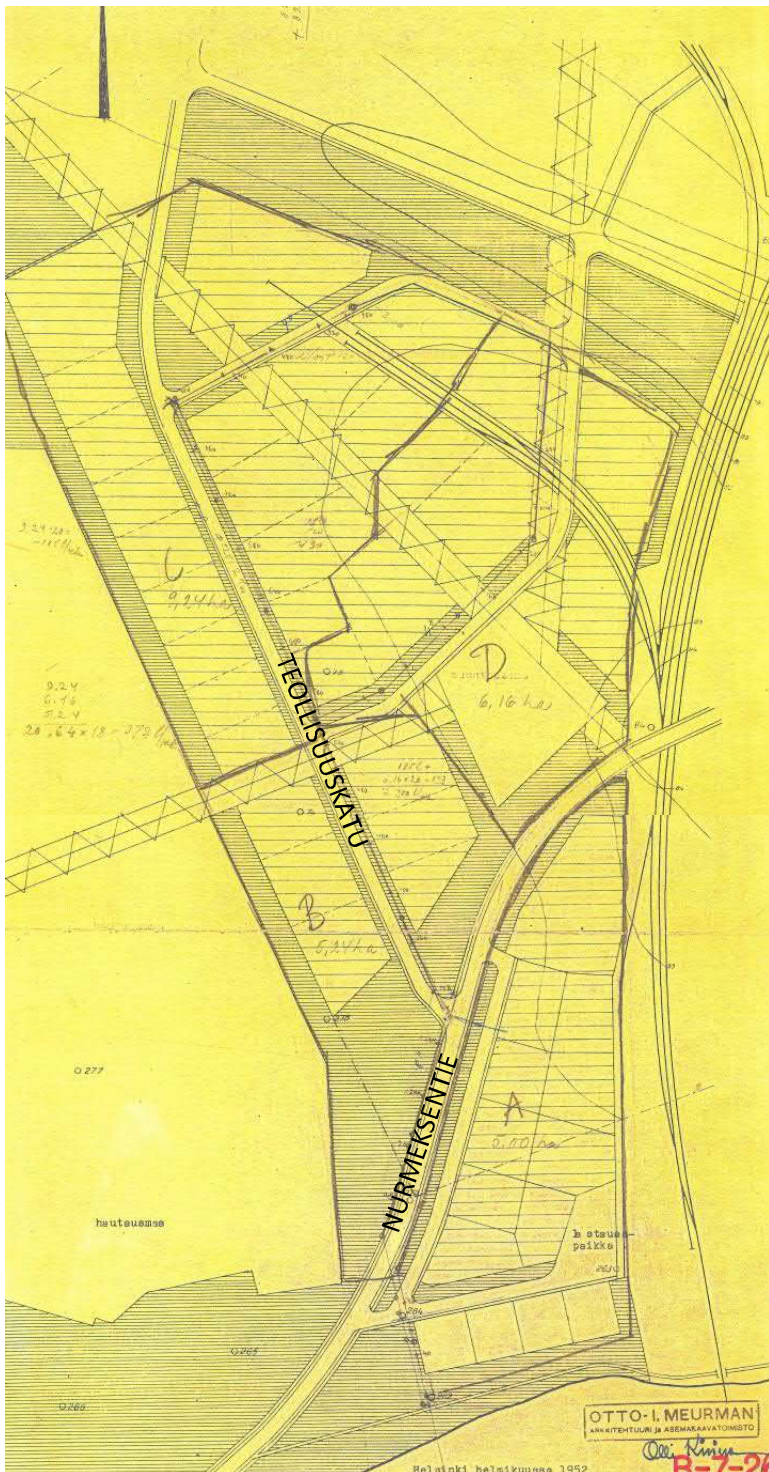
Sihtalan pienteollisuusalueen kuntoonpanotöiden aloittaminen

"Kaupungin asemakaavassa ei tällä hetkellä ole lainkaan vapaita ja luovutuskelpoisia tontteja pienteollisuutta ja liike-elämän teollisia tarpeita varten, mitä on pidettävä vakavana epäkohtana. Maakunnan liike-elämän keskuspaikkana on Joensuulla luonnolliset edellytykset pienteollisuuden harjoittamiseen ja kaupungin velvollisuutena on oman kehityksensäkin vuoksi järjestää siihen mahdollisuudet. Tonttien kysyntää onkin jo esiintynyt, mutta kuten sanottu, tarjontamahdollisuuksia ei ole ollut.

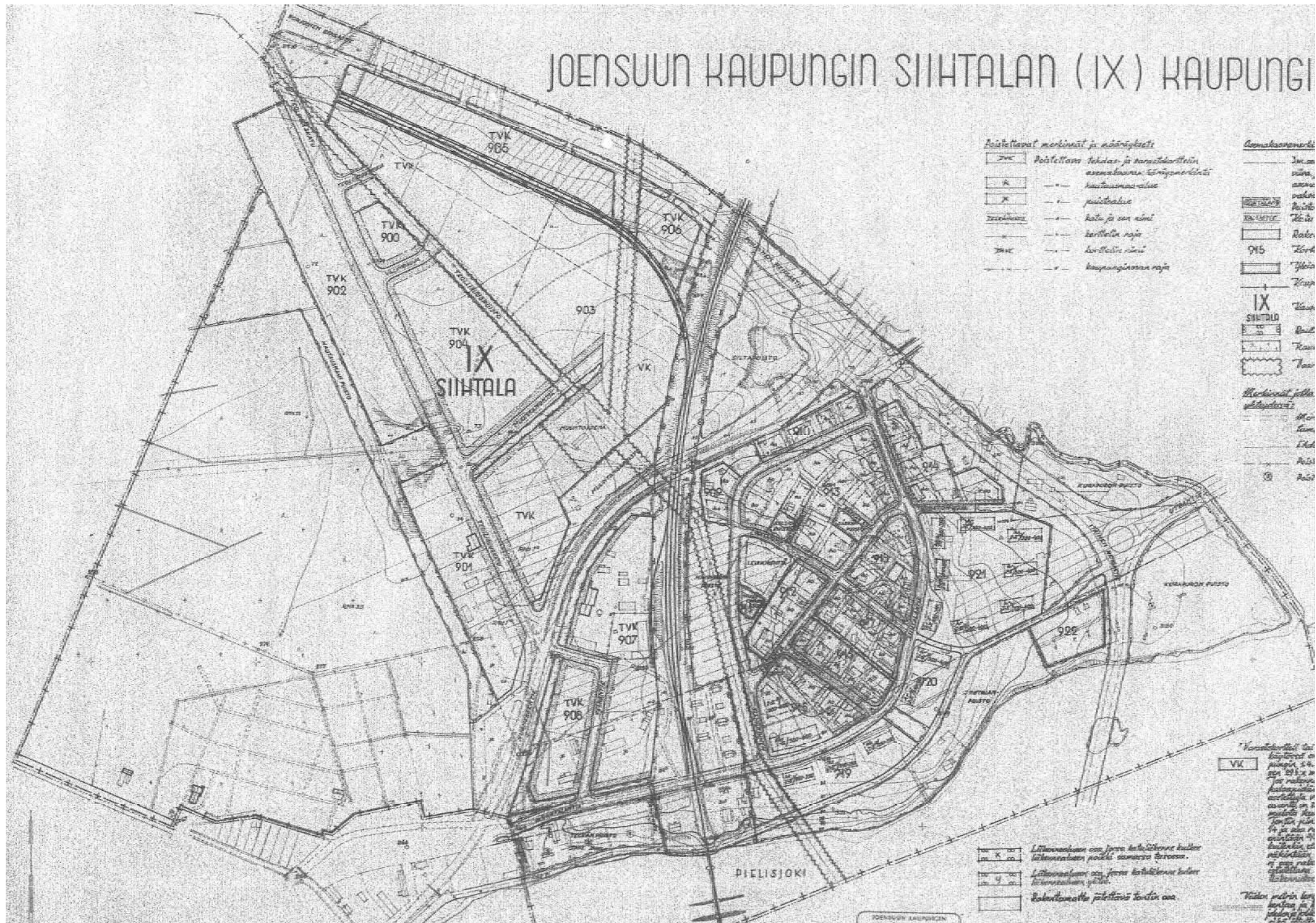
Teollisuusalueeksi soveltuvia, kaupungin omistamia maa-alueita on löydettävissä vain rajoitetusti. Sihtalan alue lienee tällä hetkellä ainoa mahdollinen. Tälläkin alueella on se vika, että se sijaitsee Pielisensuun kunnan alueella eikä kaupungilla ole m.m. oikeutta toisen kunnan hallinnollisen alueen asemakaavoitukseen. Verotusnäkökohdat eivät myöskään ole tällä hetkellä kaupungin etujen mukaiset, mutta olisi alue kuitenkin tulevaisuutta silmälläpitäen saatettava käyttökuntoon rakentamalla kadut, viemärit ja vesijohdot nyt valmistuneen, prof. Otto-I. Meurmanin laatiman järjestelysuunnitelman mukaan, joka liitetään joko Pielisensuun rakennussuunnitelmaan tai myöhemmin kaupungin asemakaavaan. Laaditun suunnitelman pohjalla voidaan jo nyt alueelta luovuttaa tontteja pienteollisuus- ja varastotarkoituksiin, sikäli kun alue saatetaan käyttökuntoon." Joensuun kunnalliskertomus 1952. Penttilän keskusarkisto.

Meurman–Kivisen järjestelysuunnitelmassa ovat Nurmeksentien ja Teollisuuskadun linjaukset jo paikallaan. Muuntamontie poikkeaa hieman nykyisestä linjauksestaan. Tulevia kortteleita on merkitty kirjaimilla A-D. A on nykyinen kortteli 907, josta oli jo vuodesta 1948 vuokrattu teollisuus- ja varastotontteja. B on suunnilleen nykyisen kortteli 901 alue ja C nykyinen 902-kortteli. Kirjaimella D on merkitty kartan laadinnan aikaan vastavalmistuneen Sihtalan päämuuntoaseman tontti, jolta erkanee sähkölinjavaraus neljään suuntaan. Kartassa kiinnittää huomiota pääväylä Nurmeksentien ja korttelin A:n välinen rinnakkaiskatu.

Kartta Penttilän keskusarkistossa.

Asemakaava Siihtalan (IX) kaupunginosaan 1956

Siihtalan (IX) kaupunginosan asemakaavaehdotus hyväksyttiin yksimielisesti Joensuun kaupunginvaltuuston kokouksessa 25.5.1956 ja päätettiin alistaa sisäasiainministeriön vahvistettavaksi. Esillä olleen ehdotuksen "selitys" oli seuraavan sisältöinen:

"Alueen lounaisosassa sijainneelle Tavi-korttelille ympäröivine puistoalueineen sekä hautausmaan eteläiselle osalle on voimassaoleva asemakaava vahvistettu 13.7.1934. muu osa on aikaisemmin asemakaavoittamatonta aluetta.

Asemakaava on laadittu Joensuun kaupungin aloitteesta. Kaupunki omistaa suurimman osan asemakaava-alueen maapohjasta. Alueen pinta-ala on n. 80 ha.

Alueen lounaisosassa sijaitsevaa hautausmaa-alueita on melkoisesti laajennettu pohjoiseen päin, siihen laajuuteen, mihin se tässä paikassa, lähialueiden ja itse hautausmaan käytön huomioiden, on katsottu olevan tarkoituksenmukaista. Hautausmaa-alueen laajuus on n. 20 ha.

Hautausmaan ja rautatiealueen välinen alue on varattu teollisuus- ja varastoimistarkoituksiin ja rautatien itäpuolinen, jo nyt melko taajaan asuttu alue, asuntoalueeksi.

Pääliikenneväylystä mainittakoon alueen halki lounais-koillisuunnassa kulkeva Nurmeksentie ja alueen pohjois- ja itäreunassa sijaitseva Pohjoinen ja Itäinen Rengastie, joka kaakkoiskulmassa on suunniteltu kulkeväksi siltana Pielisjoen yli Sirkkalan kaupunginosan puolelle, joessa sijaitsevan Lassinsaaren kohdalta. Alueen kaakkoiskulmauksessa sijaitsevasta risteyksestä alkaa itäisiin kaupunginosaan suuntautuva Utrantie.

Kaupungista Siihtalan kaupunginosan asuntoalueelle, ja edelleen sen itäpuolella sijaitseville asuntoalueille suuntautuvaa jalankulku- ja pyöräliikennettä varten on Pielisjoen rantaa myöten suunniteltu rakennettavaksi Nurmeksentielle Utrantien ja Rengastien risteykseen, erillinen jalankulku- ja pyörätie, joka mm. rautatiesillan alitse kulkevana suo p.o. erittäin vilkkaalle liikenteelle, mahdollisimman lyhyen ja turvallisen kulkuyhteyden.

Teollisuus- ja varastoalue käsittää n. 30 ha, jakautuneena yhdeksään kortteliin, joista kolme sijaitsee erillisen teollisuusraiteen varrella. Teollisuuskortteleiden asemakaavamääräykset on laadittu erikoisesti pienteollisuutta silmälläpitäen. Voimassaolevan rakennusjärjestyksen 28 §:n määräyksiä on muutettu siten, että tontille saadaan rakentaa myös palonarkoja varastorakennuksia ja että määrätyin edellytyksin voidaan teollisuusrakennuksen yhteyteen sijoittaa tarpeellisia konttori-, ruokailu- sekä pesu- ja pukeutumishuoneita sekä asuntoja sellaista henkilökuntaa varten, jonka alituinen paikallaolo on liikkeen hoidon kannalta välttämätöntä. Edellämainitut tilat olisi rakennusjärjestyksen mukaan sijoitettava erilliseen rakennukseen."

Asemakaava valmistui 20.10.1955 ja vahvistettiin 29.12.1956. Jo vuonna 1957 tehtiin teollisuusradan varren korttelia 903 koskeva kaavamuutos.

KAUPUNGINARKKITEHTI UNTO TUPALA

Joensuun kaupunginvaltuusto oli 25.9.1953 päättänyt perustaa kaupungin talorakennustöiden ja asemakaavan suunnittelua varten arkkitehtitoimiston, jonka ensimmäiseksi päälliköksi eli kaupunginarkkitehdiksi valittiin 18.12.1953 arkkitehti Unto Tupala Turusta. Tupala aloitti virassa 1.4.1954. Siihtalan asemakaavalle oli jo Meurman-Kivisen järjestelysuunnitelmassa vuodelta 1952 luotu puitteet, mutta toteutus asemakaavaksi jäi Tupalan tehtäväksi.

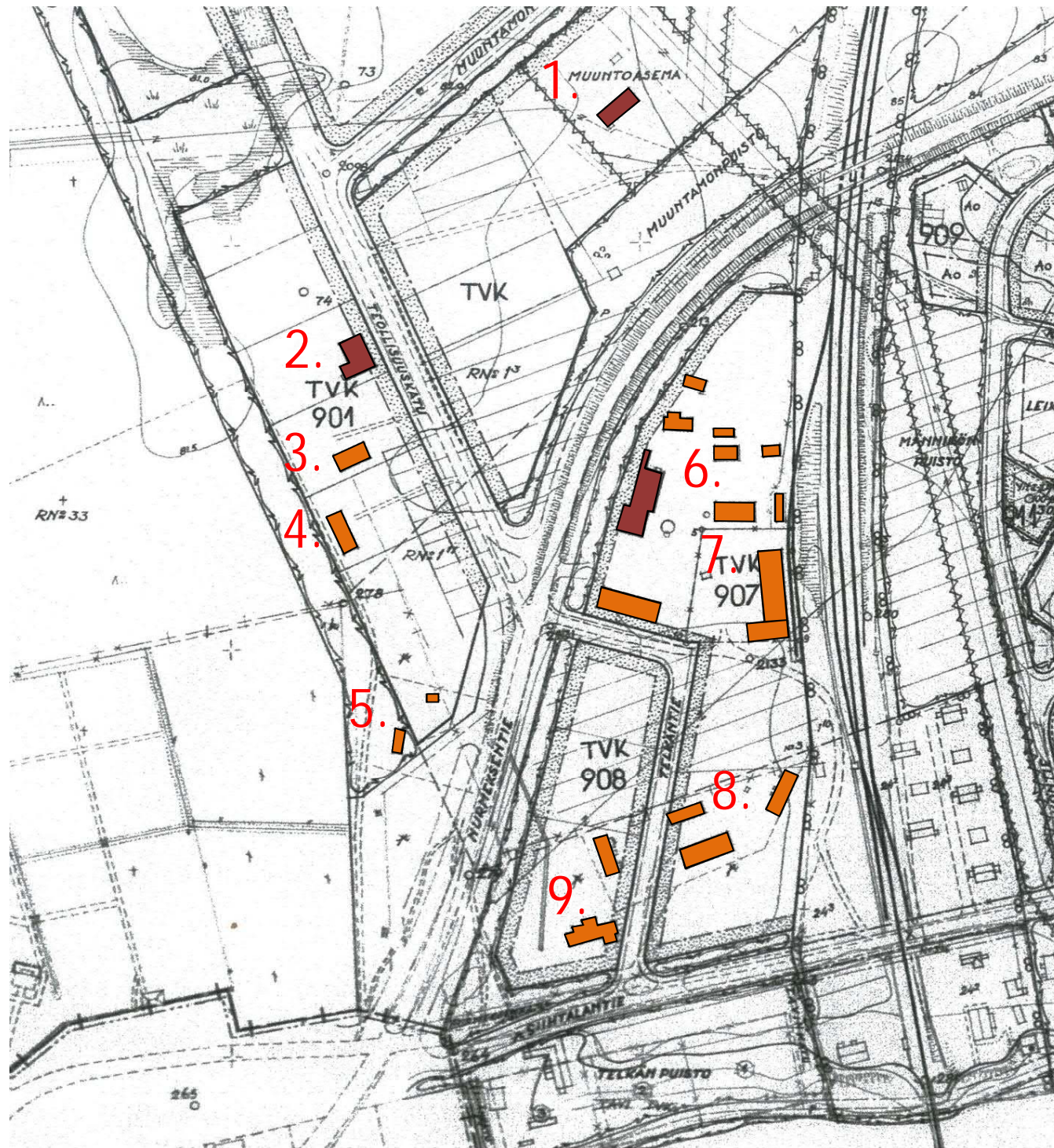
Tupala suunnitteli Siihtalan teollisuusalueelle myös useita rakennuksia, joista kaupungin varastorakennukset vuodelta 1954 on purettu. Muutettuina ja laajennettuina on säilynyt:

- Hallman Oy:n GM-autokorjaamo (903-3 Teollisuuskatu 4) vuodelta 1956.
- Salomaa-Sarolan huoltokorjaamo (907-18 Nurmeksentie 4) vuodelta 1960.
- Autohuolto Kemiläinen (907-17, Telkäntie 2) 1964; osana nykyistä Carlson-liiketaloa.

Toteuttamatta jäi VW-autotalon suunnitelma 907-14, Nurmeksentie 6) vuodelta 1960. Rakennus toteutettiin rkm Pentti Smolanderin suunnitelman mukaan ja on purettu.

Tupala erosi kaupunginarkkitehdin tehtävästä vuonna 1963.

Siihtalan teollisuuskortteleissa vuonna 1955 olemassa ollut rakennuskanta

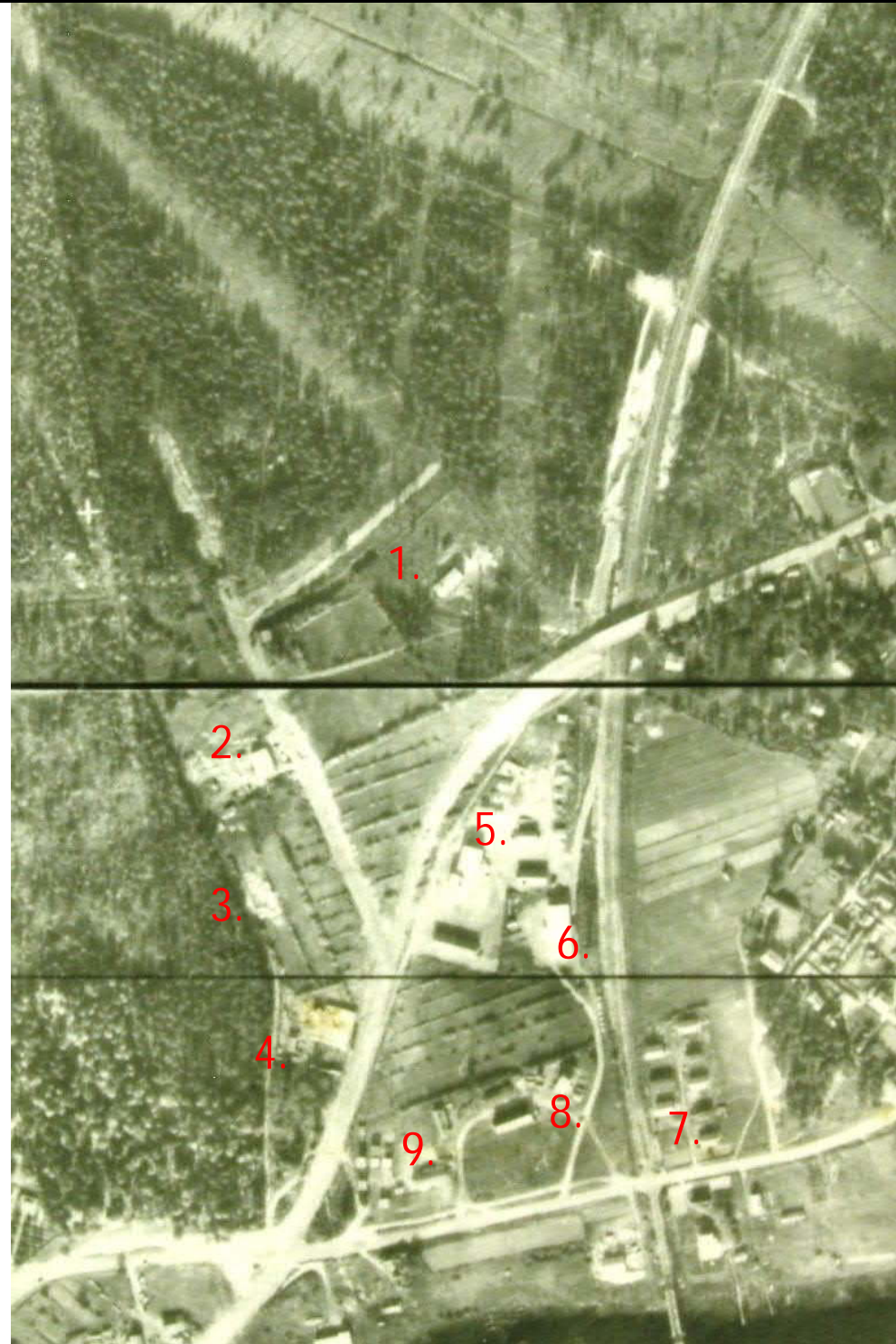

1. Keskusmuuntoasema 1950-1951
2. Toron autokorjaamo 1953 nyk. 901-8, Teollisuuskatu 7
3. Väyrysen lista- ja laatikkotehdas (nykyinen Automyynti) 1953, nyk. 901-8, Teollisuuskatu 5
4. Pohjois-Karjalan Putki- ja Koneliike Oy 1953
5. Osuuskunta Metsäliiton halkosirkkeli 1950
6. Karjalan (Pohjois-Karjalan) maanviljelysinsinööripiiri 1948 alkaen
7. SMK:n (Suomen Maanviljelijäin kauppa) varastotontti 1948
8. Lauri Savolaisen puusepäntehdas 1948 (Värtsilän uusi puunjalostustehdas)
9. Tmi Kalustaja S.F. Helinin saha 1948

	Kivirakennus
	Puurakennus

Nykyisen Nurmeksentien alkupään oikaiseminen ja Siihtalan ylikulkusillan rakentaminen mainittiin vuoden 1952 suurimmaksi katutyöksi Joensuussa. Ilmakuvan ottamisen aikaan on uusi tielinjaus ja ylikulkusilta jo näkyvissä. Samoin ovat rakenteilla Teollisuuskatu ja Muuntamonkatu. Tulevaan kortteliin 901 Teollisuuskadun ja hautausmaa-alueen välissä on tekeillä kaksi ensimmäistä rakennusta. Nykyinen kortteli 907 Nurmeksentien ja rautatien välissä on myös lähtenyt rakentumaan. Silloisen Utrantien pohjoisreunalla erottuu kaksi sahalaistosta ja rautatien itäpuolelle nousnut pientalokortteli.

1. Päämuuntoasema 1950-1951
2. Väinö Toron autokorjaamo 1953
3. Pohjois-Karjalan Putki- ja Koneliike
4. Metsäpuun sirkkeli
5. Karjalan (Pohjois-Karjalan)
maanviljelysinsinööripiiri
6. SMK-varasto
7. VR:n asuntoalue
8. Lauri Savolaisen saha (Värtsilän Uusi
Puunjalostustehdas)
9. Kalustajan saha

Sihtalan teollisuusalueen rakennukset vuonna 1968

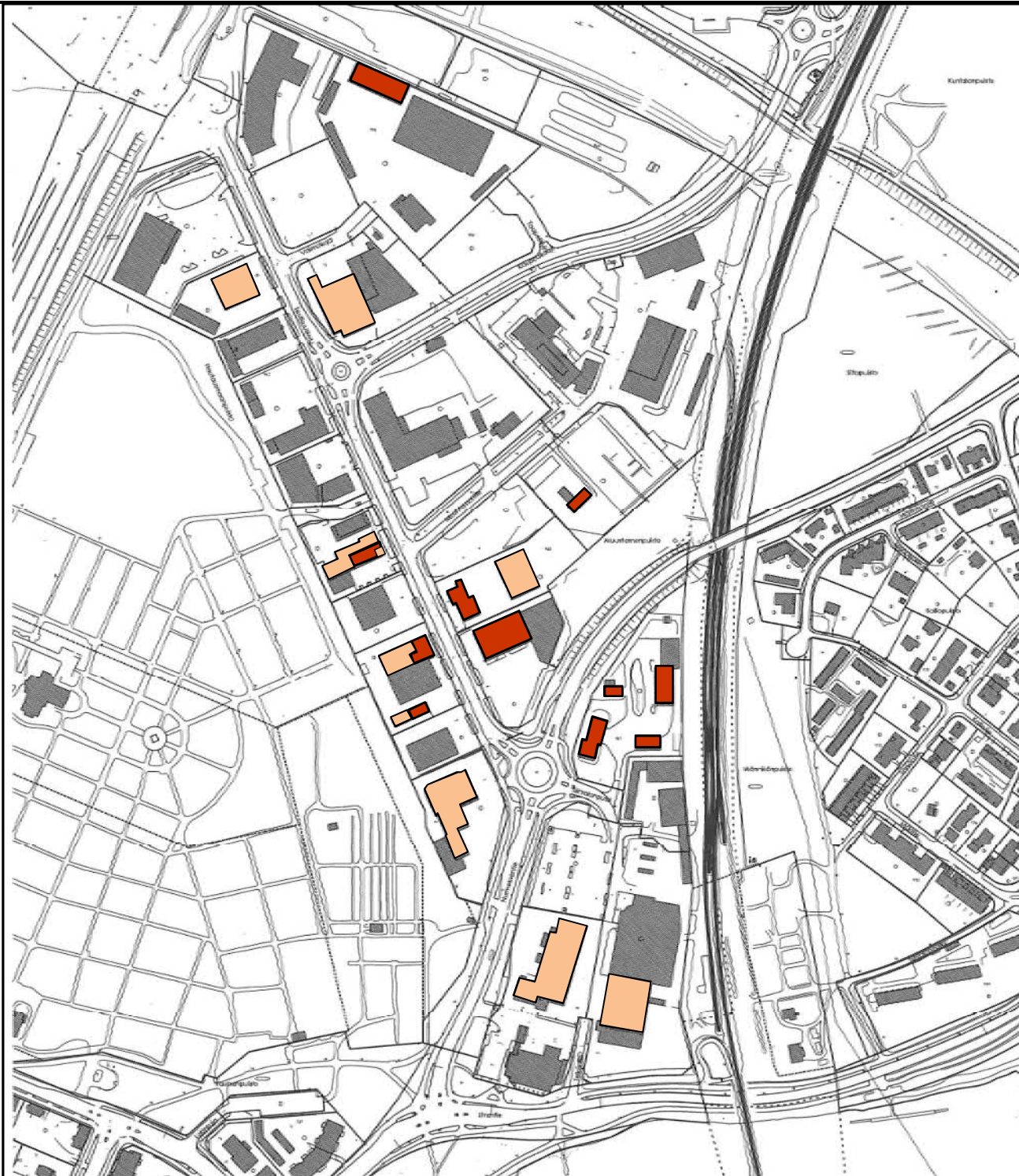
Ennen 1960 rakennetut

1960 – 1968 rakennetut

1950- ja 1960- luvulta säilyneet rakennukset vuoden 2015 rakennetussa ympäristössä

Ennen 1960 rakennetut

1960 – 1969 rakennetut

Sihtalan teollisuusalueella on säilynyt yksitoista rakennusta, joiden suunnitelmat on laadittu ennen vuotta 1960. Näistä Pohjois-Karjalan maanviljelysinööripiirin autotallirakennus on jo 1940-luvun lopusta.

1960-luvulla suunniteltuja ja rakennettuja rakennuksia tai niiden osia on jäljellä yhdeksän kappaletta.

Sihtalan teollisuusalueen suunnittelijoita 1950- ja 1960-luvuilla

Listassa ovat ne suunnittelijat, joiden suunnittelema rakennuksia tai niiden osia on vielä olemassa. Rakennusluettelossa lihavoituna olemassa olevat kohteet.

Ahola, Albert s. 1925, toimistorakennusmestari, Jns. Rakennustoimisto	Salomaa-Sarola, Huoltokorjaamon laajennus 19.4.1958
Hytönen, Seppo s. 1910, arkkitehti, Espoo,	Karjalan Leipä, Kesko Oy, 30.5.1959, 904-28 ent. 903-9, purettu Oriola Oy 10.5.1960, 904-35 ent.904-9, muutettu ja laajennettu
Kahilainen, Paavo s.1918, insinööri, Pohjois-Karjalan keskusammattikoulu	Salomaa-Sarola Oy huoltokorjaamo 20.10.1954
Michael, Kaj s.1922, arkkitehti, Kuopio	Pohjois-Karjalan Sähkö Oy korjaamo- ja varastorakennus, 5.5.1956, 904-24 ent. 903-8, korjaamorak. purettu
Riikonen, M	Rengaskorjaamo Onni Nuutinen 14.4.1959, 901-11
Schroderus, Eino s. 1880, arkkitehti, Helsinki	Karjalan Maanviljelysinsinööripiirin korjaamo-/ asuinrakennus, 10.4.1952, 907-13
Smolander, Pentti s. 1930, rkm Jns rak.valvonta	Jussi Kettusen puusepäntehdas, 24.3.1959, 11.3.1962, 902-7, purettu Rengaskorjaamo Onni Nuutinen 14.4.1959 (täyd.), 30.3.1962, 27.2.1964, 23.10.1968, 901-11 VW-huoltokorjaamo 6.3.1961 907-14, purettu Autokorjaamo Väinö Toro, laajennus 4.3.1961 Kiinteistö Oy Teollisuuskatu 22, myöh.Ovi ja vaneri, 904-27, 30.6.1962, purettu Reino Väyrysen lista- ja laatikkotehtaan laajennus 15.9.1964, 901-8 ent. 901-4 Diesel-Huolto
Suonmaa, Vilho, s.1935, rakennusarkkitehti, Joensuun kaupungin arkkitehtitoimisto	Auto-Karjala, autoliike ja huoltokorjaamo 15.7.1963, 901-10, muutettu 2013
Tipuri, Veikko s. 1903, piiri-insinööri, Joensuu	Karjalan maanviljelysinsinööripiiriin keskusvarastorakennus 1957, 907-13
Tupala, Unto s. 1930, Joensuun kaupunginarkkitehti 1954-1963	Kaupungin varastot 3.9.1954, purettu Hallman Oy huoltokorjaamo 1956 sekä laajennus 1960 Huoltokorjaamo Salomaa-Sarola Oy 3.5.1960 ja laajennus 1965 VW-huoltokorjaamo 1960, 907-14 ei toteutettu, 907-14 Autohuoltokorjaamo Kemiläinen 3.4.1961, 907-17, nykyään osana Carlsonin myymälärakennusta
Wegelius, Rainer rakennusinsinööri, Helsinki	Autoliike Mutanen 26.3.1962. 902-16
Välikangas Martti s. 1893, arkkitehti, Helsinki	Sihtalan suurmuuntoasema, 1950

SIIHTALAN KESKUSMUUNTAMO 1950 - M. Välikangas

903 – 20, Muuntamontie 4

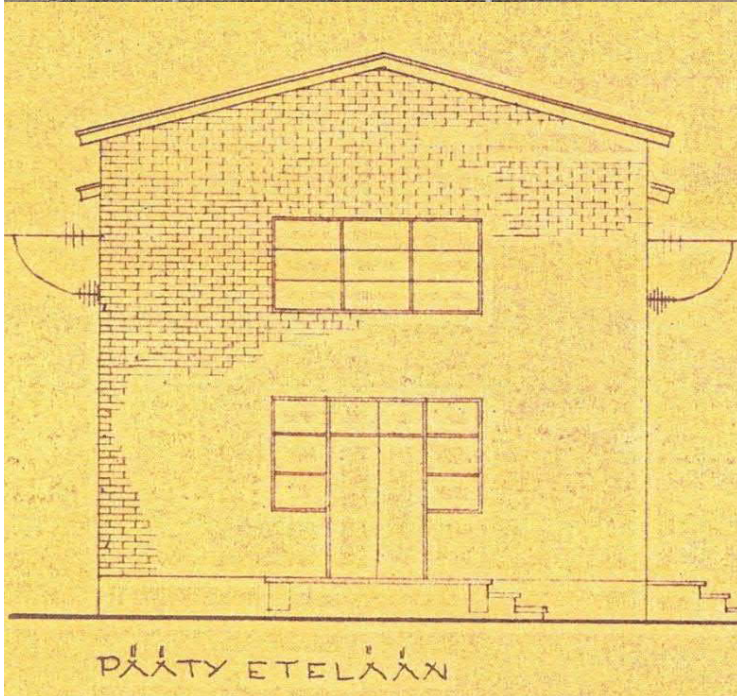
Kaupunginhallitus teki päätöksen "suurmuuntamoaseman" alustavasta paikasta Heinäsuon maastossa kesällä 1948. Rakentamispäätös tehtiin tammikuussa 1950 ja työt käynnistettiin samana vuonna. Rakennustyön suoritti kaupungin huonerakennusosasto. Rakennus otettiin käyttöön 26.10.1951.

Punatiilisen muuntamorakennuksen suunnitelmat on todennäköisesti allekirjoittanut arkkitehti Martti Välikangas 21.3.1950. Kustannusarviossa arvioitiin puolentoista kiven ulkoseinään tarvittavan 47500 tiiltä.

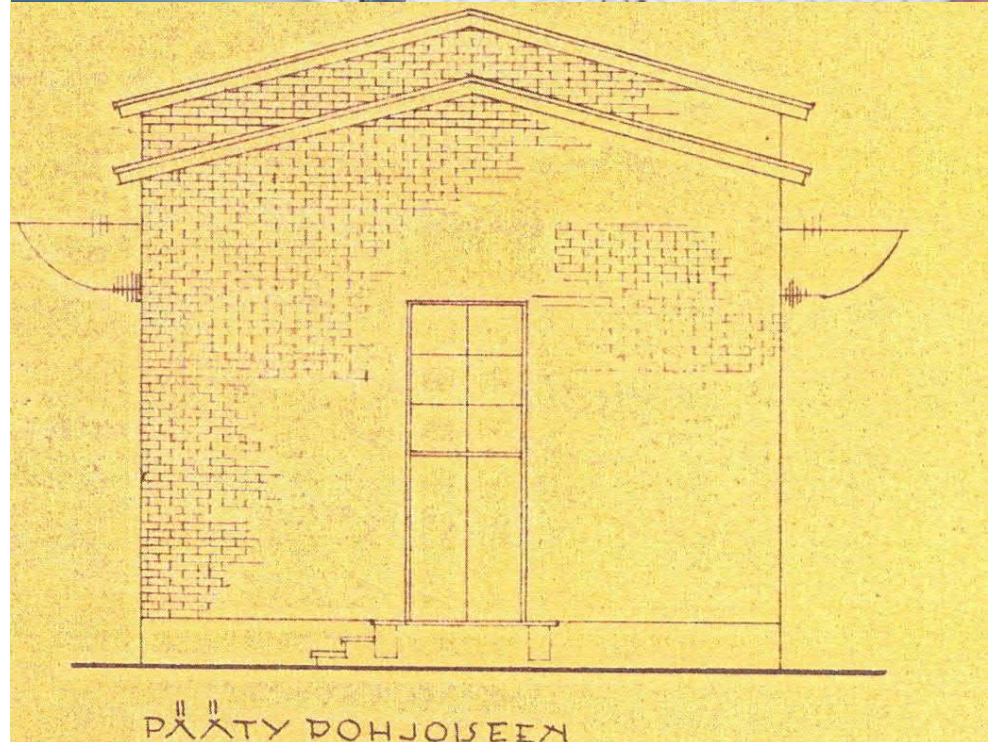
Rakennuksen pohjoispuolelle rakennettiin vuonna 1962 muuntamokenttä.

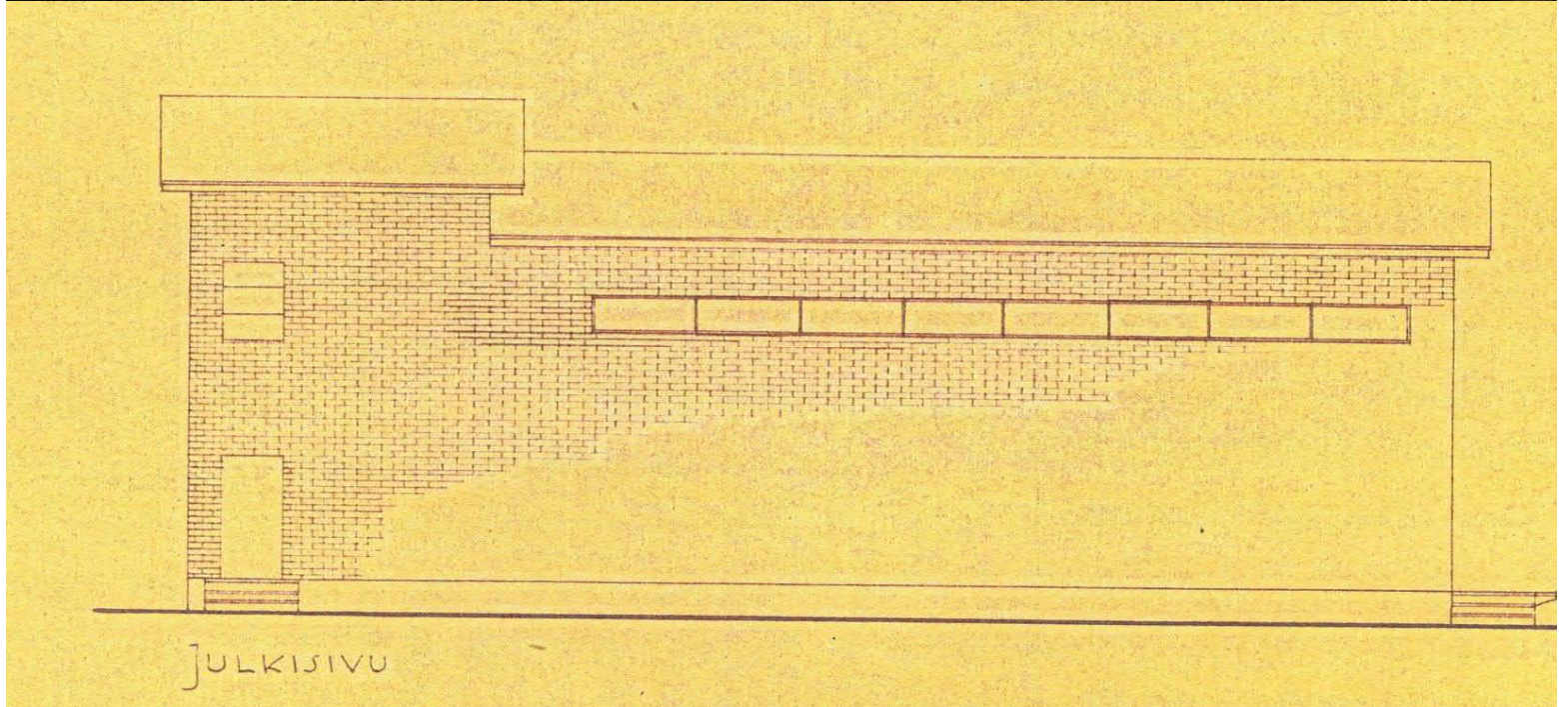
Vuonna 1978 rakennusta laajennettiin matalalla siipirakennuksella, jonka suunnitelman allekirjoitti 2.kaupungin arkkitehti, jossa virassa tuolloin toimi arkkitehti Klaus Solanko.

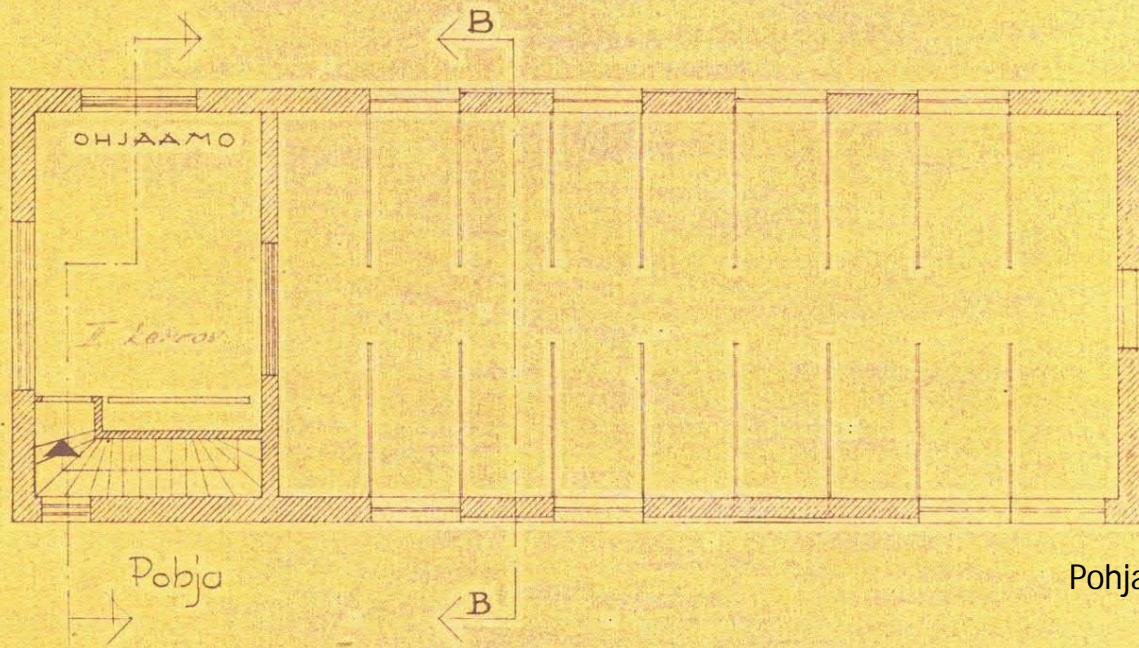

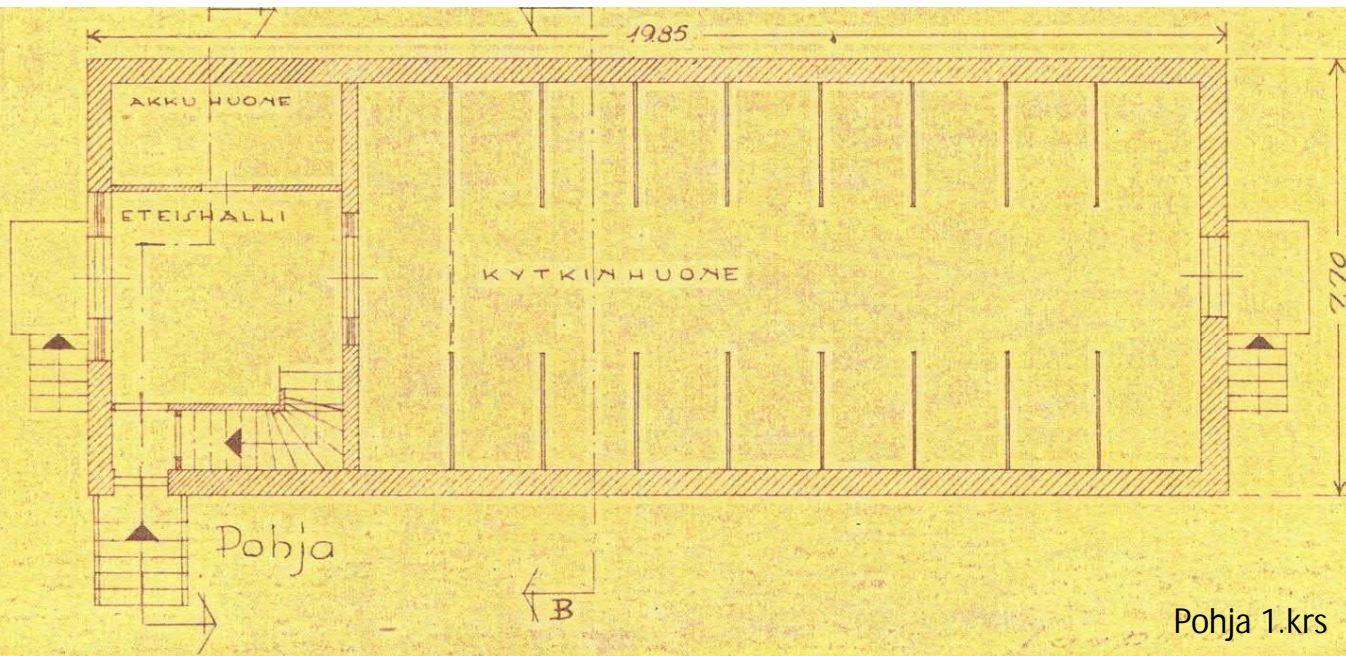
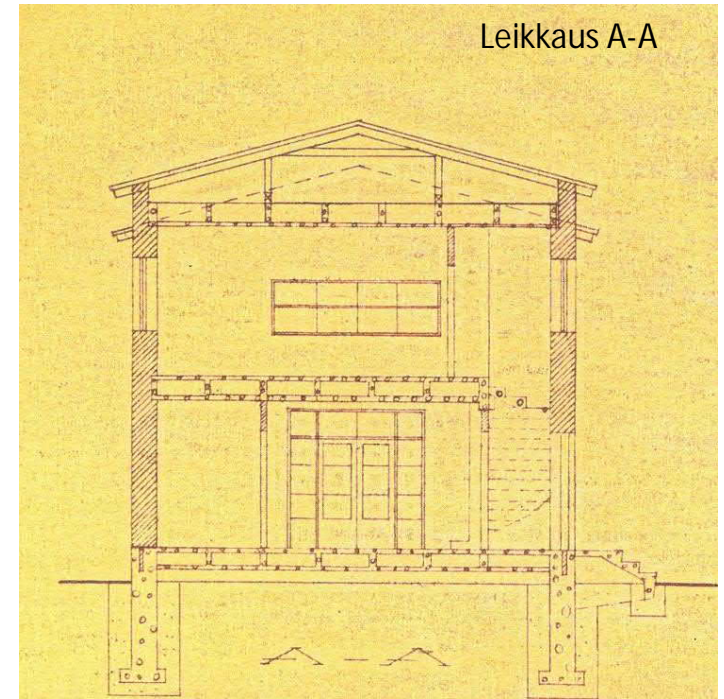
Siihtalan keskusmuuntamo v. 1950 903-20 (ent. 903-), Muuntamontie 4

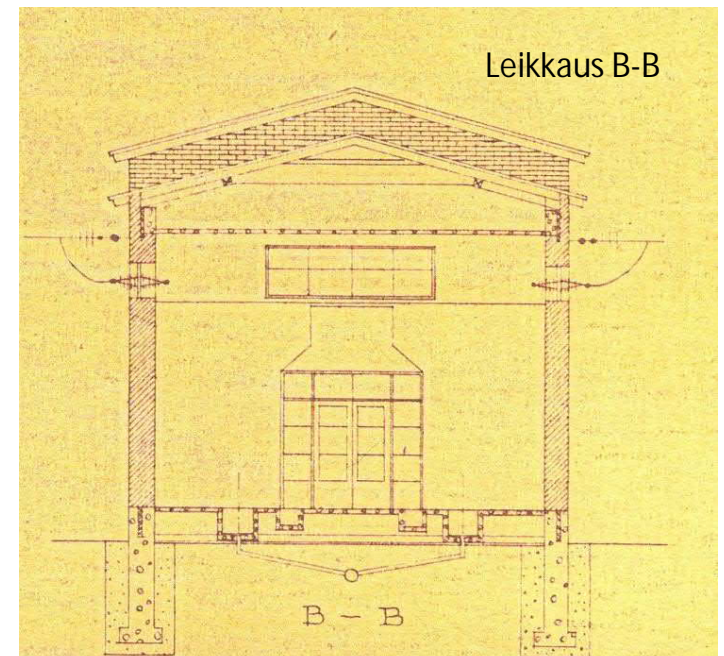

Pohja 2.krs

Pohja 1.krs

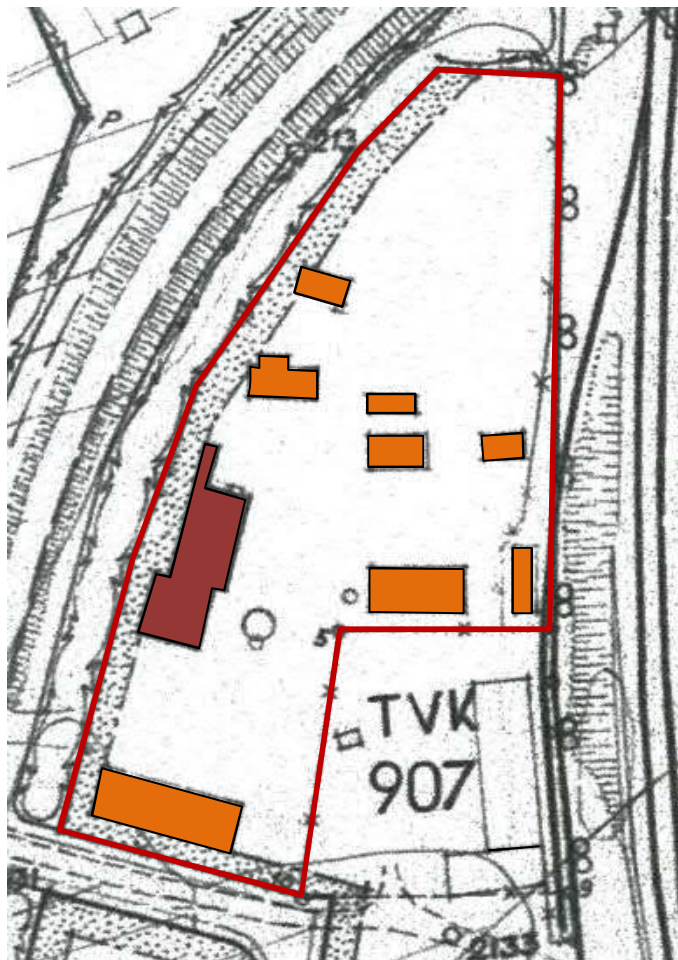

KARJALAN MAANVILJELYSINSINÖÖRIPIIRI 1948 –1957

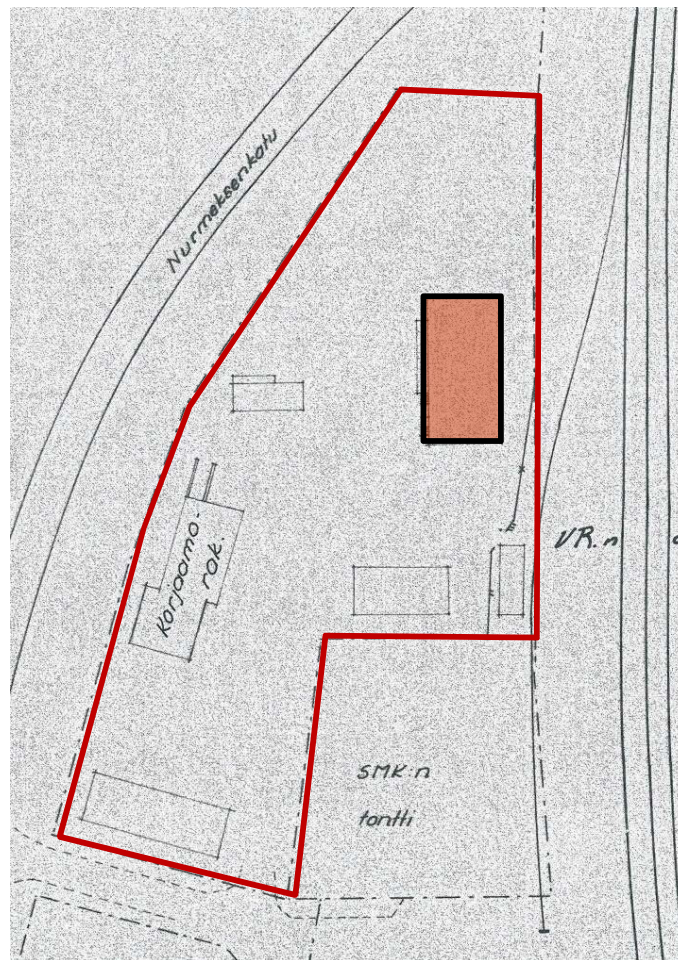
907 – 13, Siihtalanpussi 1

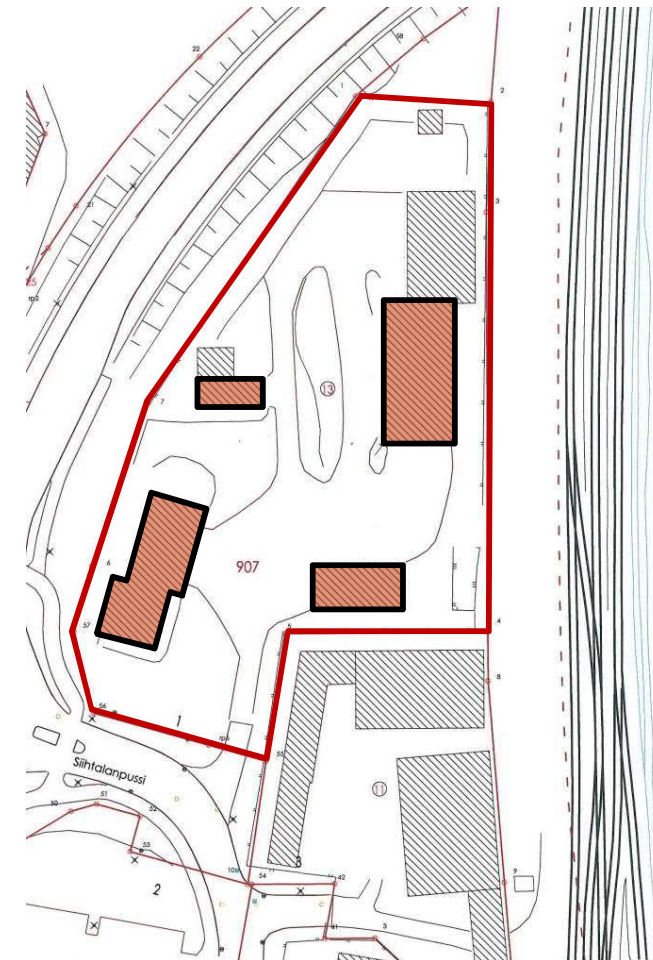
1955

Joensuun kaupunki vuokrasi vuonna 1948 Maatilahallituksen alaiselle Karjalan maanviljelysinsinööripiirille korjaamo- ja varastotontin rautatien ja tulevan Nurmeksentien välistä. Punaisella merkityn korjaamorakennuksen suunnitelmat ovat keväältä 1952 (Eino Schroderus).

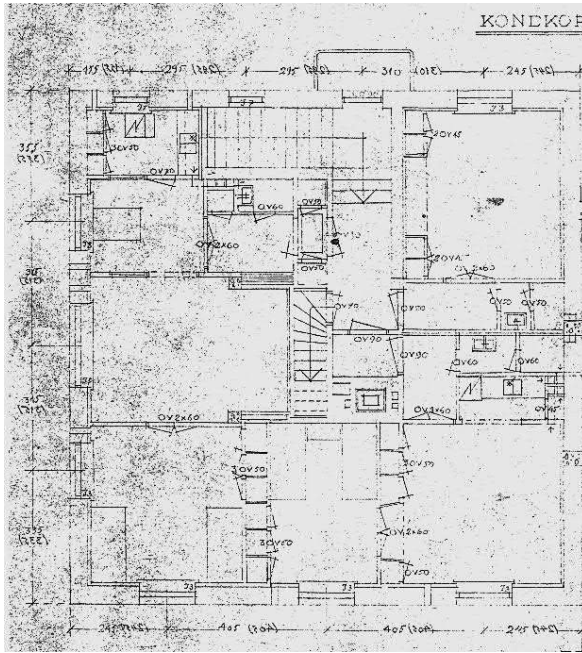
1961

Vuonna 1957 sijoitettiin tontin koilliskulmaan kaksikerroksinen ullakollinen kivirakenteinen varasto/korjaamorakennus (Veikko Tipuri). Samassa yhteydessä purettiin pieniä puisia varastorakennuksia. Oikeassa alakulmassa erottuu kaupungin Suomen Maanviljelijäin Kauppa Oy:lle (SMK) vuokraama varastotontti.

2015

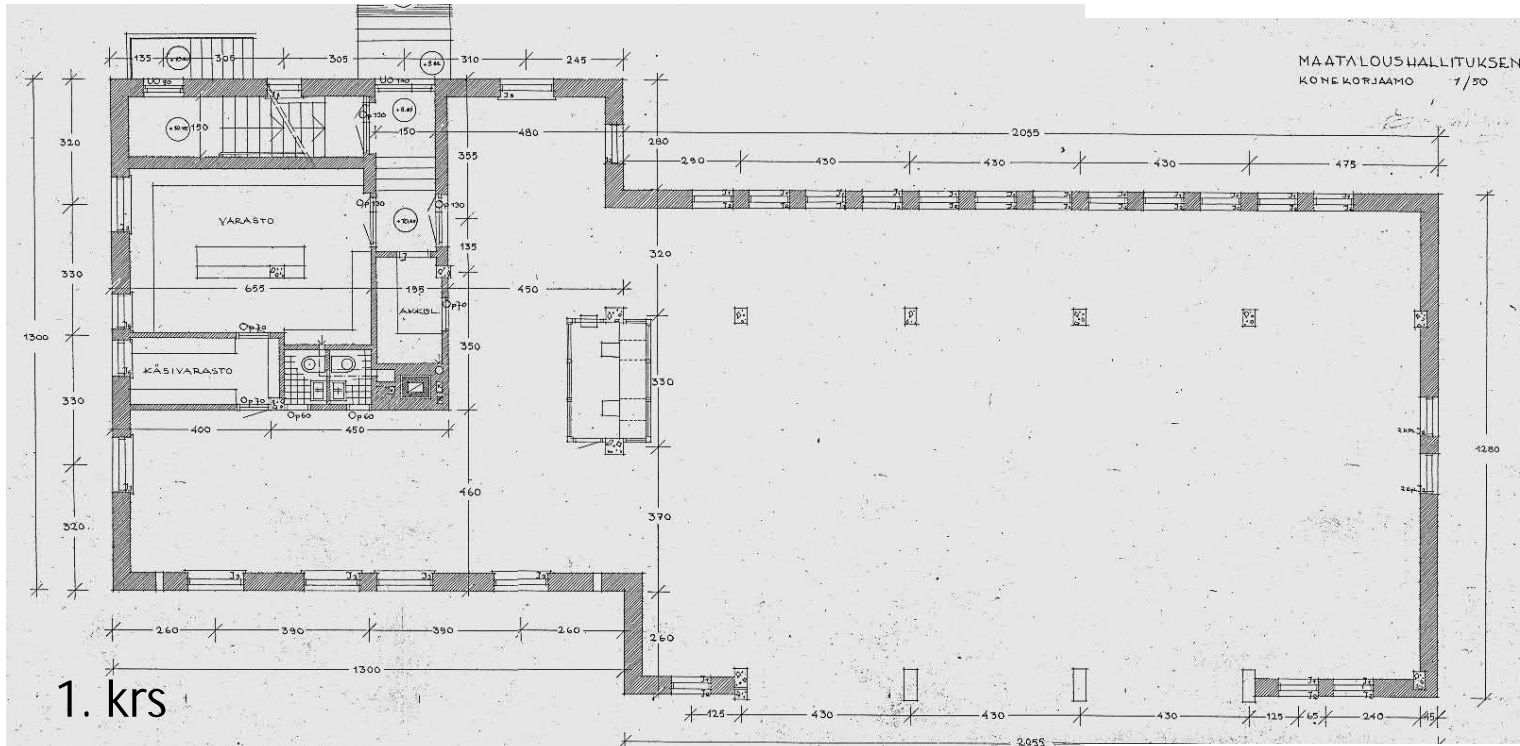
Nykypäivän kartalla on vielä neljä 1940- ja 50-luvulta periytyvää rakennusta, jotka on esitetty kartalla tehostevärillä. Viimeisenä alkuperäisistä rakennuksista on purettu Nurmeksentien, Teollisuuskadun ja Sihtalanpussin risteykseen toteutetun liikenneympyrän tieltä tontin lounaiskulman varastorakennus.

2. krs

Vuonna 1952 suunnitteli arkkitehti Eino Schroderus maanviljelysinsinööripiirille korjaamorakennuksen Nurmeksentien varteen. Osittain kaksikerroksinen kellarillinen rakennus on pääosin tiilirunkoinen mutta korkeassa korjaamo-osassa on käytetty lisäksi betonipilareita. Yläkerran pohjakuvasta puuttuu huonemerkinnot, mutta kerros on jaettu kahdeksi keittokomerolliseksi asunnoksi sekä erilliseksi vierashuoneeksi.

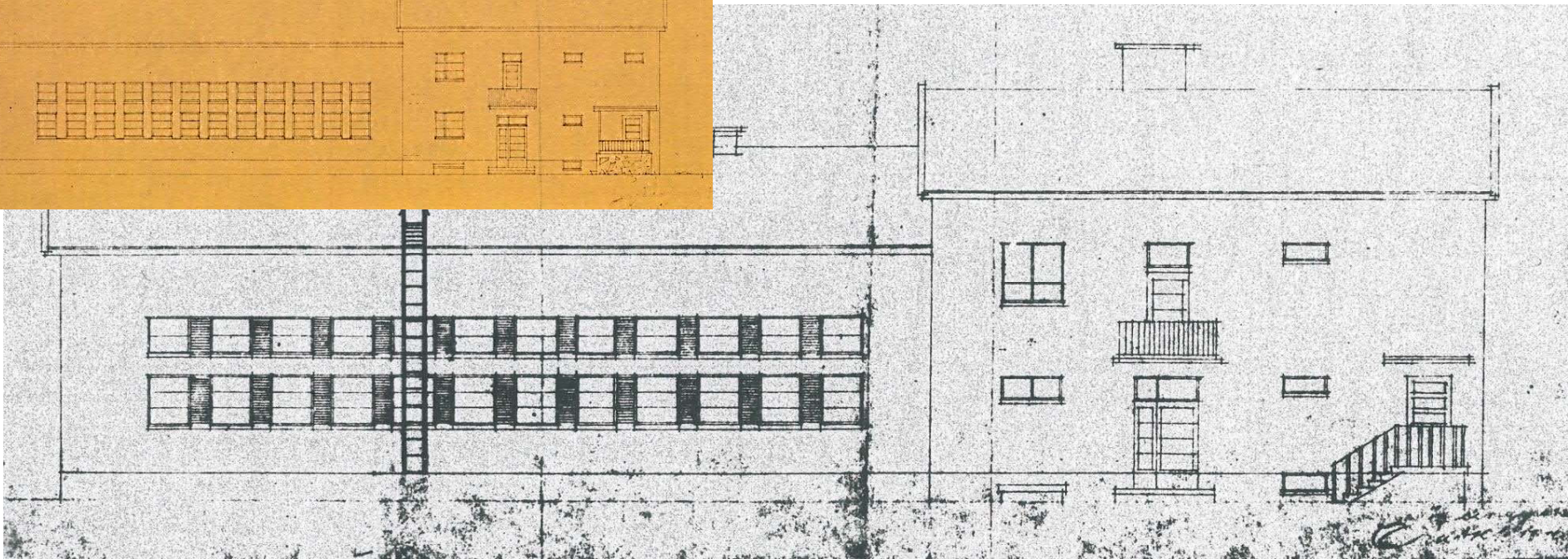
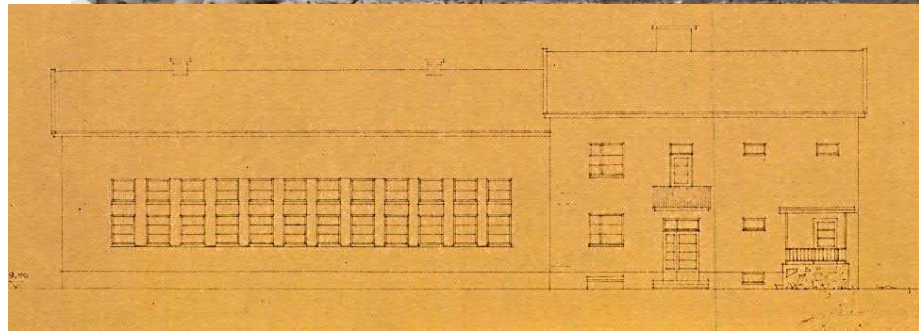
Schroderus on päivännyt yhdistetyn asuin- ja korjaamorakennuksen suunnitelman 10.4.1952 Helsingissä. Rakennus näkyy jo vuoden 1953 syksyllä kuvatussa ilmakuvassa.

1. krs

Korjaamorakennus on tyyllisesti selkeää sodan jälkeistä romantiikkaa, rapattuine seinineen ja sementtitiilikattoineen. Symmetrisen eteläpäädyn koristeena on ullakon monikulmainen ikkuna, jonka kulmat lienevät 30 ja 60 asteen piirustuskolmiolla määritetyt.

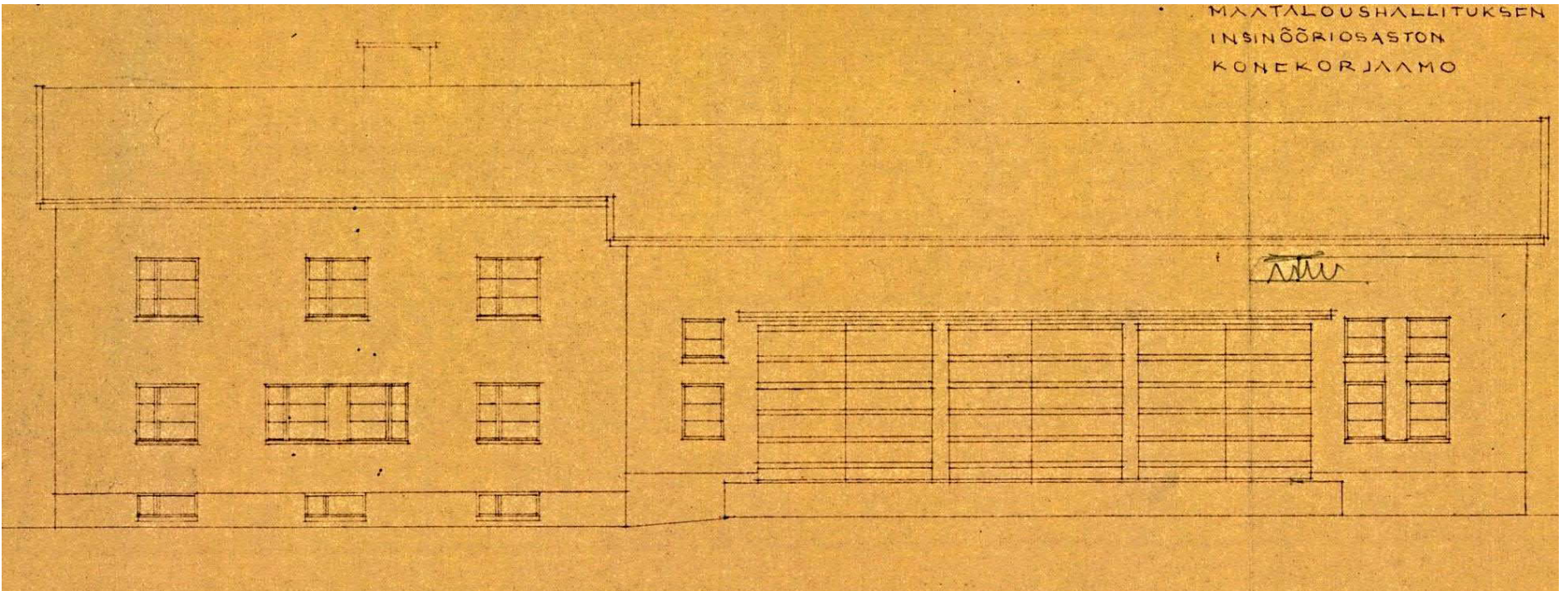
Schroderus oli jo ikämies suunnitelmaa tehdessään. Hän oli syntynyt vuonna 1880 ja oli aloittanut virkauransa Yleisten rakennusten ylihallituksessa vuonna 1907, joka vuonna 1936 aloitti uudella nimellä Rakennushallitus. Schroderus erosi Rakennushallituksen palveluksesta vuonna 1947.

Nurmeksentien julkisivupiirustuksesta on säilynyt kaksi versiota, jotka poikkeavat toisistaan ja toteutuneesta rakennuksesta lähinnä ikkunoiden puitejaon osalla.

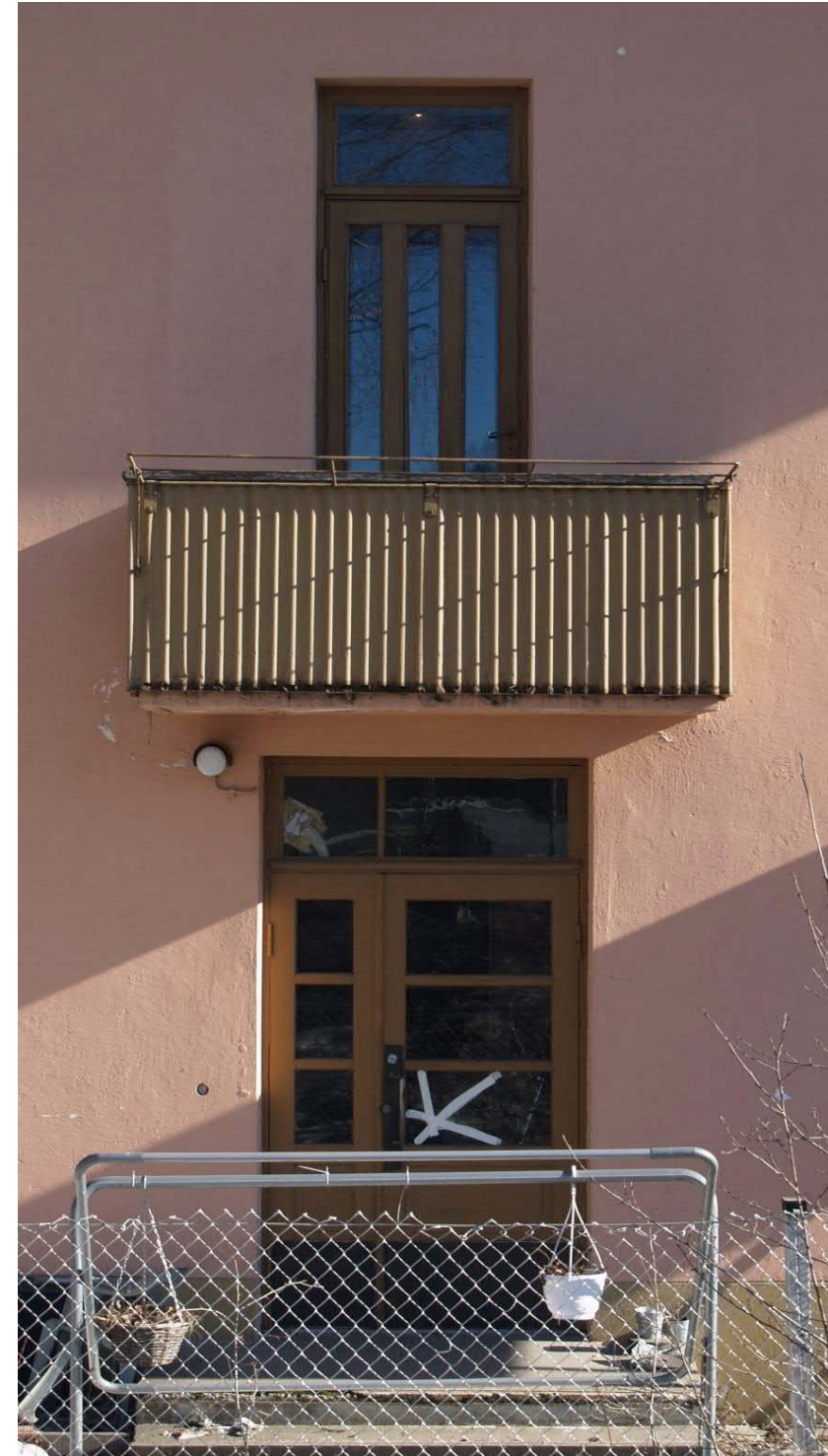

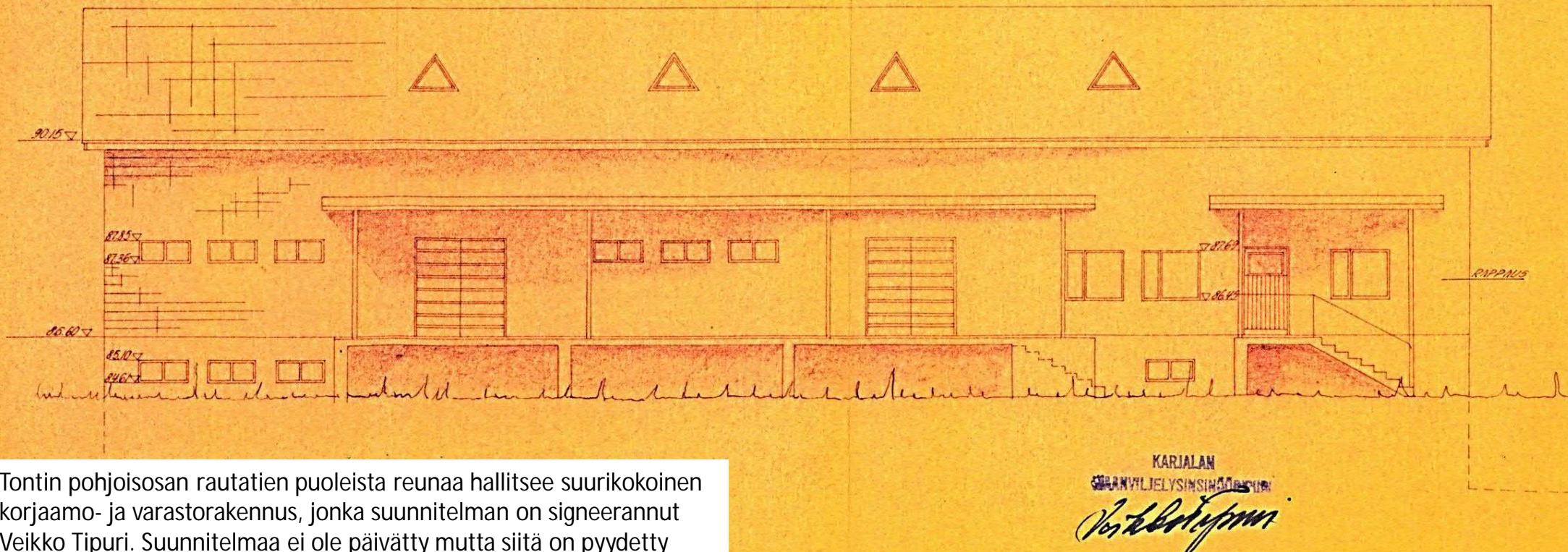
Korjaamorakennuksen pihasivu on säilynyt käytännössä alkuperäisessä asussaan.

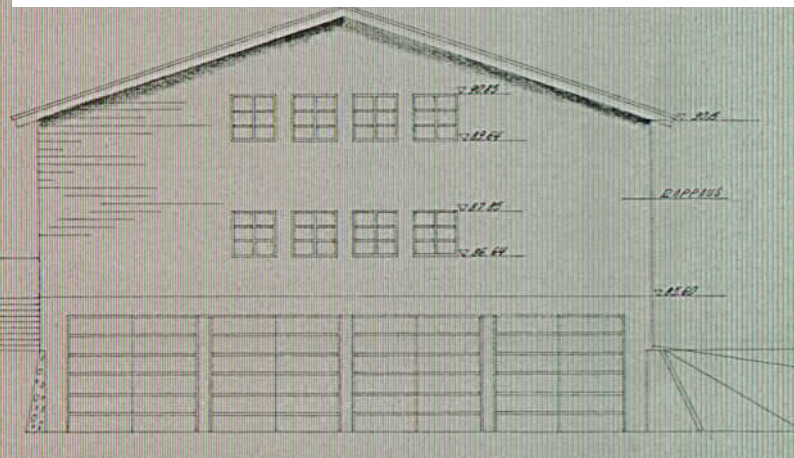

Korjaamorakennuksen pohjoispääty ja asunto-osan sisäänkäynti.

Tontin pohjoisosan rautatien puoleista reunaa hallitsee suurikokoinen korjaamo- ja varistorakennus, jonka suunnitelman on signeerannut Veikko Tipuri. Suunnitelmaa ei ole päivätty mutta siitä on pyydetty lausuntoa kaupunginhallitukselta vuonna 1957. 1960-luvun alussa rakennukseen sijoitettiin laboratoriotiloja ja vuonna 1982 suunniteltiin matalampi laajennusosa pohjoispuolelle. Viimeiset muutokset ovat toteutettu arkkitehtuuritoimisto Lappalainen&Korjonen suunnitelmien mukaan vuonna 1995.

Ylemmän kuvan autotallirakennuksesta ja viereisen kuvan pajarakennuksesta ei ole löytynyt alkuperäisiä piirustuksia. Molemmat kuuluvat ensimmäiseen rakennusvaiheeseen 1948 vuodesta alkaen ja näkyvät vuoden 1953 ilmakuvasa.

Molemmat rakennukset on korjattu vuonna 1995 arkkitehtuuritoimisto Korjonen&Lappalaisen suunnitelmien mukaan.

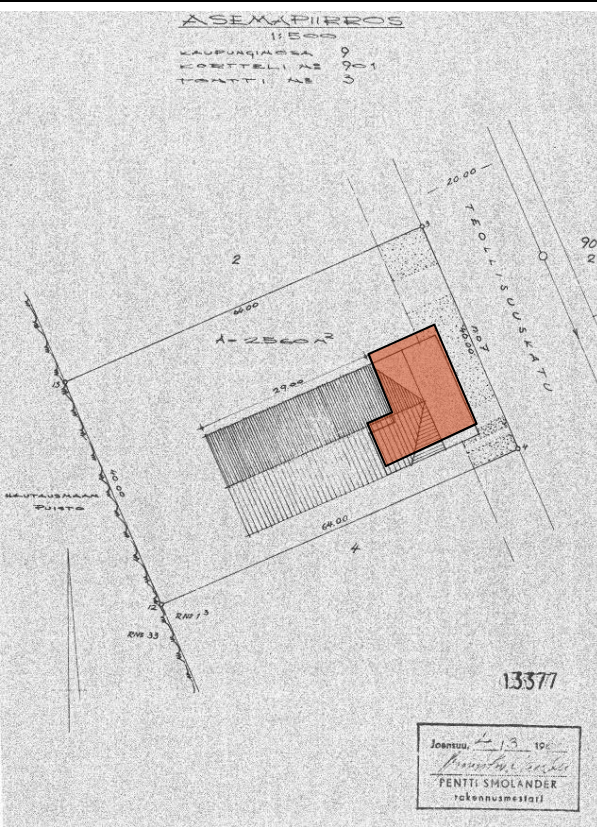

VÄINÖ TORON AUTOKORJAAMO 1953

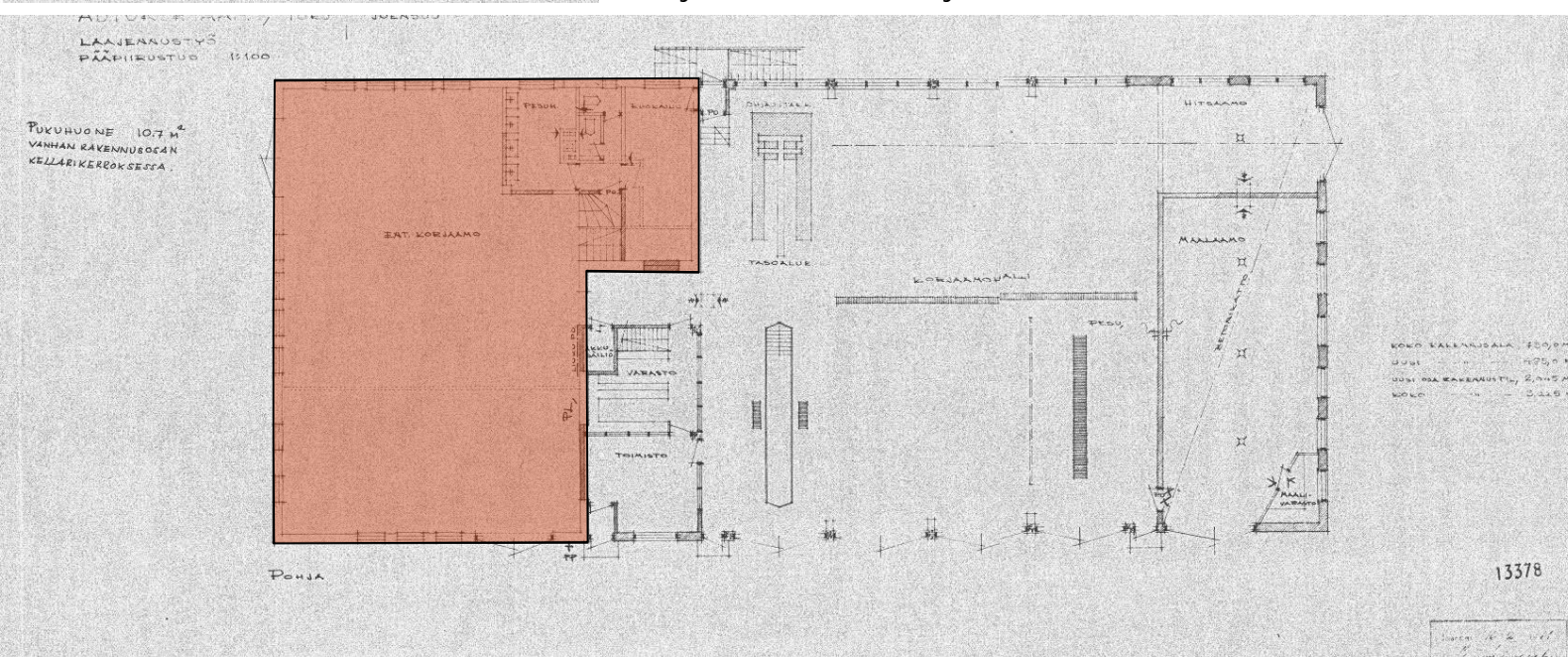
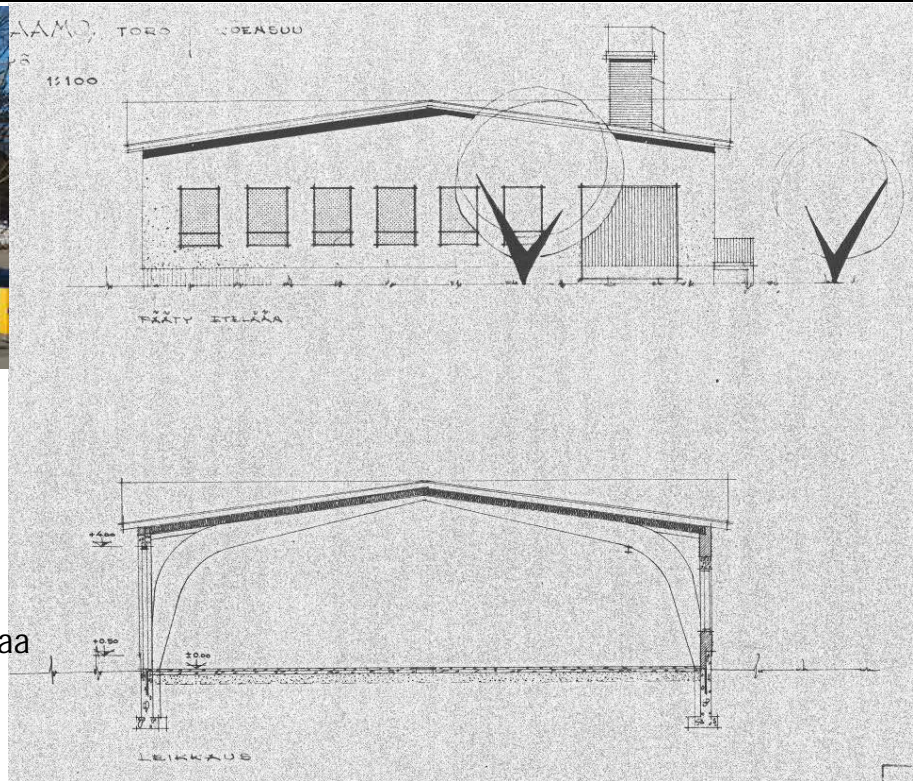
901 – 8, Teollisuuskatu 5-9

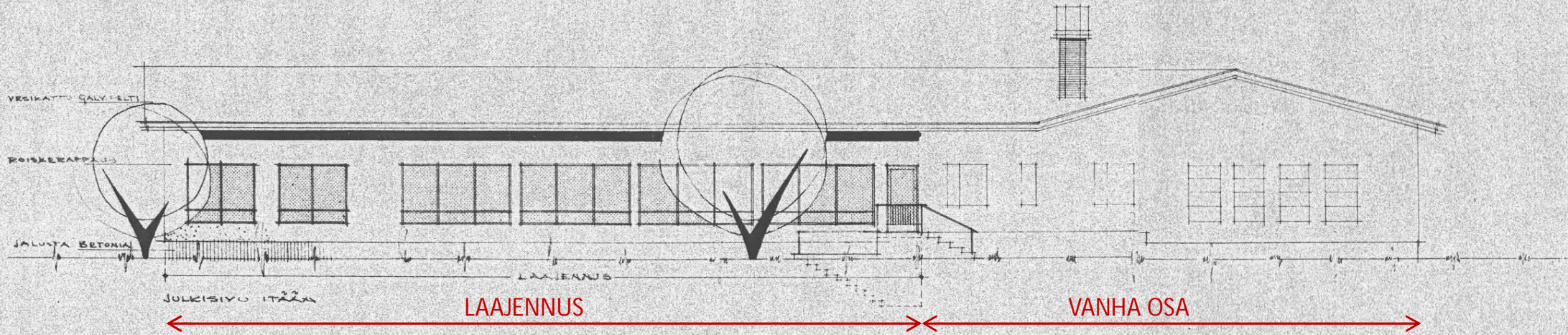
Autokorjaamo Väinö Toro, 1953 901-8 (ent. 901-3), Teollisuuskatu 7

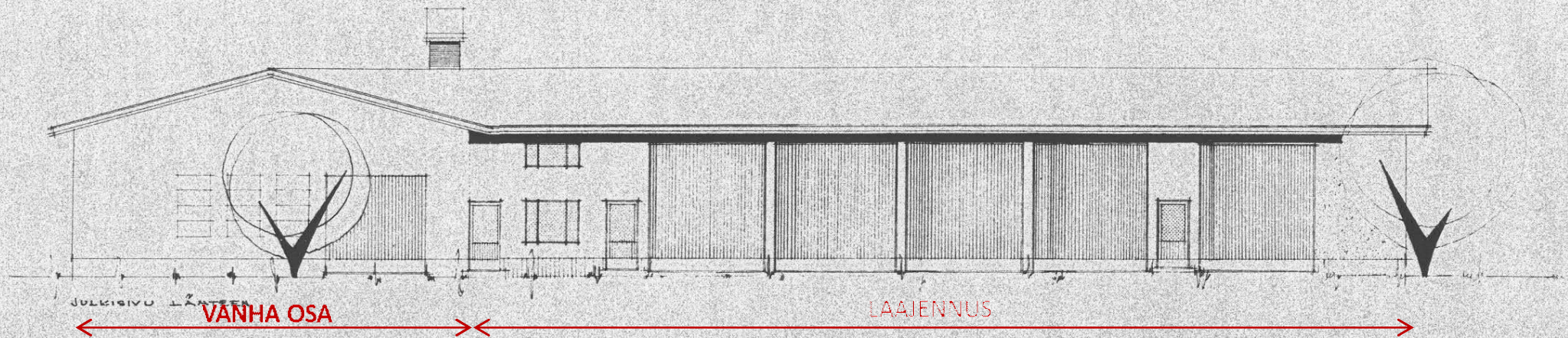
Autokorjaamon omistaja Väinö Toro kuului niiden kolmen joukkoon, jotka vuonna 1953 saivat vuokratontin vielä asemakaavoittamattomalta teollisuusalueelta keskeneräisen Teollisuuskadun varrelta. Anomuksessaan Toro ilmoitti tarkoituksenaan olevan rakentaa autokorjaamo- ja maalaamorakennus sekä sen yhteyteen asunto omaa tarvetta varten. Yllä olevassa valokuvassa näkyy alkuperäisen korjaamorakennuksen katujulkisivu lisättyä vuoden 1970 laajennuksen yhteydessä tehdyllä massiivisella räystäskulissilla.

Jostakin syystä Toron korjaamon ensimmäisen vaiheen piirustuksia ei maistraatin arkistosta löydy. Ensimmäinen säilynyt piirustusaineisto koskee korjaamon vuonna 1961 suunniteltua laajennusta. Rakennusmestari Pentti Smolanderin laajennuspiirustuksista on alkuperäinen korjaamorakennus otettu esiin värитеhosteella.

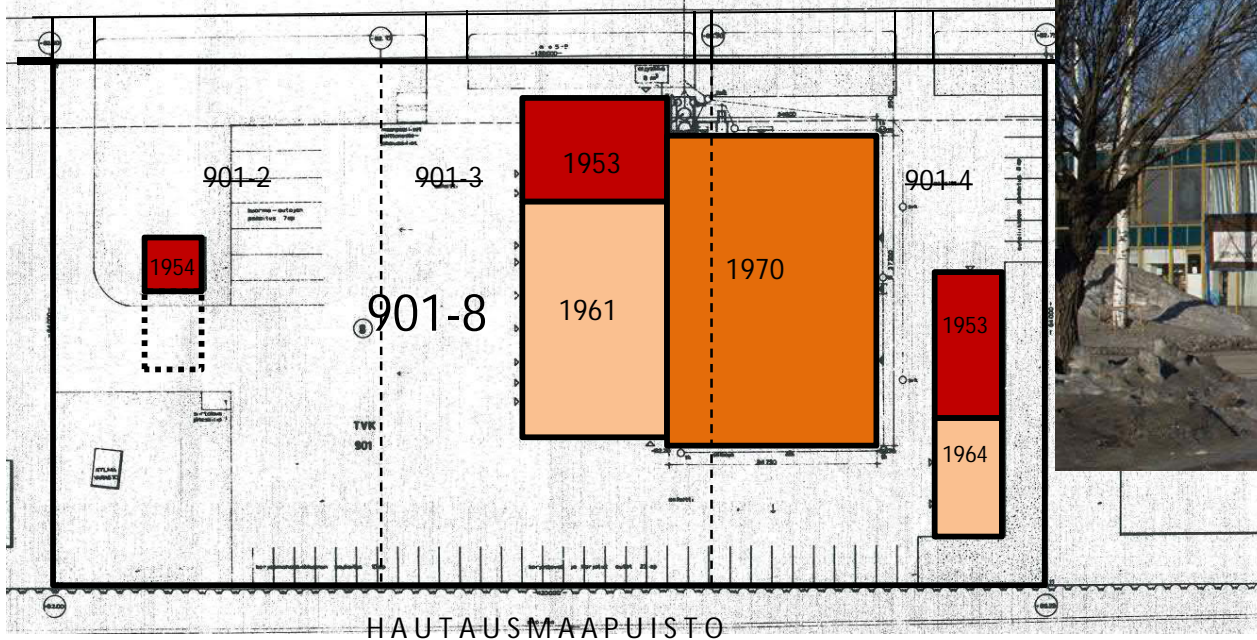
Yllä olevassa piirustuksessa näkyvä kaakkoisjulkisivu (piirustuksessa itä) on kahta oikeimman puoleista ikkunaa lukuun ottamatta jäänyt vuoden 1970 laajennusosan peittoon. Sen sijaan luoteissivussa (piirustuksessa länsi) on säilynyt sekä alkuperäistä vuoden 1953 rakennusosaa että vuoden 1961 laajennusta. Suuret korjaamovet ovat todennäköisesti jo alun perin tehty piirustuksesta poiketen ikkunallisina.

Autokorjaamo Väinö Toro, 901-8 (ent. 901-3), Teollisuuskatu 7

1970

TEOLLISUUSKATU

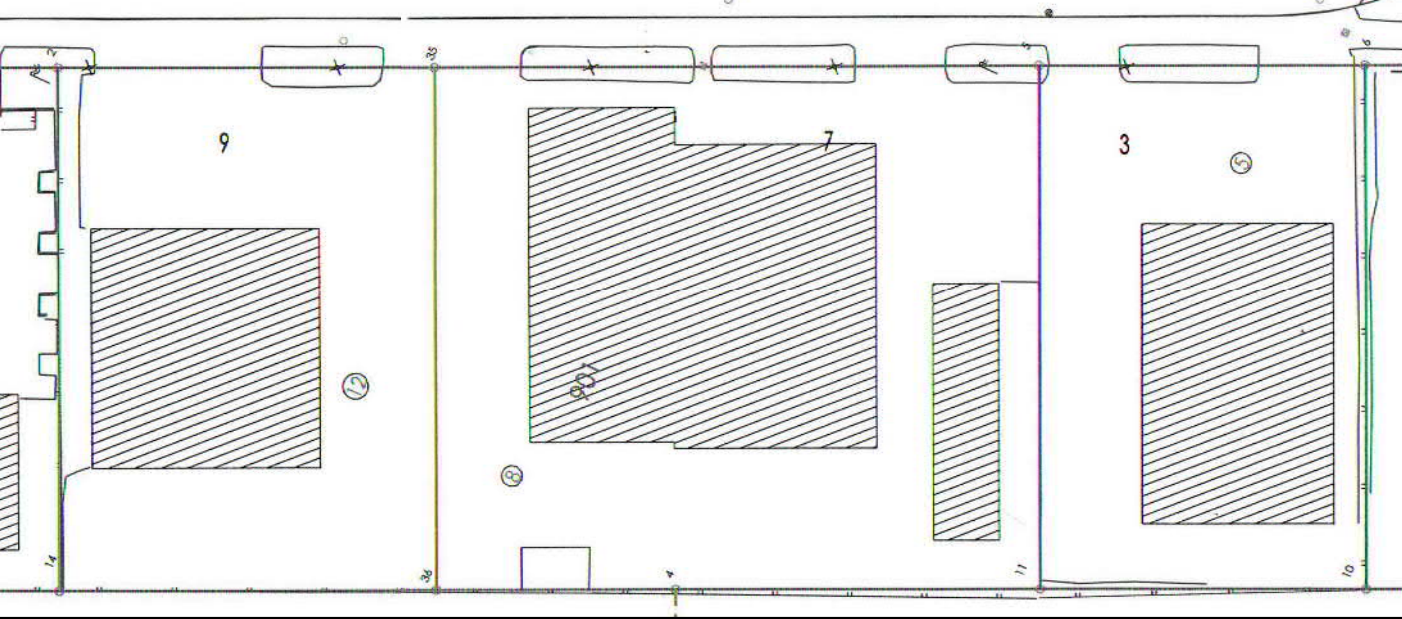

HAUTAUSMAAPUISTO

Vuonna 1970 tehdyn tonttijaon mukaan alkuperäisestä Toron korjaamotontista 901-3, asuintontista 901-2 ja entisestä Reino Väyrösen tehdastontista muodostettiin uusi tontti numerolla 901-8.

2015

Vanhan korjaamorakennuksen kaakkoispuolelle rakennettiin suuri laajennusosa arkkitehti Vilho Suonmaan suunnitelman (1970) mukaan. Vanhimman korjaamorakennuksen räystäät yhtenäistettiin laajennuksen tyyliin massiivisella räystäskulissilla. Laajennusosaan sisustettiin vuonna 1997 kaupunginteatterin korjaustöiden ajaksi teatterin tilapäiset toimitilat. Siinä yhteydessä rakennuksen Teollisuuskadun puoleinen sisäänkäynti sai uuden keltaisen katoksen.

Vuonna 1979 Väinö Toro rakennutti kokonaan uuden korjaamorakennuksen entiselle Pohjois-Karjalan Putki- ja Koneliike Oy:n tontille (yläkuvasa vasemmalla näkyvä rakennus). Rakennuksen suunnitteli rakennusarkkitehti Pentti Kärki (14.5.1979).

Entiselle asuinrakennustontilleen Väinö Toro rakennutti vuonna 1982 hydraulikka- ja lisävarustekorjaamon, jonka suunnitteli arkkitehtitoimisto Rotko & Metsälä (8.10.1982). Viereisessä kuvassa näkyvä rakennus oli myöhemmin Lehtosen Liikenne Oy:n omistuksessa.

Teollisuuskadun puolella Toron korjaamon ensimmäinen rakennusvaihe piiloutuu myöhemmän laajennuksen yhteydessä tehdyn massiivisen räystäsrakennelman alle. Koska ensimmäinen rakennus valmistui jo ennen asemakaavan laatimista, jäi rakennus lähemmäksi katulinjaa kuin kaava myöhemmin edellytti. Vasemmanpuoleisen laajennusosan (myös oikeanpuoleinen kuva) suunnitteli rakennusarkkitehti Vilho Suonmaa vuonna 1970. Laajennusosa toimi vuonna 1997 väliaikaisena kaupunginteatterina kaupungintalon korjaustöiden aikana. Alkuperäisessä suunnitelmassa värityksenä oli turkoosit julkisivulasit punaisissa kehyksissä.

REINO VÄYRYSEN LISTA- JA LAATIKKOTEHDAS 1953

901- 8, Teollisuuskatu 5

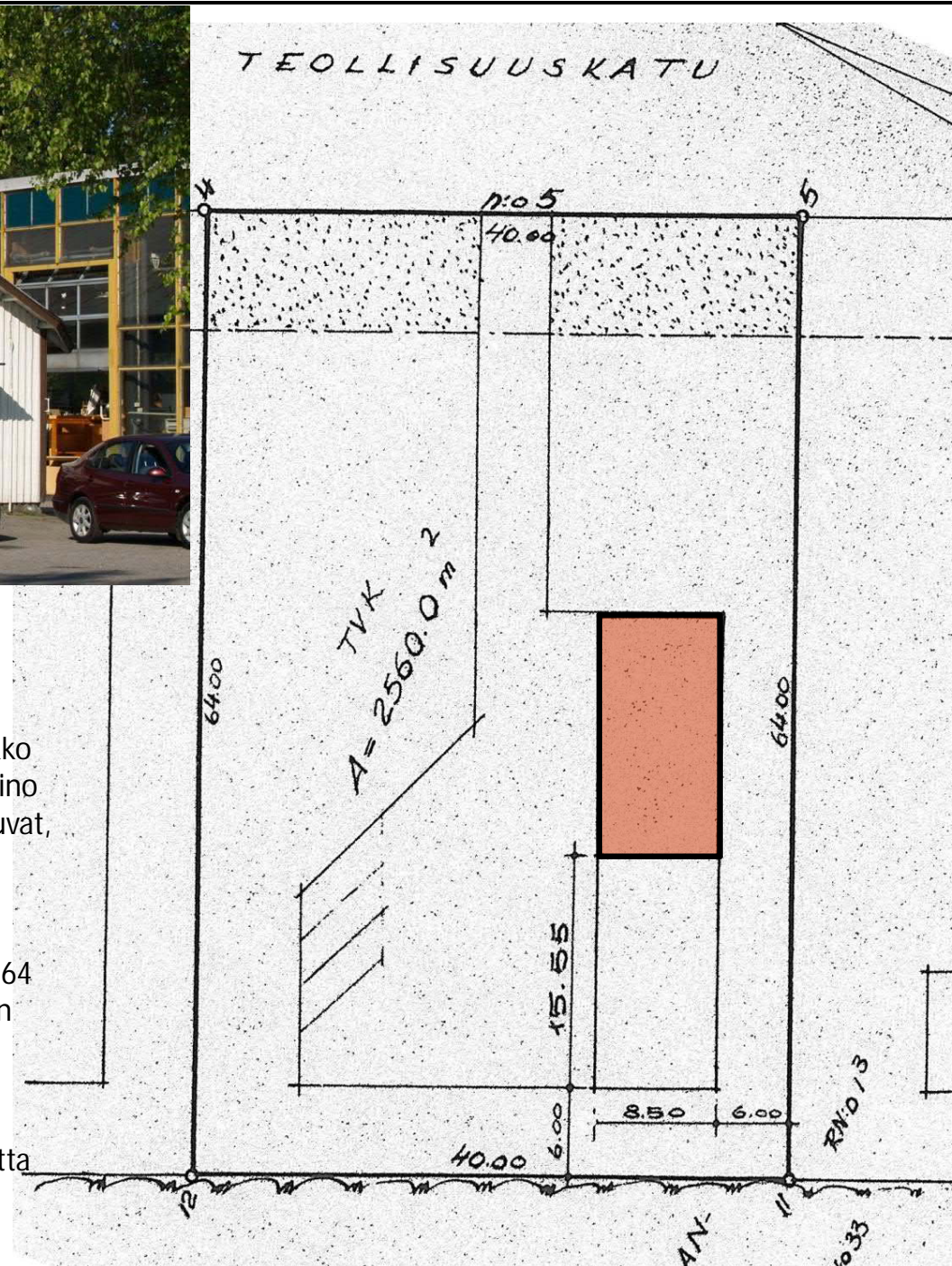

Teollisuuskadun vanhin säilynyt puutalo on valokuvassa maalattuna ja asemapiirustuksessa tehostettuna näkyvä rakennus, jossa nykyisin toimii autoliike (Automyynti Veikko Laakkonen). Tontti vuokrattiin vuonna 1953 puuseppä Reino Väyrykselle. Rakennuksen alkuperäiset piirustukset puuttuvat, mutta kaupunginhallitus hyväksyi ne 29. syyskuuta 1953. Rakennuksessa toimi lista- ja laatikkotehdas.

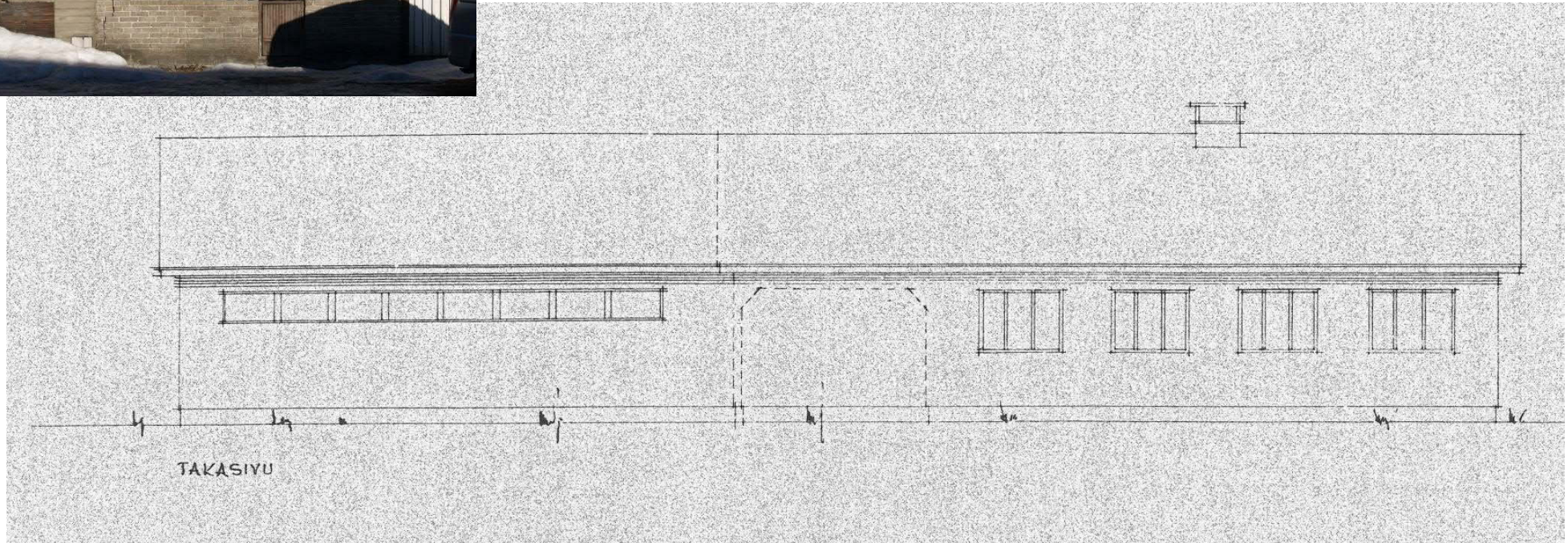
Viereinen asemapiirros on Pentti Smolanderin vuonna 1964 laatima laajennussuunnitelma. Alkuperäinen rakennus on tehostettu värillä. Jostakin syystä rakennus laajennuksen toteutusvaiheessa korotettiin.

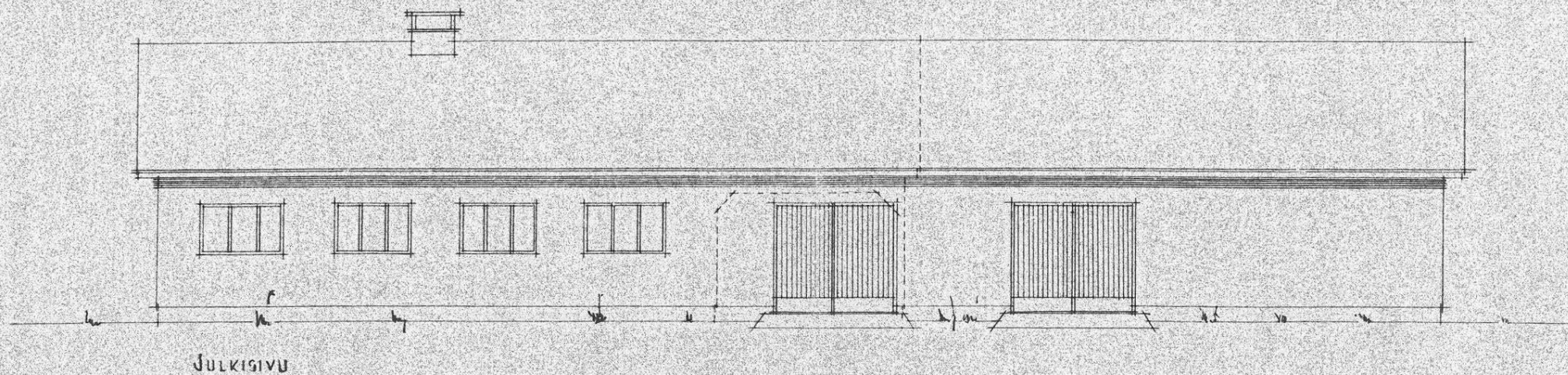
Rakennuspaikka oli alun perin omana tonttina 901-4, mutta liitettiin myöhemmin osaksi Toron tonttia.

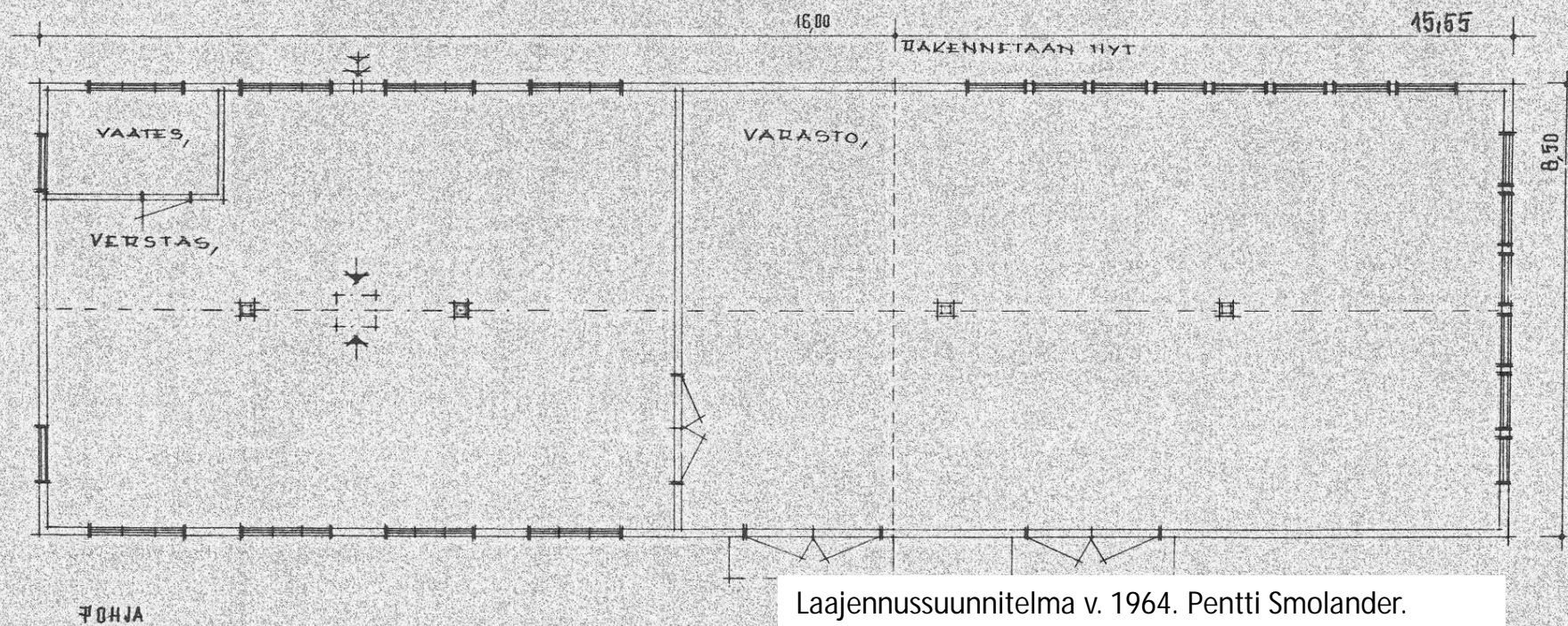
Valtaosa Siihtalan teollisuusalueelle 1950-luvulla rakennetuista teollisuustiloista oli aikakauden asuntorakentamisen kaltaisia puurakennuksia, joihin liittyi kivirakenteinen "tulenkestävä" osa.

1953

1964

Laajennussuunnitelma v. 1964. Pentti Smolander.

KORJAAMO SALOMAA-SAROLA OY 1954 ja 1958

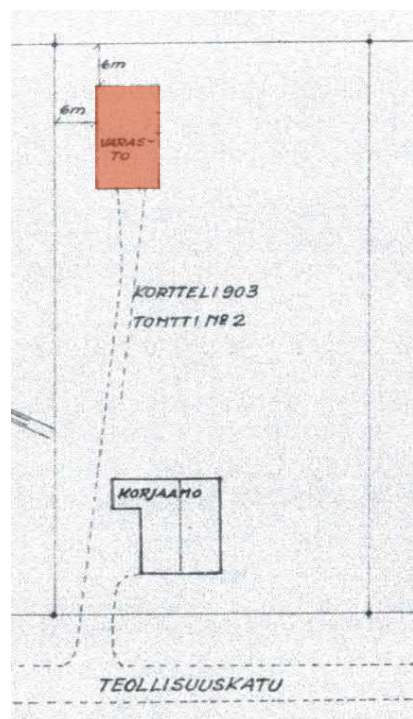
903- 18, Teollisuuskatu 6

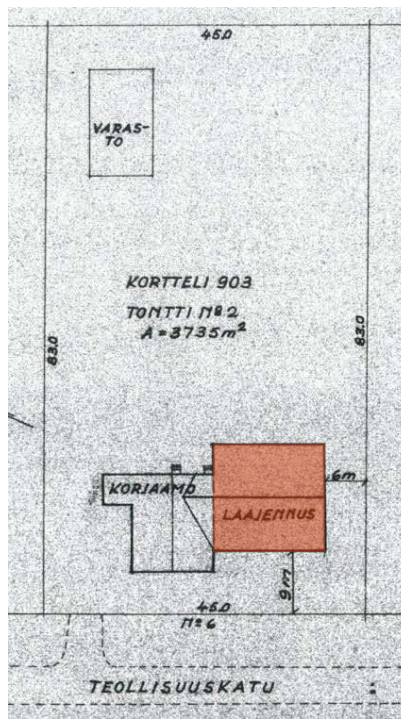
Korjaamorakennus Salomaa-Sarola Oy, Teollisuuskatu 6, 903-18 (ent. 903-2)

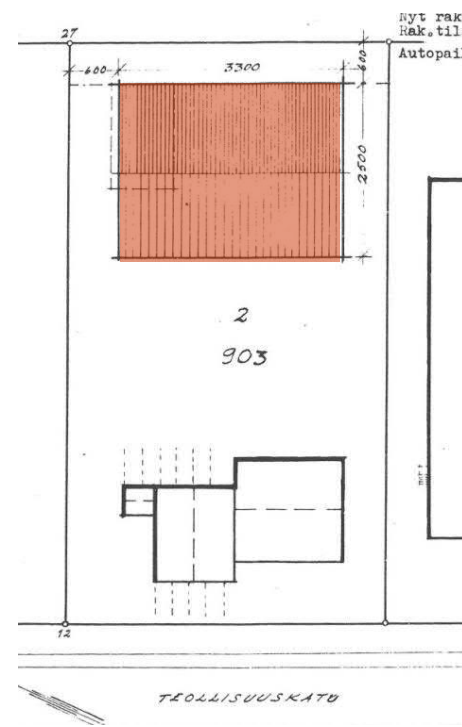
20.10.1954

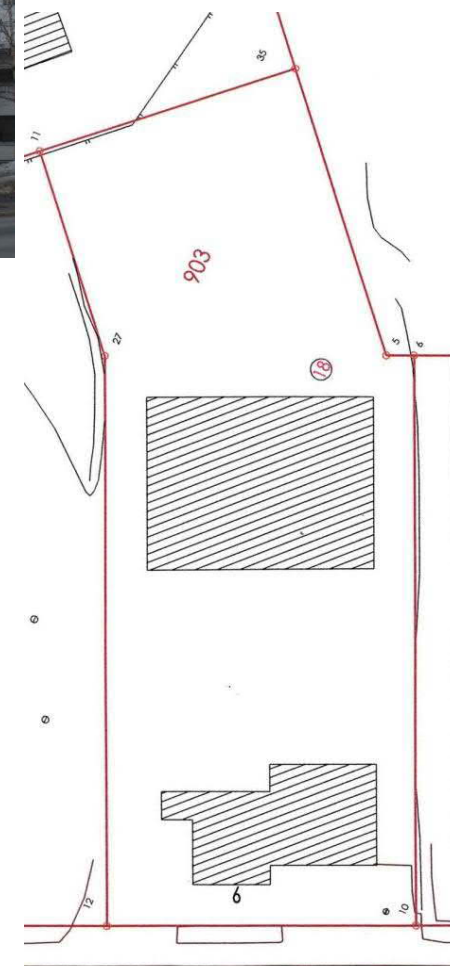
27.9.1957

19.4.1958

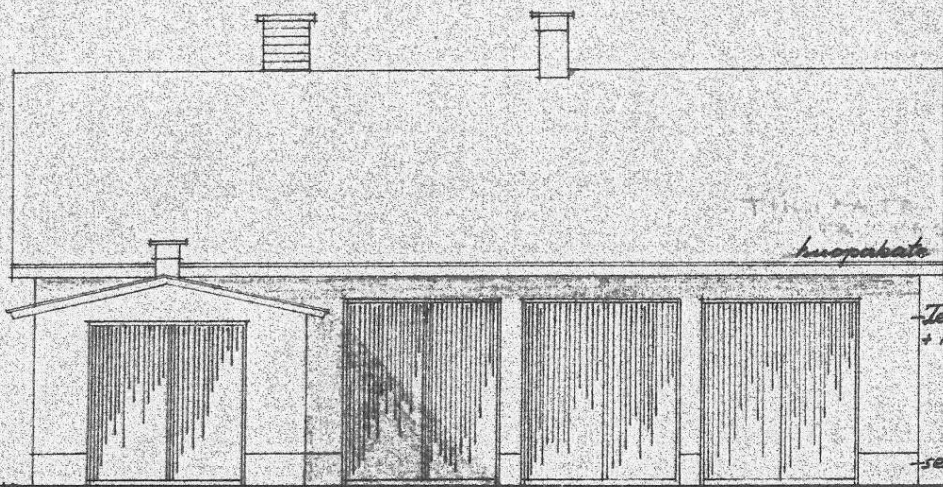
20.5.1966

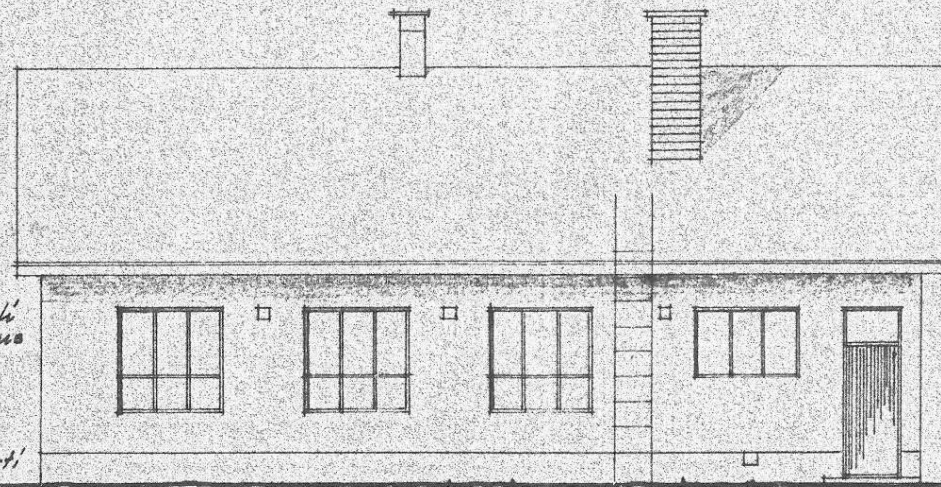
2015

Salomaa-Sarola Oy:n korjaamorakennuksen suunnitelman on insinööri Paavo Kahilainen päivännyt 20.10.1954. Kolme vuotta myöhemmin laajennetun tontin takaosaan sijoitetun varastorakennuksen suunnitteli rakennusmestari A. Ahola. Aholan suunnitelma on myös vuotta myöhempi korjaamorakennuksen laajennus.

Vuonna 1962 kiinteistö siirtyi Lehtosen Liikenne Oy:n omistukseen. Vuodelta 1966 olevan suunnitelman mukaan tontin takaosassa ollut puurakenteinen varasto purettiin ja paikalle rakennettiin suuri autotallirakennus. Nykytilannekartassa näkyy myöhemmin tontin takaosaan liitetty lisäalue.

Julkisivu luoteeseen

Julkisivu kaakkoon

Insinööri Paavo Kahilaisen alkuperäisen suunnitelman (1954) mukainen pääty kadulle muuttui jo rakentamisvaiheessa räystäään osalta. Palomääräyksistä johtuen piti avonainen puurakenteinen räystääs korvata "betoniräystäällä". Suunnitelman mukaan seinät piti muurata "taloudellisesta" 250 mm paksusta "Tell" - sementtitiilestä.

Pääty kadulle päin (lounaaseen)

38

TELL-TIILI
taloudellisin seinäaine!

25 cm TELL-seinä
mallemmin puolta raportissa
ja kuvassa K = 0,61
sama kosteana K = 0,77

kokonaisuus 295 x 250 x 195
kulmaosilla 295 x 250 x 195
seiniä osilla 195 x 250 x 195
1/2-tiili 95 x 250 x 195

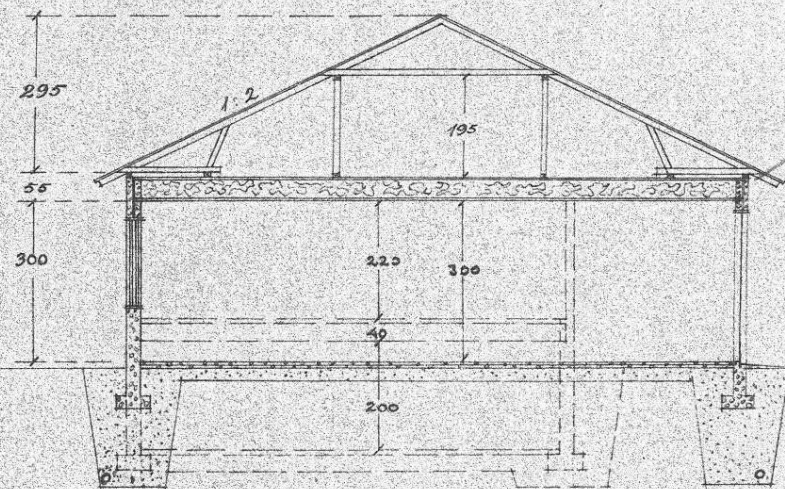
Itsekannavat muodostavat yhtenäiseksi seinän pysäyttävää myös suuren ojentekijällä muurattavien osiensa. Vaadittu ja saatava puristuslujuus 60 kg/cm² betonipinnoille; seinän paino n. 350 kg/m².

Teknilliset tiedot: Rt 314,191

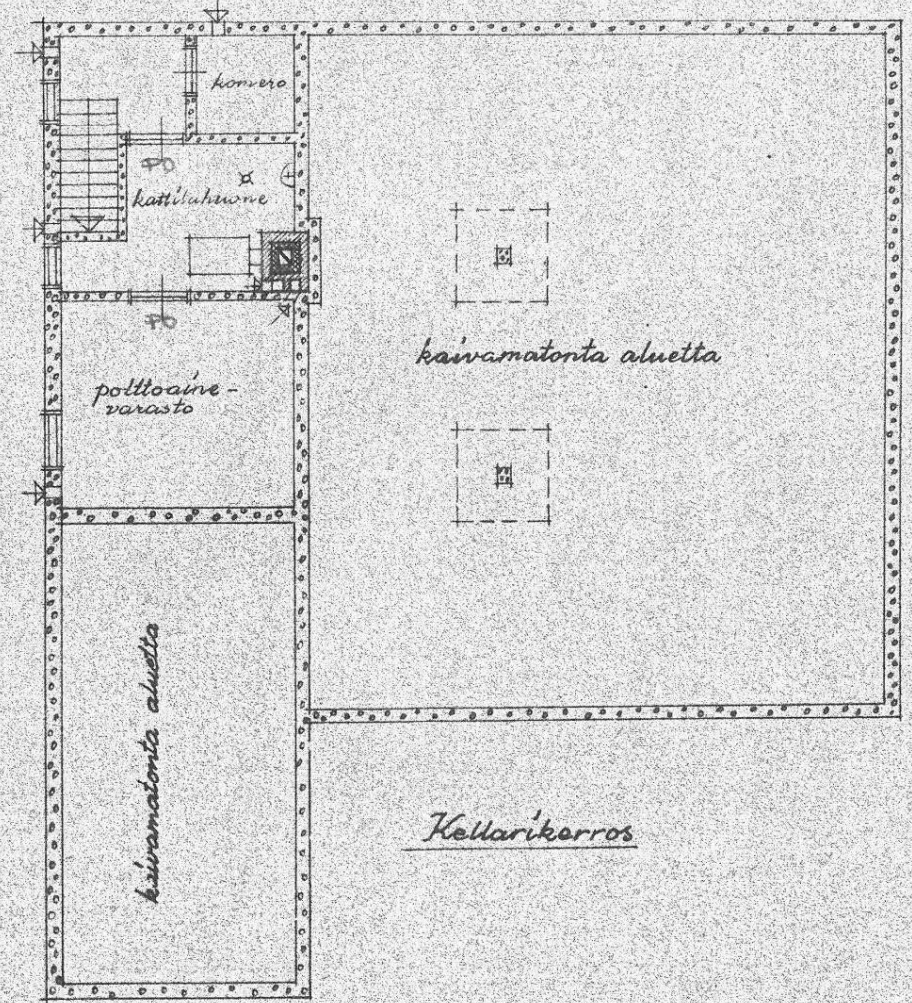
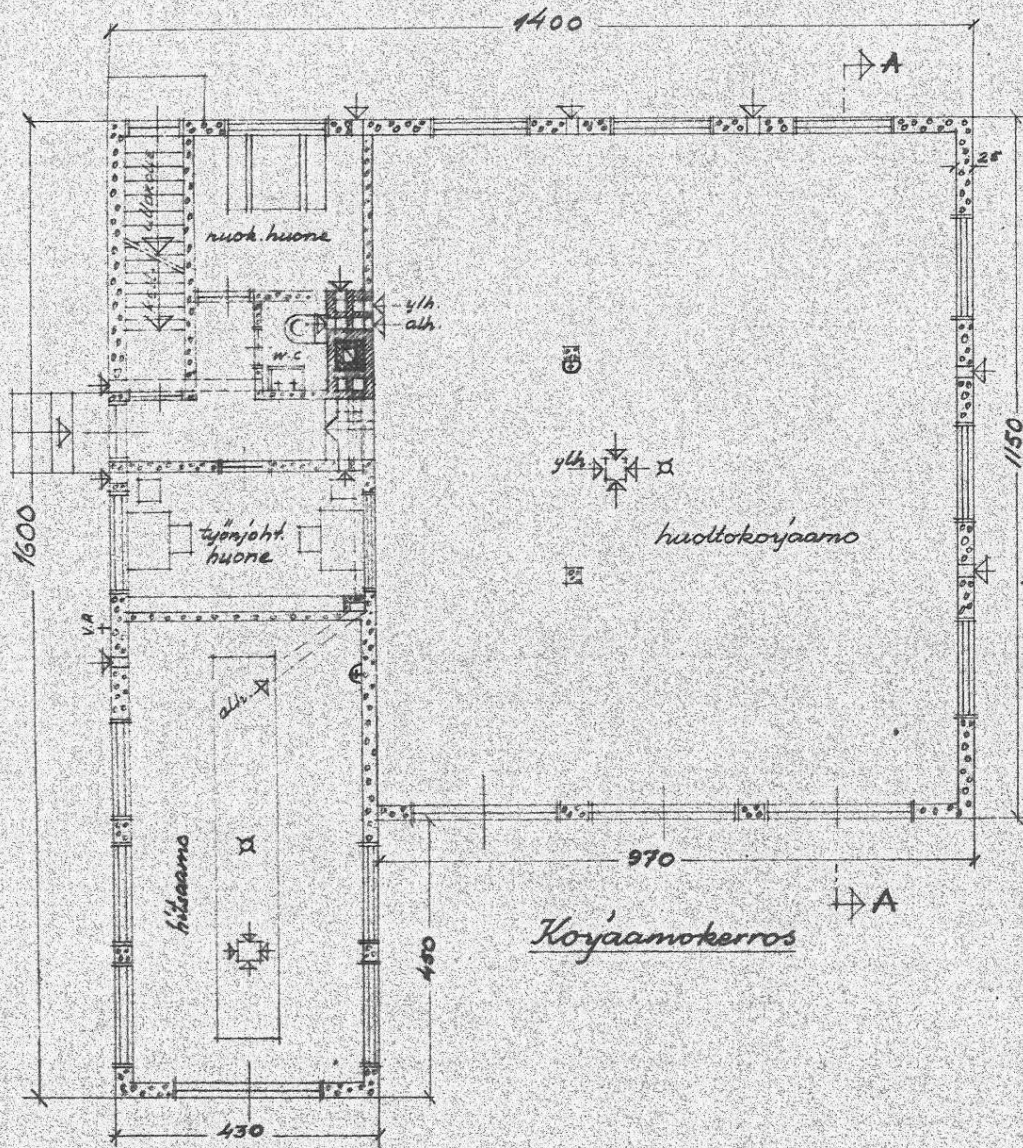
• Ajan ja kustannuksen säästö, helviti kunnallinen seinärakenne, nopeasti siirrettävä; pienet ylläpitokustannukset, huomattava kalteuskestävyyden säästö, rakennustöiden säästö.

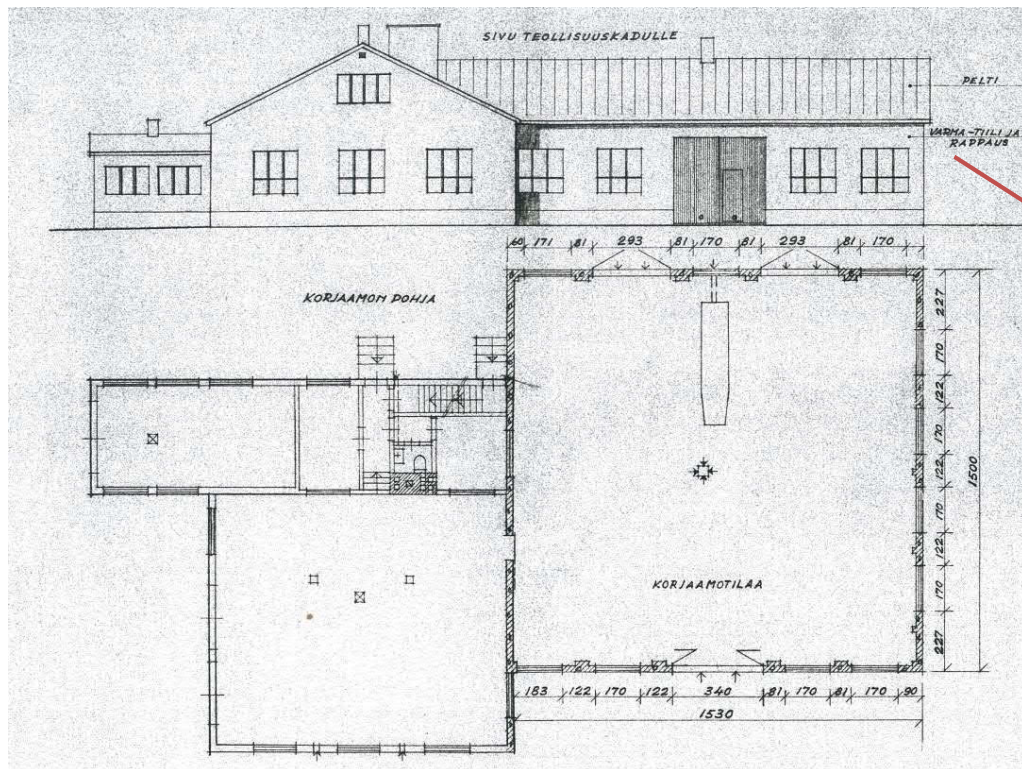
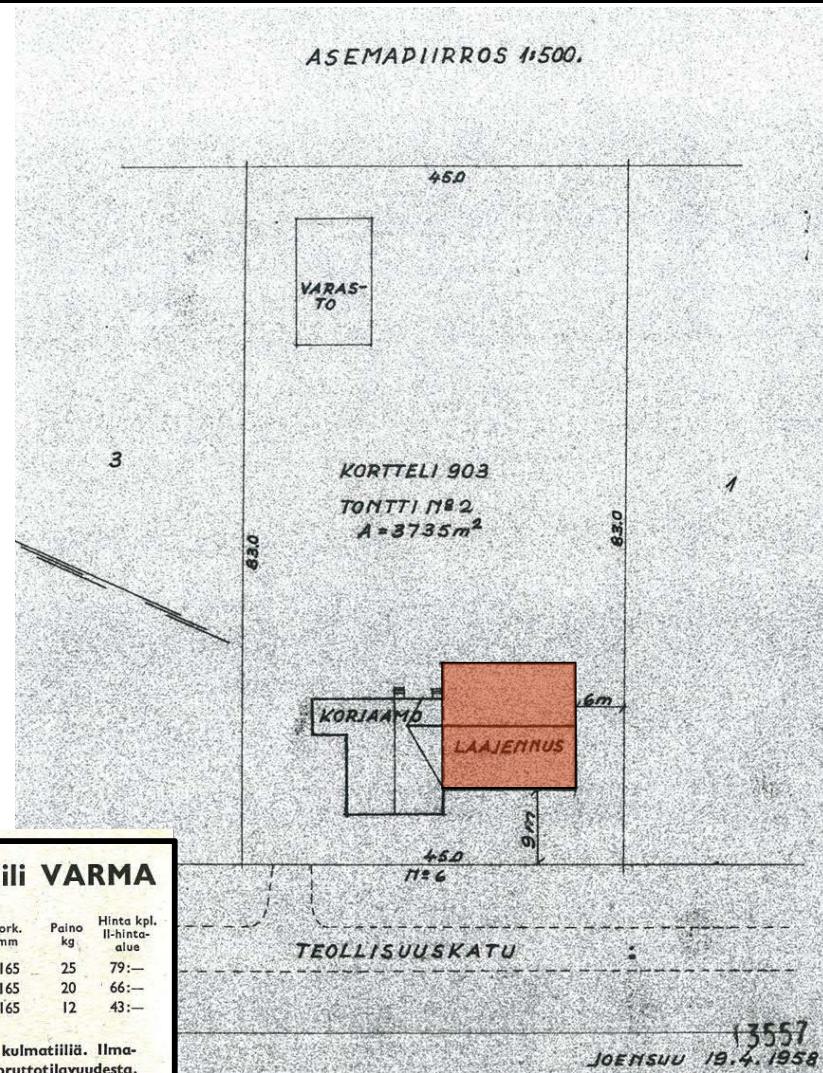
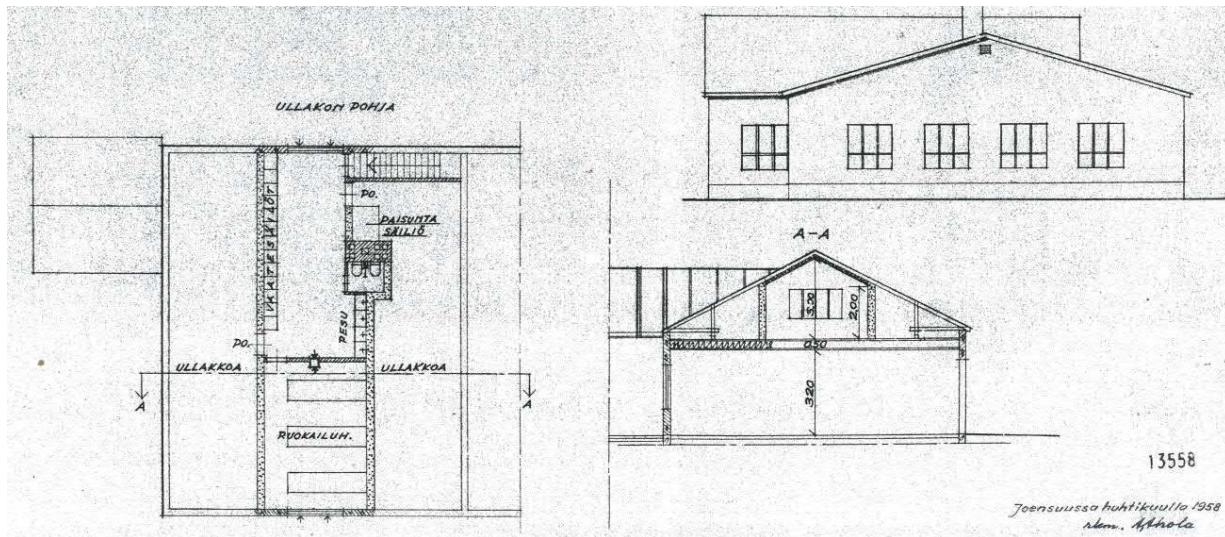
Telli-tiilien käyttömääräohjeet

SUOMEN TELLITALO OY
Helsinki, Cygnuskatu 7 B, Puh. 49 13 44.

Leikkaus A-A

Betonireikätiili VARMA

Laji	Pituus mm	leveys mm	kork. mm	Paino kg	Hinta kpl. Il-hinta-alue
V-1	400	250	165	25	79:—
V-2	400	200	165	20	66:—
V-3	400	125	165	12	43:—

Myös osatiiliä ja kulmatiiliä. Ilmattiä 36% tiilen bruttotilavuudesta. Taattu murtumislujuus 60 kg/cm².

Varma-betonireikätiiliä valmistavat Suomen Sementtiteollisuuteen kuuluvat sementtivalmokset ympäri maan. Tiilet tarkastetaan virallisesti vähintään kahdesti vuodessa, joten niihin voi luottaa.

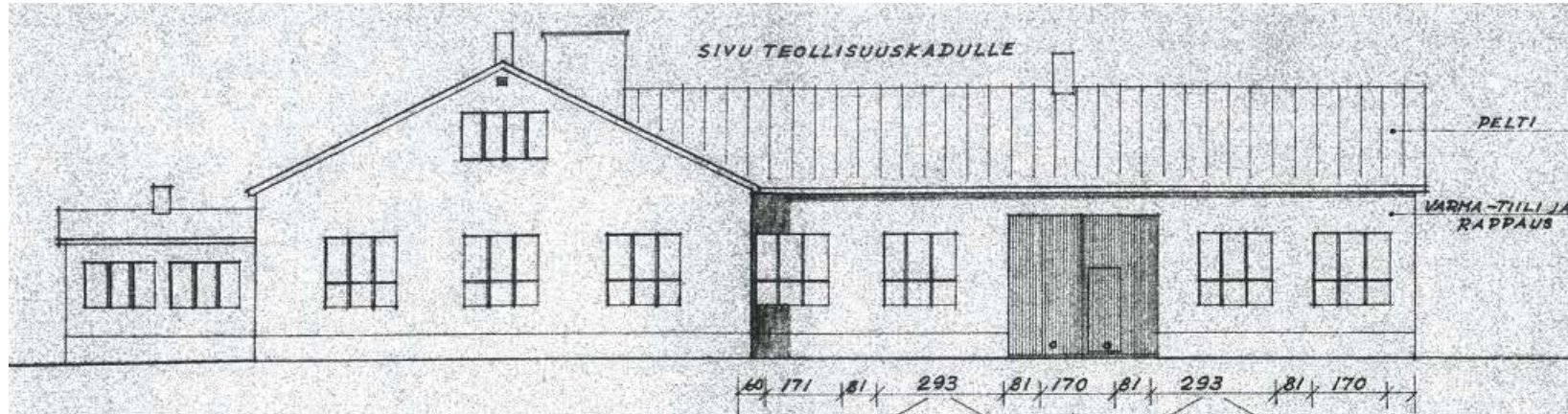
Ennenkuin ryhdytte rakentamaan tutustukaa

VARMA
-betonireikätiileen

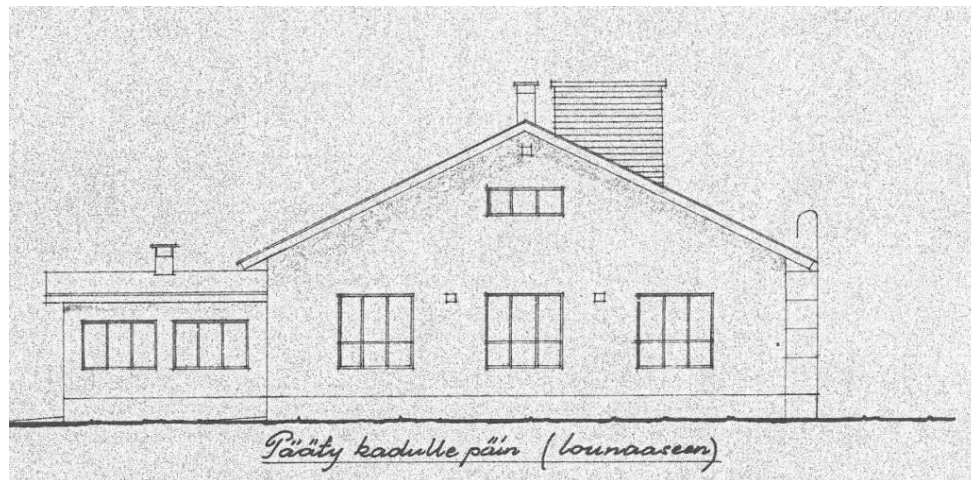
Vuonna 1958 Salomaa-Sarolan korjaamoa laajennettiin rakennusmestari A. Aholan suunnitelman mukaan. Tälläkin kertaa seinämateriaalina oli rapattu betonitiili, mutta tuotenimeltään "VARMA".

2015

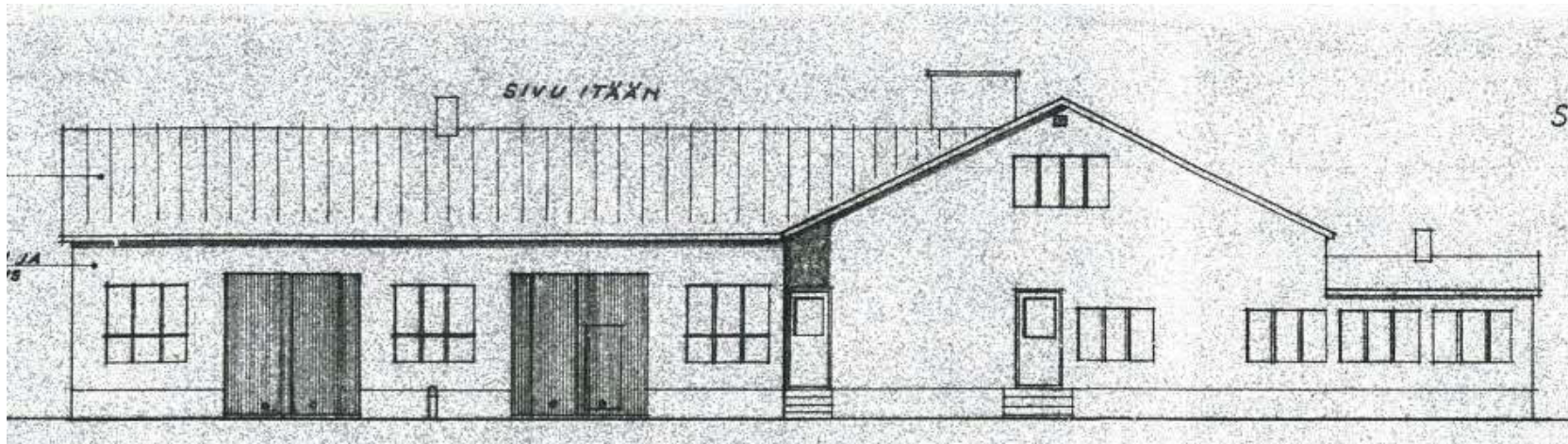
1957

1954

Alkuperäisen 1954 rakennuksen ja sen 1957 tapahtuneen laajennuksen jälkeen ovat muutokset kohdistuneet lähinnä ikkunoihin ja oviin.

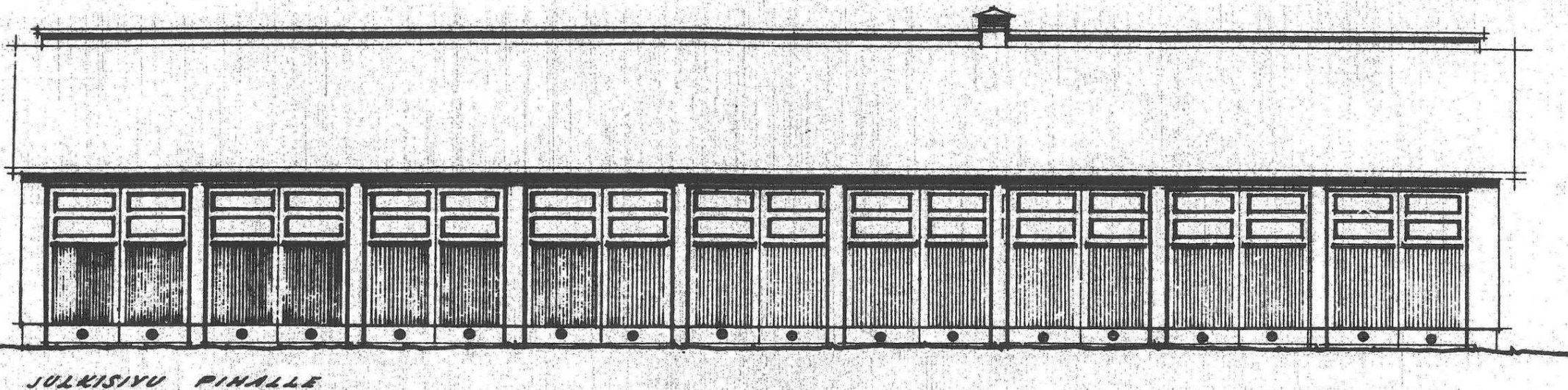
Vanhan osan katupäädyn ikkunat on vaihdettu tuuletusikkunallisiksi. Mahdollisesti katupäädyn yläikkuna on toteutettu toteutettu jo alun perin korkeampana.

Pihajulkisivussa korjaamohallin ulko-ovet on korotettu samalla räystäältä korottamalla. Osa ikkunoista on uusittu puitteettomiksi. Oikeassa reunassa näkyvä alkuperäinen hitsaamo on myös suunnitelmasta poiketen korkeampi. Korotus on toteutettu mahdollisesti jo ensimmäisessä rakennusvaiheessa (1954). Hitsaamon kohdalla säilyneet (myös suunnitelmaa korkeammat) ikkunat edustavat rakennuksen alkuperäistä ikkunatyyppeä.

Vuonna 1962 Salomaa-Sarolan korjaamorakennus siirtyi Linja-autoliike Lehtosen omistukseen. Vuonna 1966 suunniteltiin tontin takaosaan linja-autotalli. Varma-betonireikätiilistä muurattu rakennus on säilynyt varsin hyvin alkuperäisessä asussaan. Kolme alkuperäistä talliovea on korvattu uusilla nosto-ovilla.

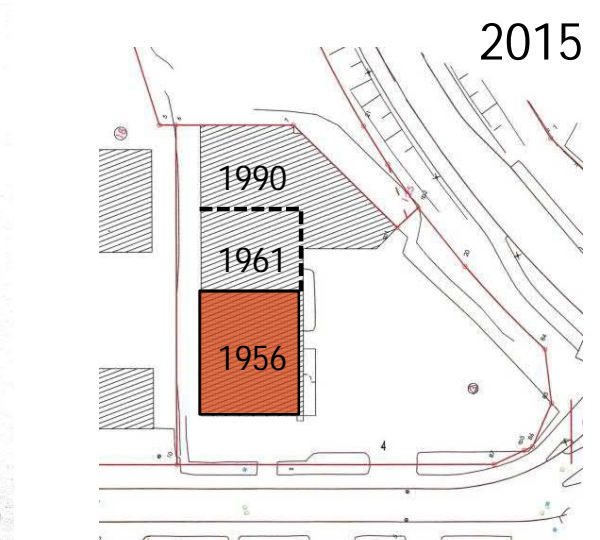
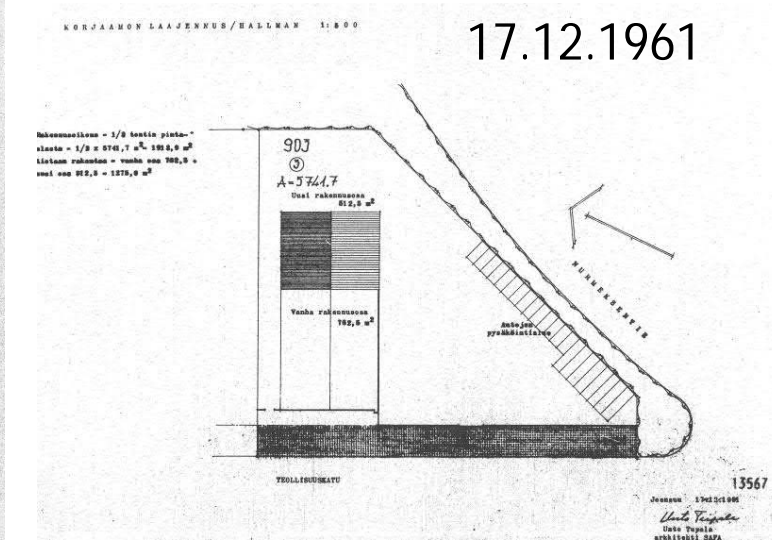
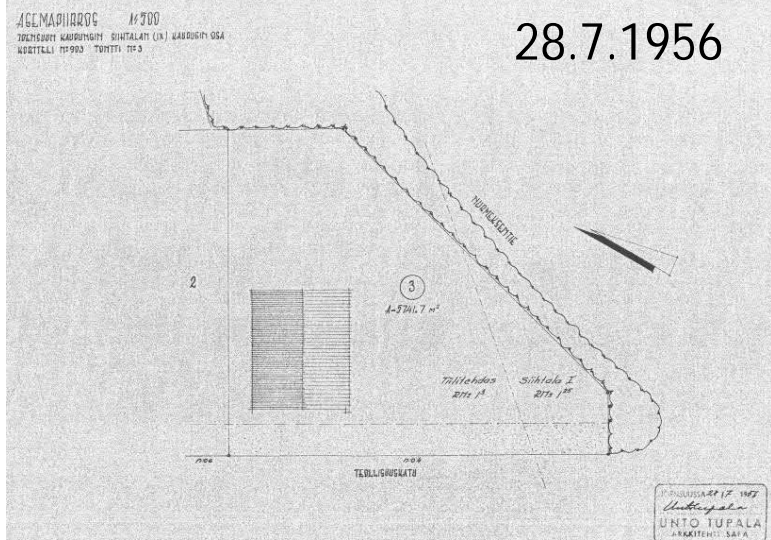

HUOLTOKORJAAMO HALLMAN OY
Unto Tupala 1956 ja 1960

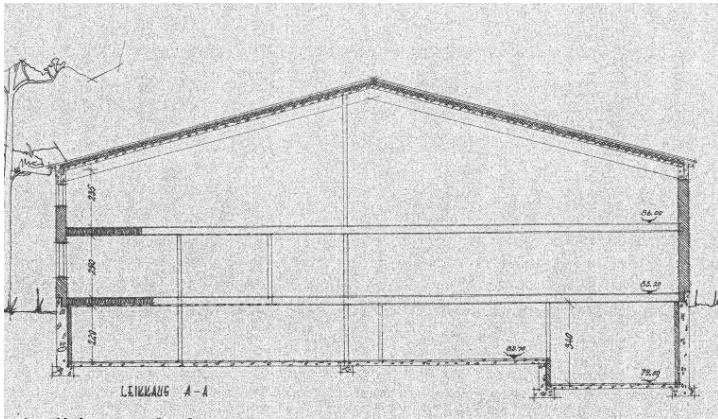
903 - 3, Teollisuuskatu 4

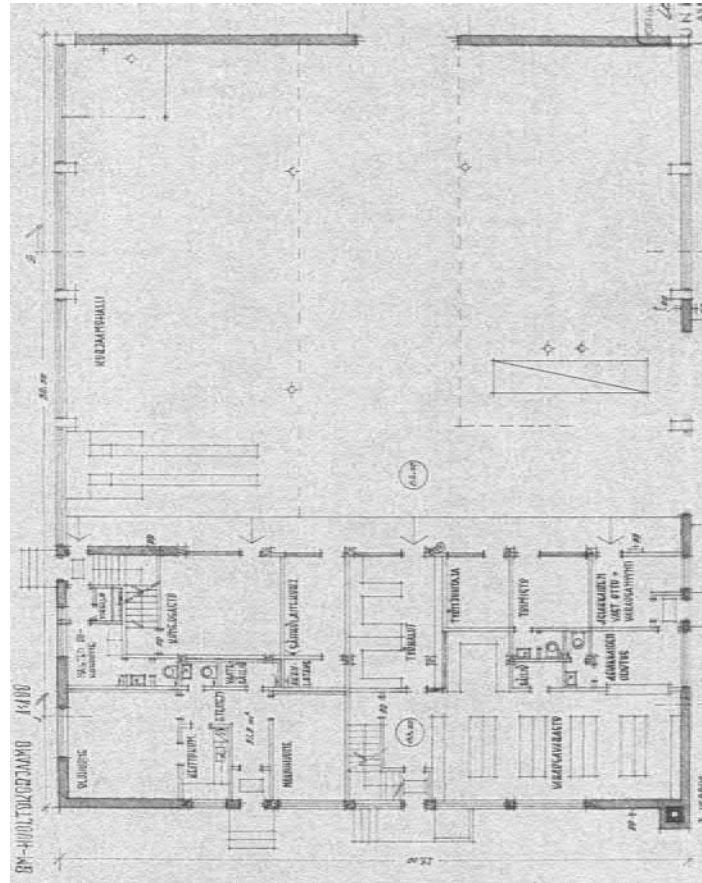
Hallman Oy Huoltokorjaamo 1956 903-3, Teollisuuskatu 4

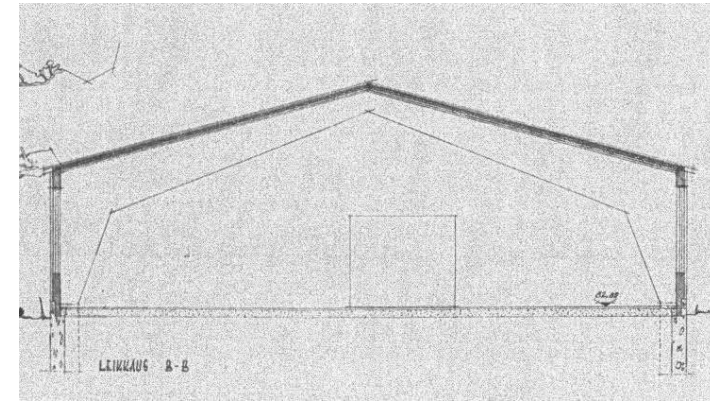
Siihtalan teollisuusalueen asemakaavan laatija Joensuun kaupunginarkkitehti Unto Tupala suunnitteli vuonna 1956 Hallman Oy:lle autokorjaamorakennuksen Nurmeksentien ja Teollisuuskadun kulmukseen. Tupalan suunnitelman mukaan rakennusta laajennettiin vuonna 1961. Nykyiseen laajuuteensa rakennus toteutettiin rakennusarkkitehti Vilho Suonmaan suunnitelmien mukaan vuosina 1987 ja 1990.

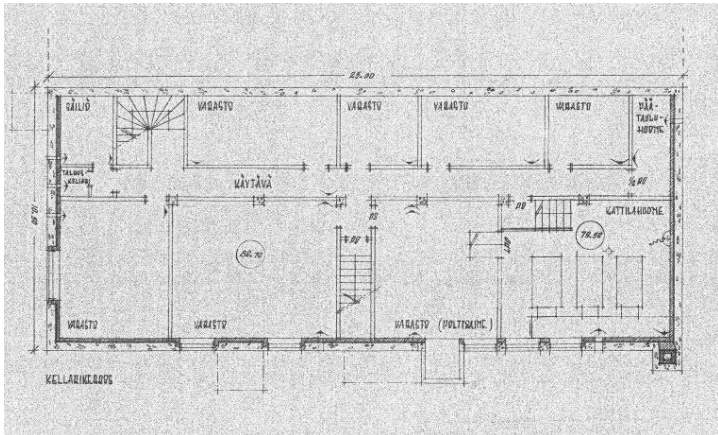
Leikkaus A-A

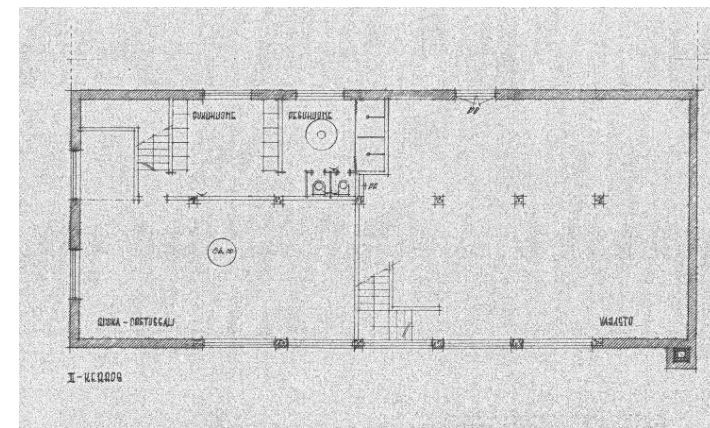
1. krs

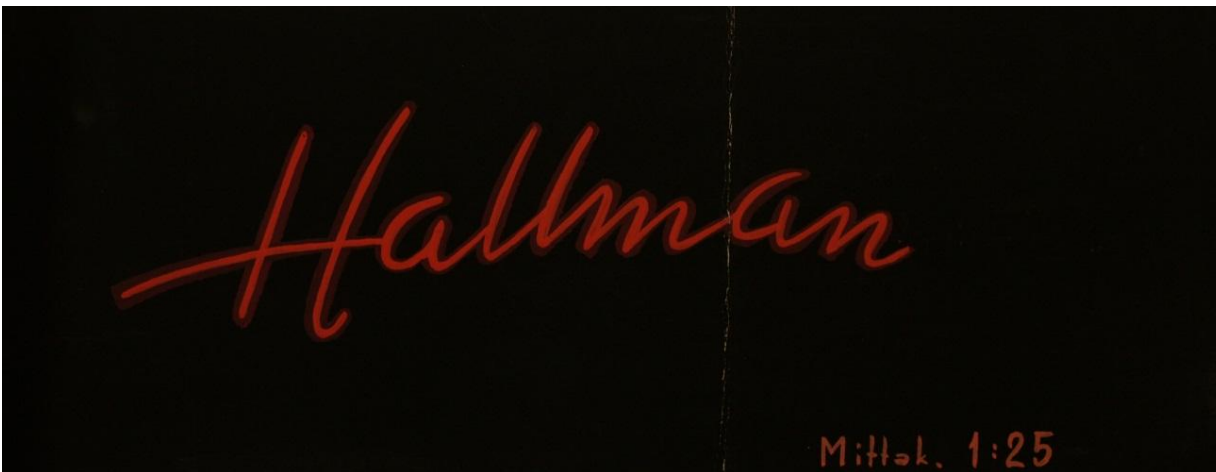
Leikkaus B-B

Kellari

2. krs

Arkkitehti Unto Tupalan suunnitelmat Hallman Oy huoltokorjaamoa varten vuodelta 1956. Leikkauspiirustuksessa (B-B) näkyy korjaushallin lautarakenteinen kolminivelkehäkannate.

Hallman Oy:n valomainossuunnitelma.

Hallman Oy Huoltokorjaamo 1956, 903-3, Teollisuuskatu 4

Unto Tupalan alkuperäisissä julkisivupiirustuksissa vuodelta 1956 ei ole tekstillä määritelty julkisivumateriaaleja eikä pintakäsittelyjä.

Nykyisellään julkisivujen päämateriaalina on sementtitiili, joka on myöhemmin maalattu. Sileäksi rapattujen pilasterien ja ikkunoiden väleihin jäävät kentät on puhtaaksi muurattu punatiilellä.

Suunnitelmassa korkea lämmityspiippu on myös esitetty puhtaaksi muuratuksi. Sekin on nykyisellään maalattu.

Julkisivujaottelu on muuttunut vain reuna-alueille sijoitettujen ikkunoiden osalta.

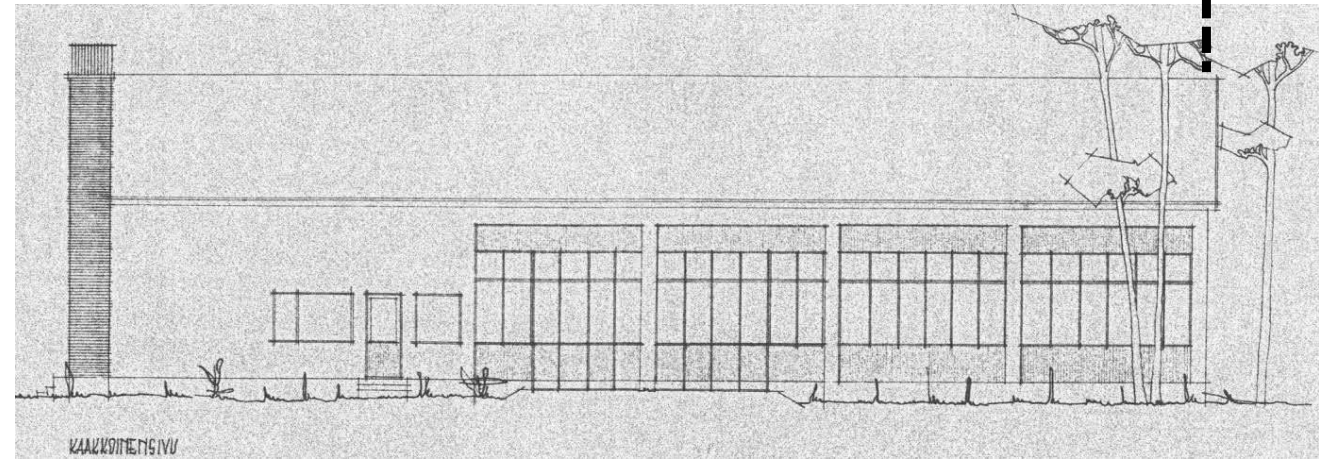
Päättyjulkisivu Teollisuuskadulle ja valokuvat 2015.

Unto Tupalan viereisen suunnitelman mukaiseen kaakkoissivuun näkyvimpänä muutoksena on rakennusarkkitehti Vilho Suonmaan vuonna 1987 suunnittelema eteisrakennus ja katos. Valokuvassa katkoviivalla esitetty rakennuksen alkuperäinen laajuus.

Vuonna 1990 Vilho Suonmaa suunnitteli rakennuksen itäpuolelle poikittaisen laajennusosan (Lasipolar), jonka pääty suuntautuu Nurmeksentielle. Yläkuvassa taustalla ja kuvat alla.

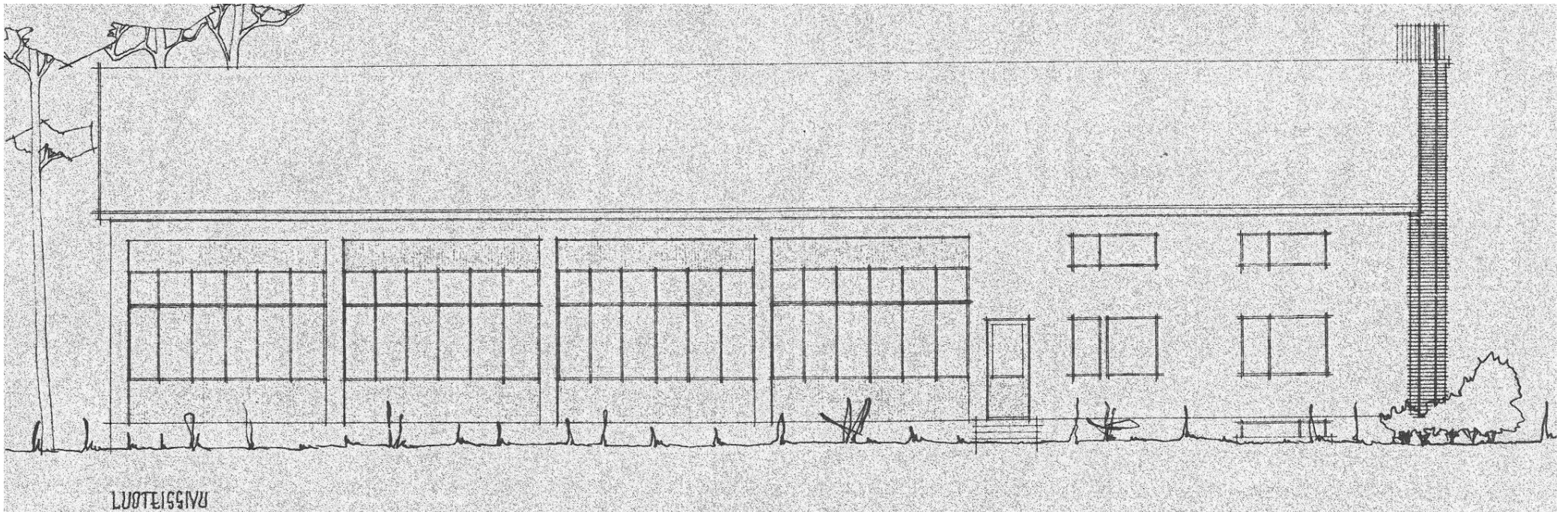

Hallman Oy Huoltokorjaamo 1956 903-3, Teollisuuskatu 4

Piirustusten esitystavasta voisi arvella, että punatiiliosuuksia oli tarkoitus tehdä myös sivuseinillä ikkunoiden ja ovien yläpuolelle jääviin kenttiin. Toteutuksessa tyydyttiin kuitenkin yhtenäiseen sementtitiilipintaan myös pilastereiden kohdalla. Nykyään sementtitiilipinta on maalattu. Punaisen katkoviivan kohdalla alkuperäisen rakennuksen (oikealla) ja vuoden 1961 laajennuksen (vasemmalla) raja.

Julkisivupiirustus luoteeseen 1956 ja valokuva 22. maaliskuuta 2015 naapurikiinteistön suunnasta..

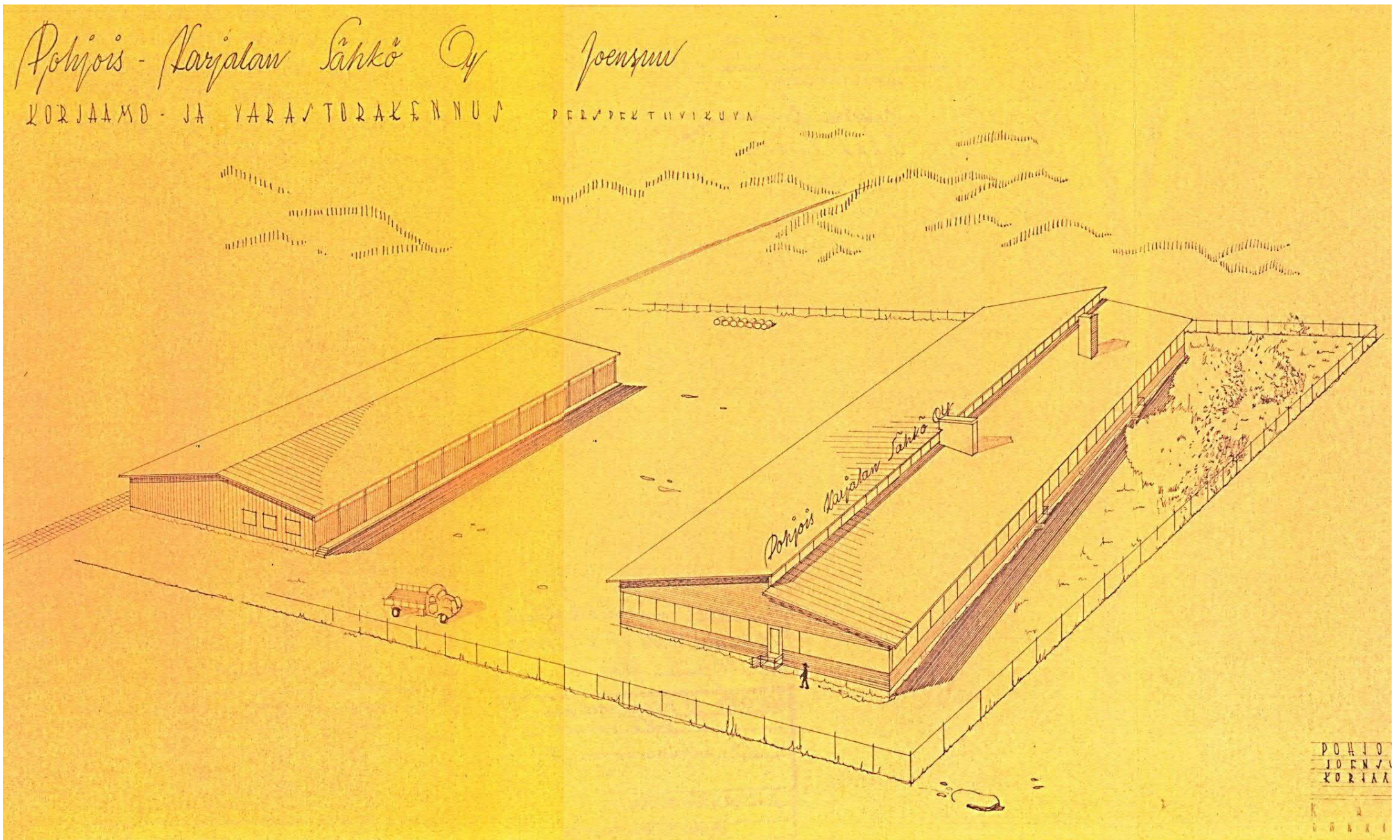

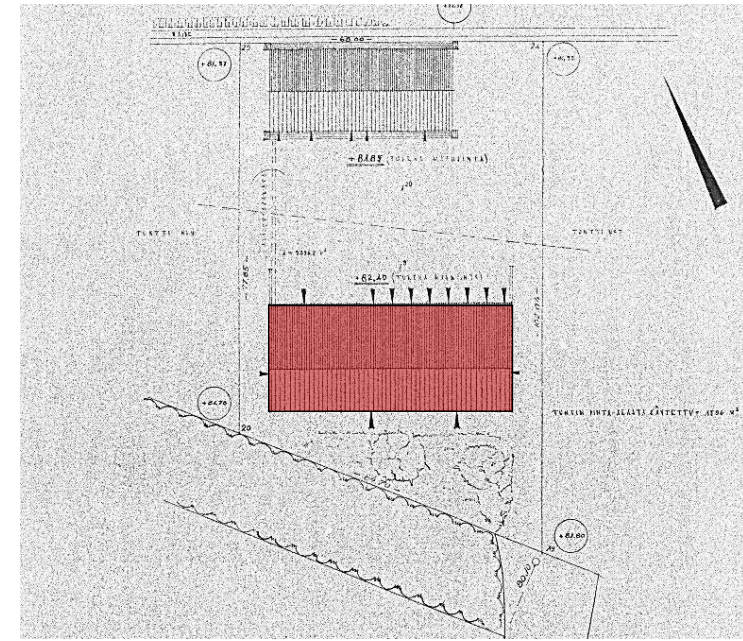
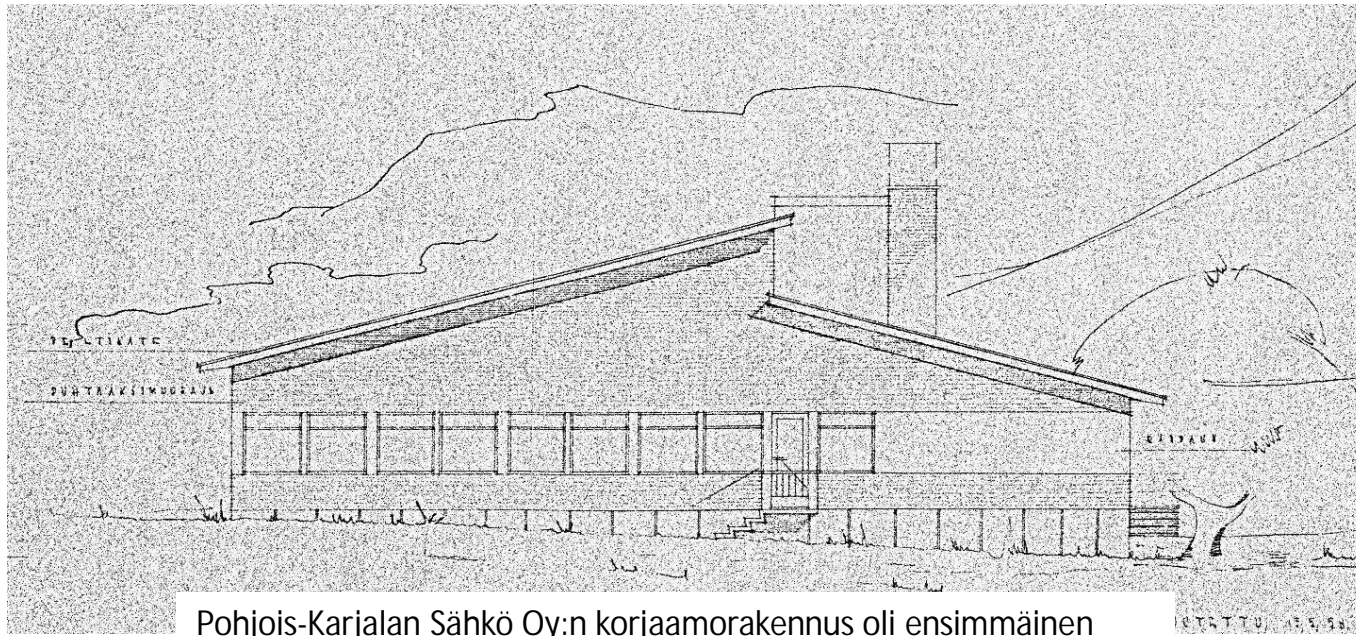
POHJOIS-KARJALAN SÄHKÖ OY 1956, Kaj Michael

904- 24, Valimokuja 3

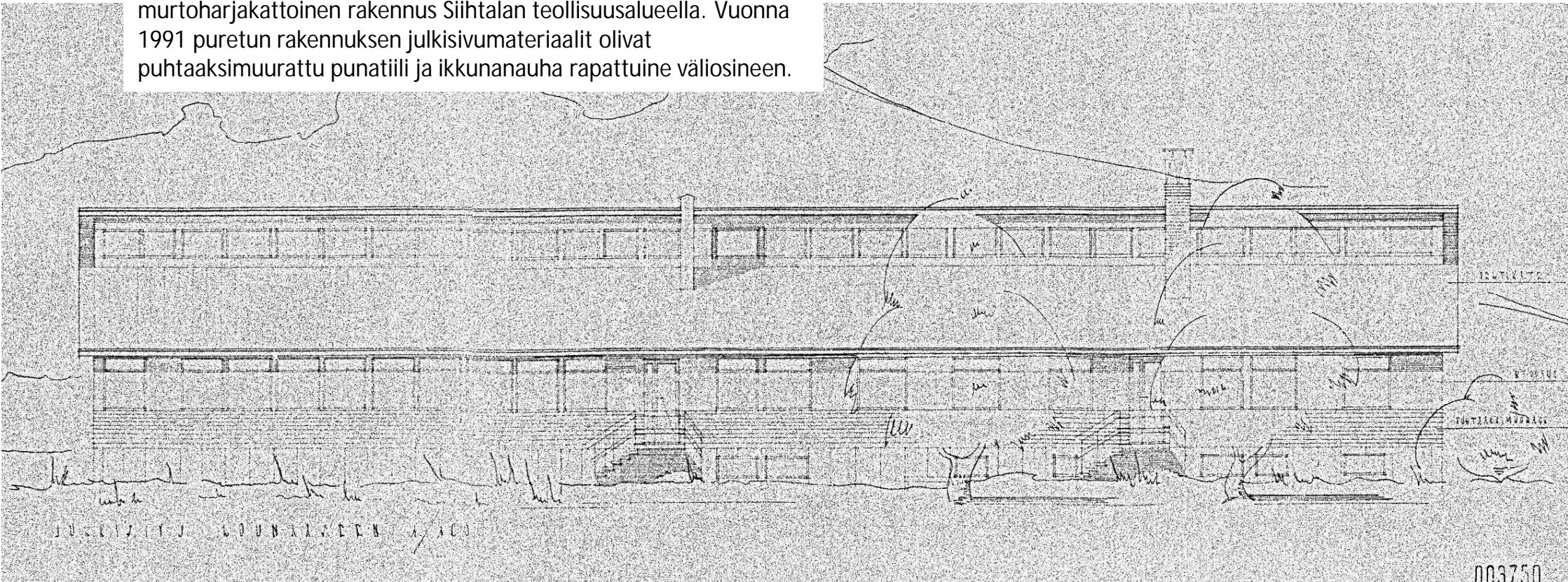

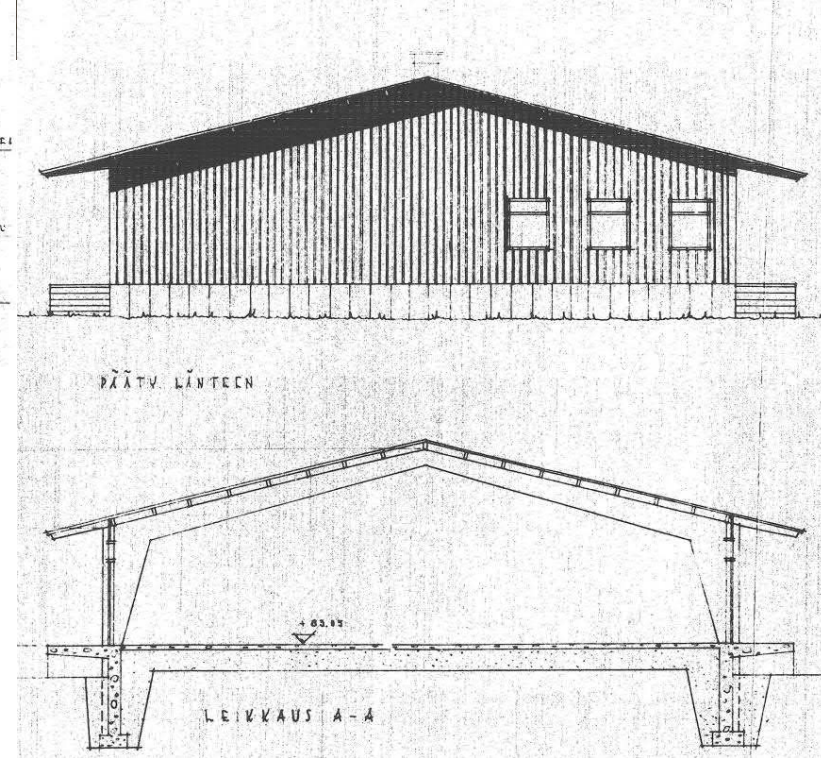
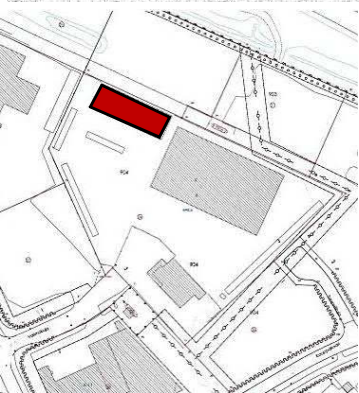
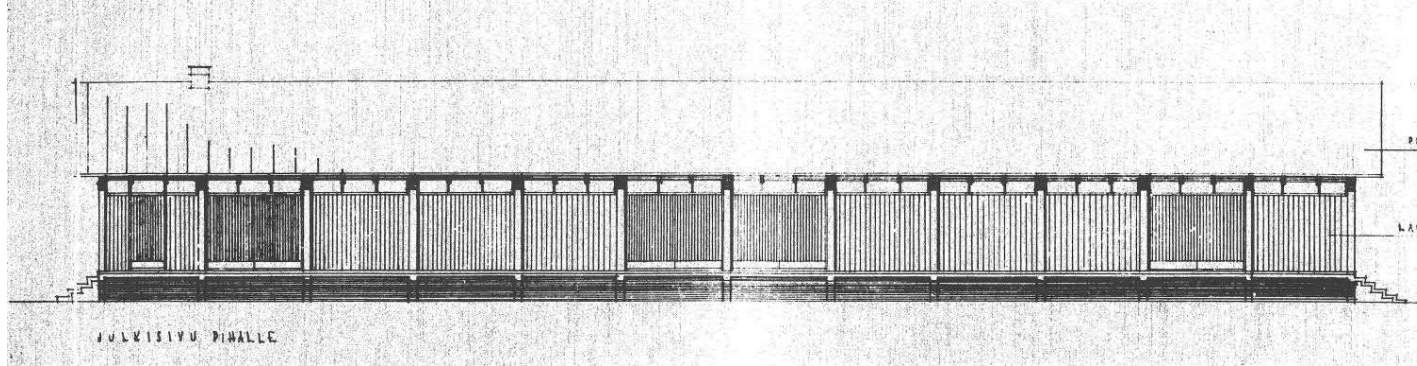

Arkkitehti Kaj Michael suunnitteli vuonna 1955 Pohjois-Karjalan Sähkö Oy:lle korjaamorakennuksen ja varaston. Korjaamorakennus purettiin vuonna 1991. Piirustuksessa vasemmalla oleva varastorakennus on edelleen olemassa osana Puumerkki puutavari liikkeen rakennuskantaa.

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy:n korjaamorakennus oli ensimmäinen murtoharjakattoinen rakennus Siihtalan teollisuusalueella. Vuonna 1991 puretun rakennuksen julkisivumateriaalit olivat puhtaaksimuurattu punatiili ja ikkunanauha rapattuine välisoseen.

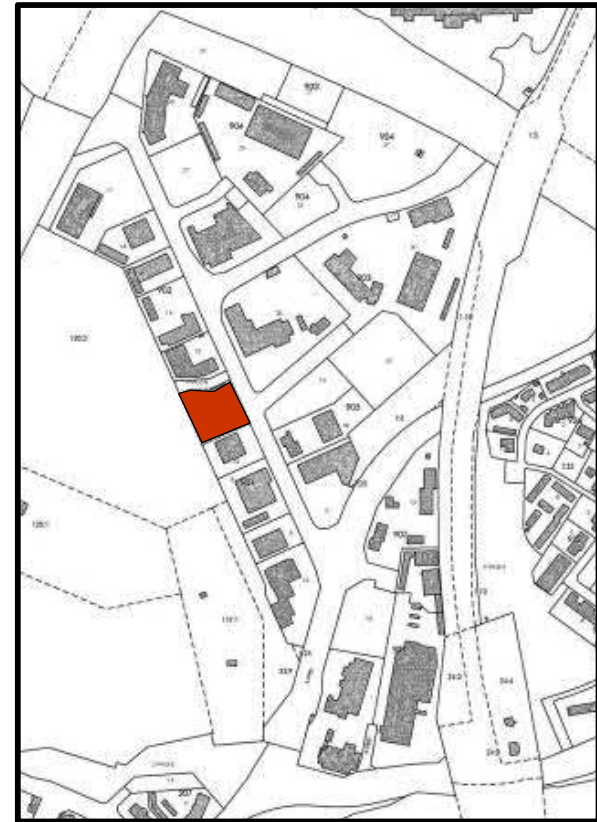

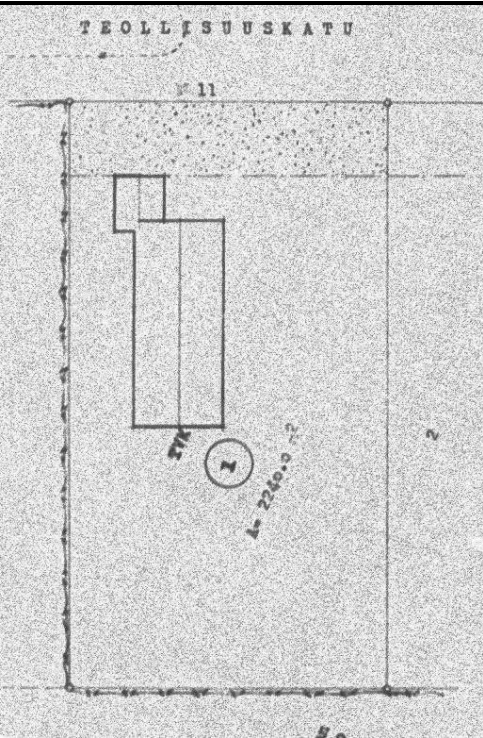

ONNI NUUTISEN RENGASKORJAAMO 1959-

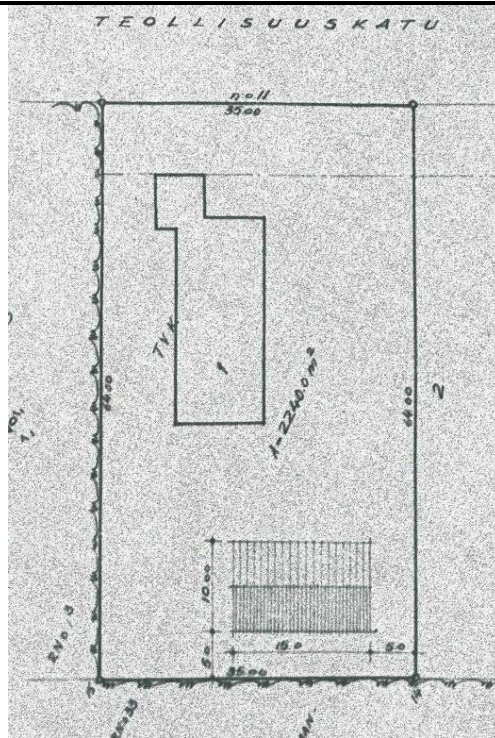
901- 11, Teollisuuskatu 11

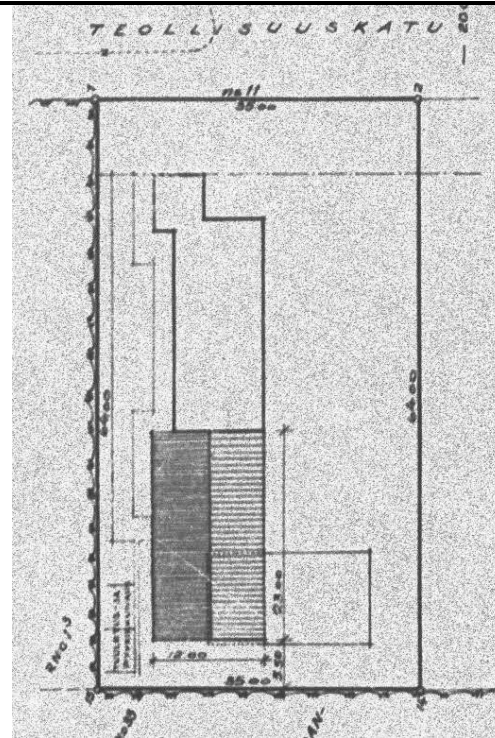
Rengaskorjaamo Onni Nuutinen, 901-11 (ent. 901-1 ja 7), Teollisuuskatu 11

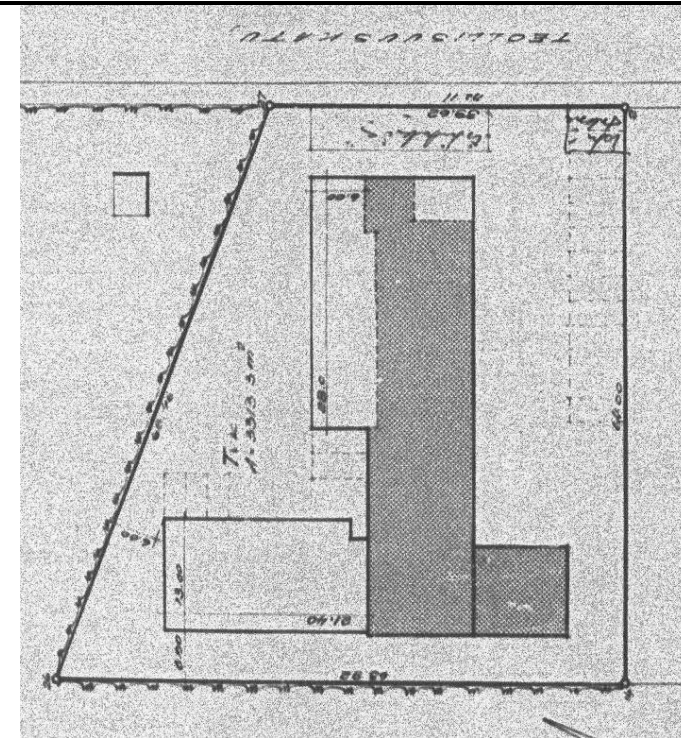
1959

1962

1964

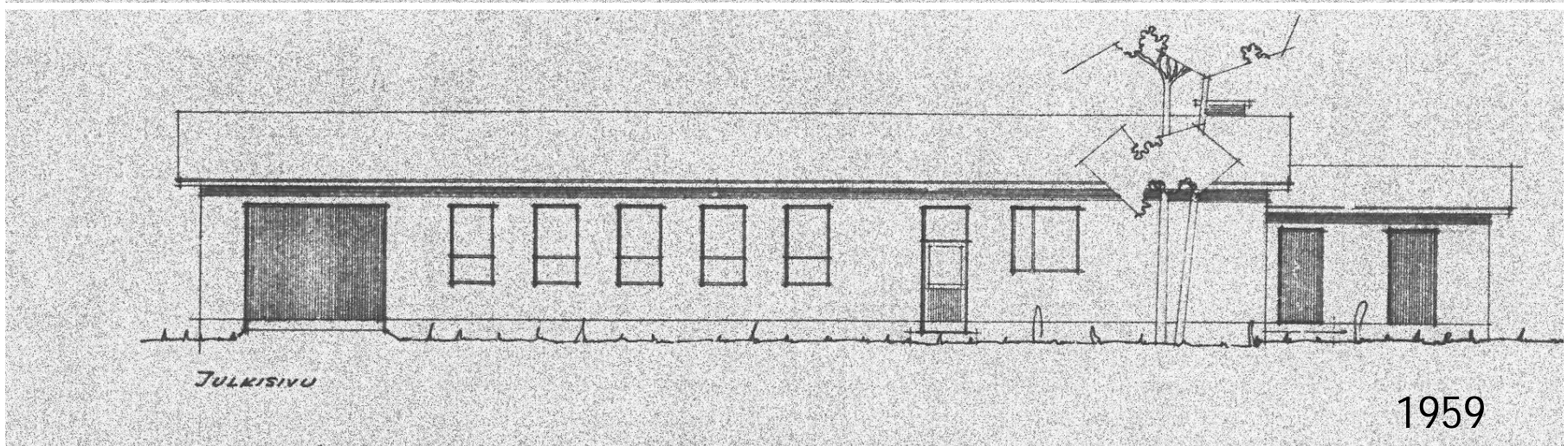
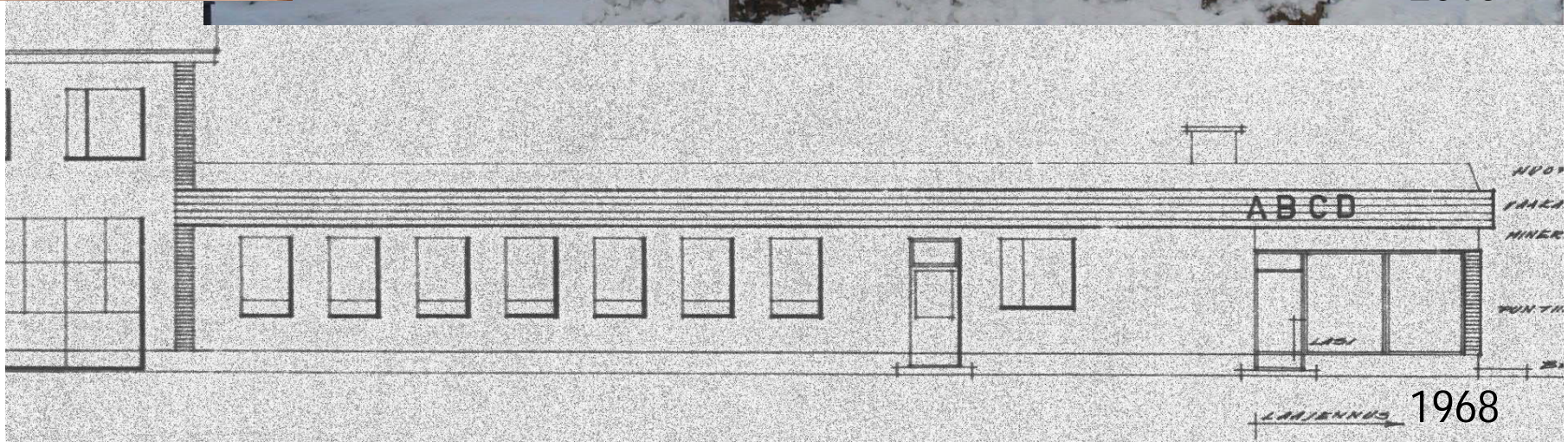
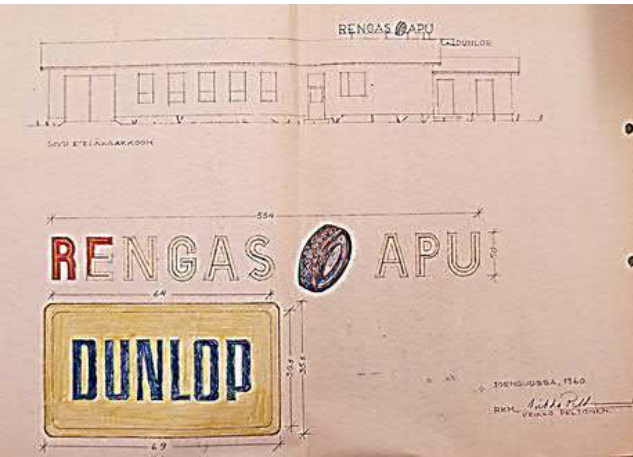

1968

Rengaskorjaamo Onni Nuutisen ensimmäinen rakennussuunnitelma harjakattoista tiilirakenteista korjaamorakennusta varten on päivätty 14.4.1959. Suunnitelman on laatinut M. Riikonen ja sitä on täydentänyt rakennusmestari P. Smolander., joka sittemmin on tehnyt myöhemmät 1960-luvun laajennussuunnitelmat. Vuonna 1962 Smolander on päivännyt suunnitelman puurakenteista varastoa varten. Jo kahden vuoden päästä varastosta leikattiin pätkä pois uuden kaksikerroksisen laajennusosan tieltä. Seuraavaa laajennusta varten tarvittiin jo tontin laajentamista entisen puistoalueen suuntaan. Vuoden 1968 suunnitelmassa Smolander on tehnyt erillisen siipirakennuksen ja laajentanut alkuperäistä korjaamo-osaa runkosyvyyden suunnassa. Samalla vanhan osan katupäädyssä ollut pykälä oikaistiin. Oikealla olevaan nykytilannekarttaan on vuoden 1959 osuus esitetty väritehosteella.

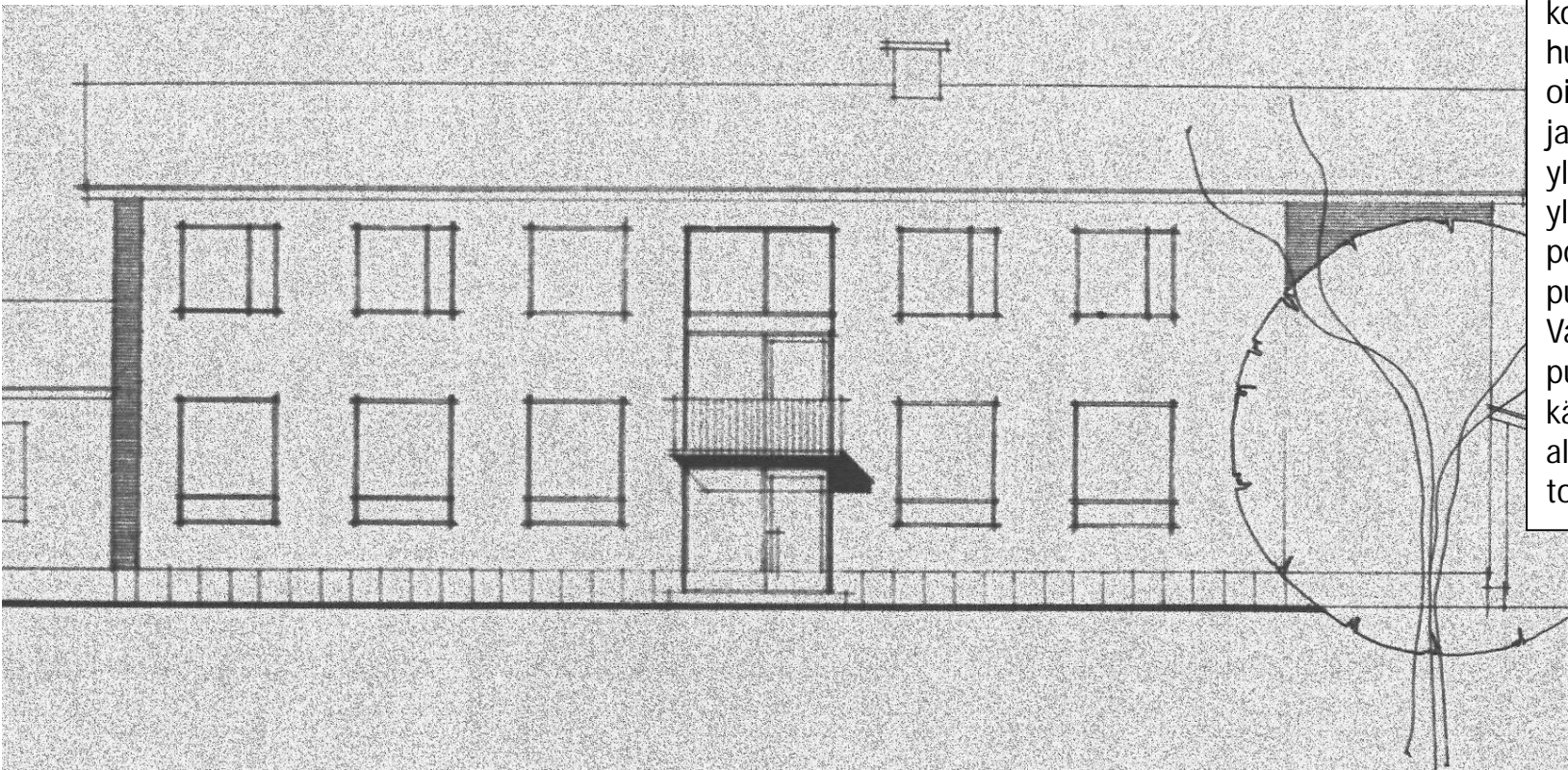

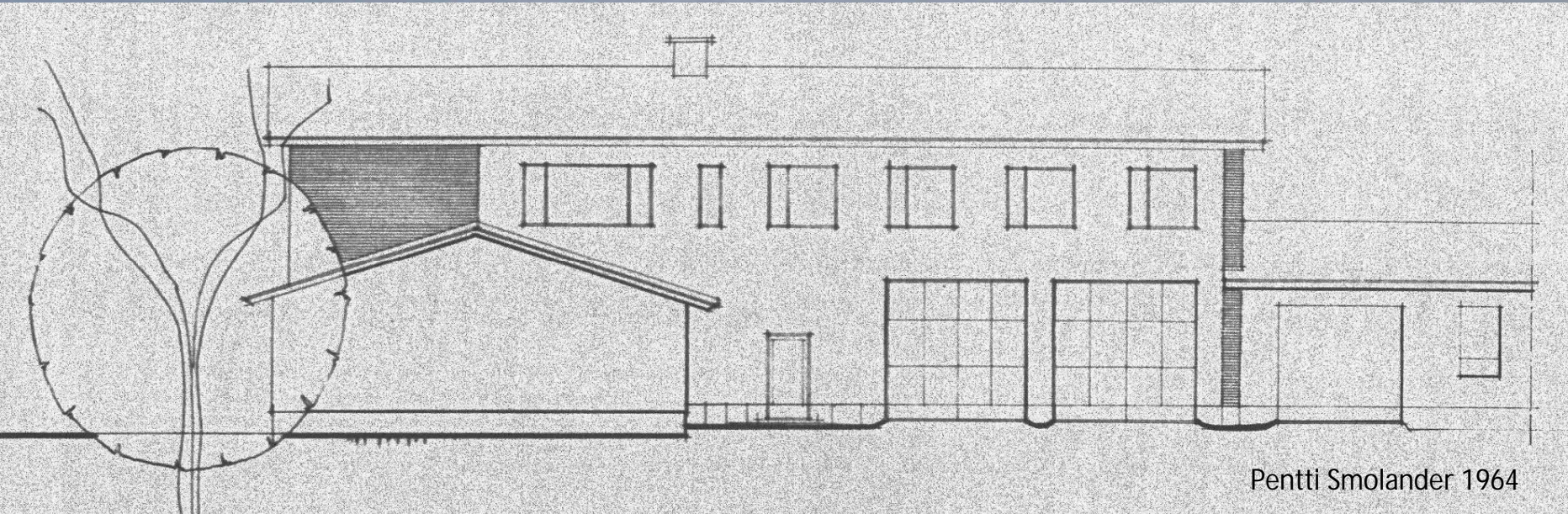
2015

Rakennusmestari Pentti Smolander suunnitteli 1964 kaksikerroksisen uudisrakennuksen, joka näyttää asuinkäyttöön tarkoitetulta pienkerrostalolta. Todellisuudessa rakennuksen alakerta oli kokonaan rengasliikkeen toimitiloja; kuvassa vasemmanpuoleisten kolmen ikkunan kohdalla huoltohallit ja sisäänkäynnin oikealla puolella rengasvarasto ja paikkaushuone. Vastaavasti yläkerrassa huoltohallien yläpuolella oli varastotila ja porrashuoneen oikealla puolella 4h+k asunto. Vaalean rappauksen ja puhtaaksi muuratun punatiilen käyttö yhdistää rakennuksen alueen 1950-luvulla toteutettuihin kohteisiin.

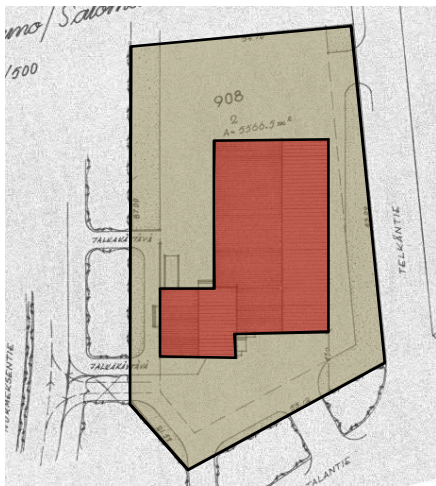

HUOLTOKORJAAMO SALOMAA-SAROLA OY
Unto Tupala 1960 ja 1964

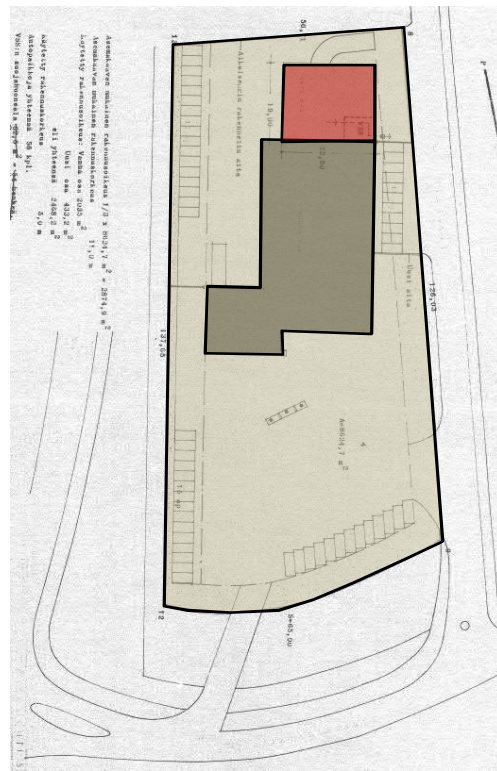
907- 18, Nurmeksentie 4

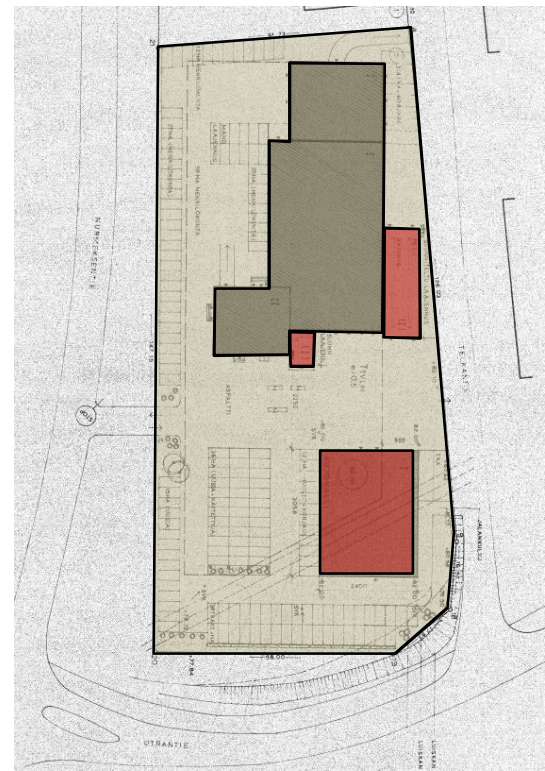
Huoltokorjaamo / Salomaa-Sarola Oy v. 1960, nyk. PK0, 907-18 (ent. 908-2), Nurmeksentie 4

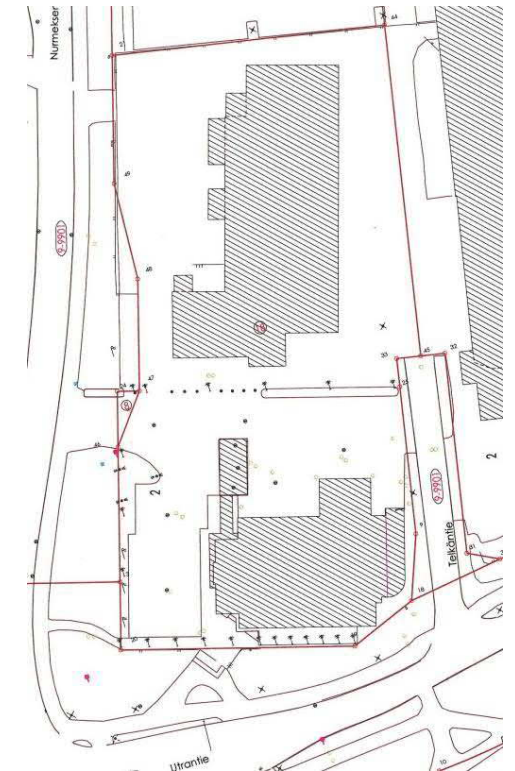
1960 Unto Tupala

Laajennus 1965 Unto Tupala

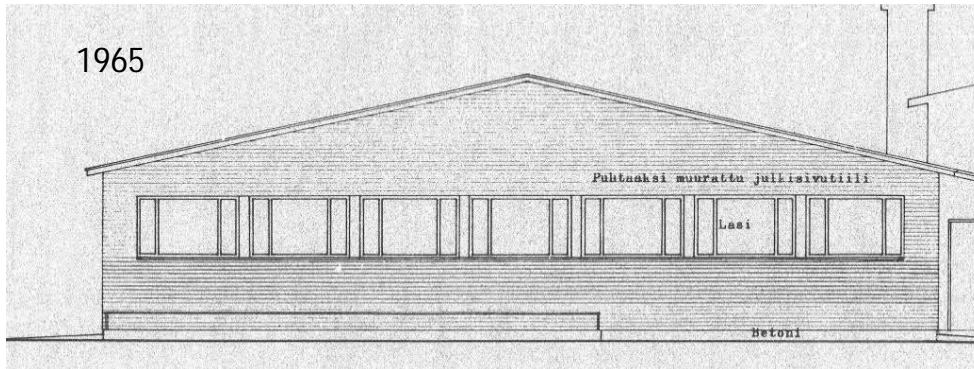
Uudisrakennus 1972 ja laajennus
1973 Jyrki Rotko

2015

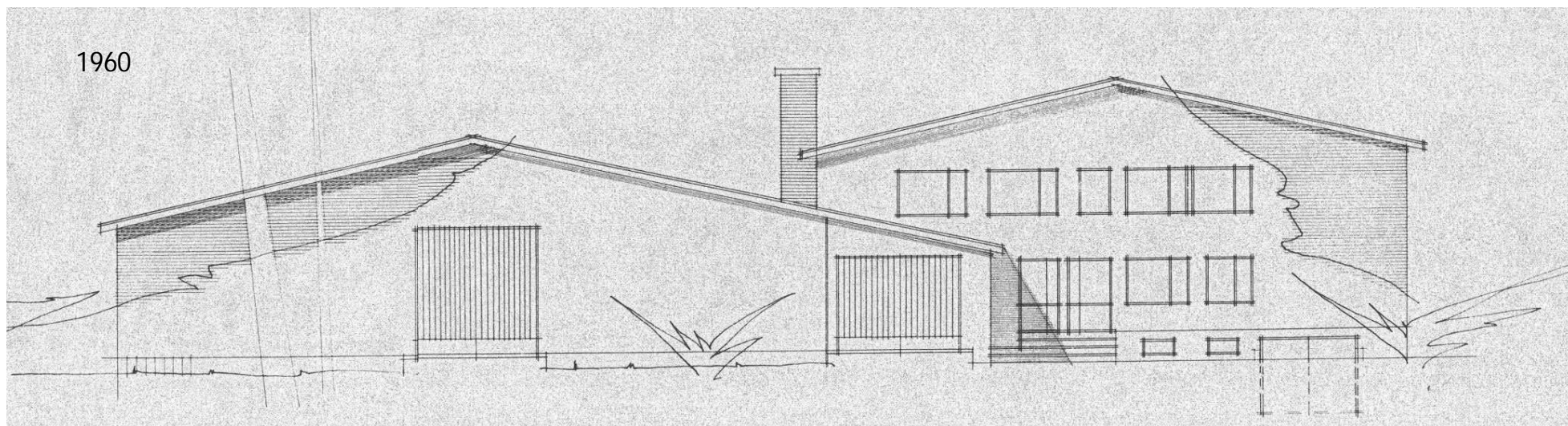

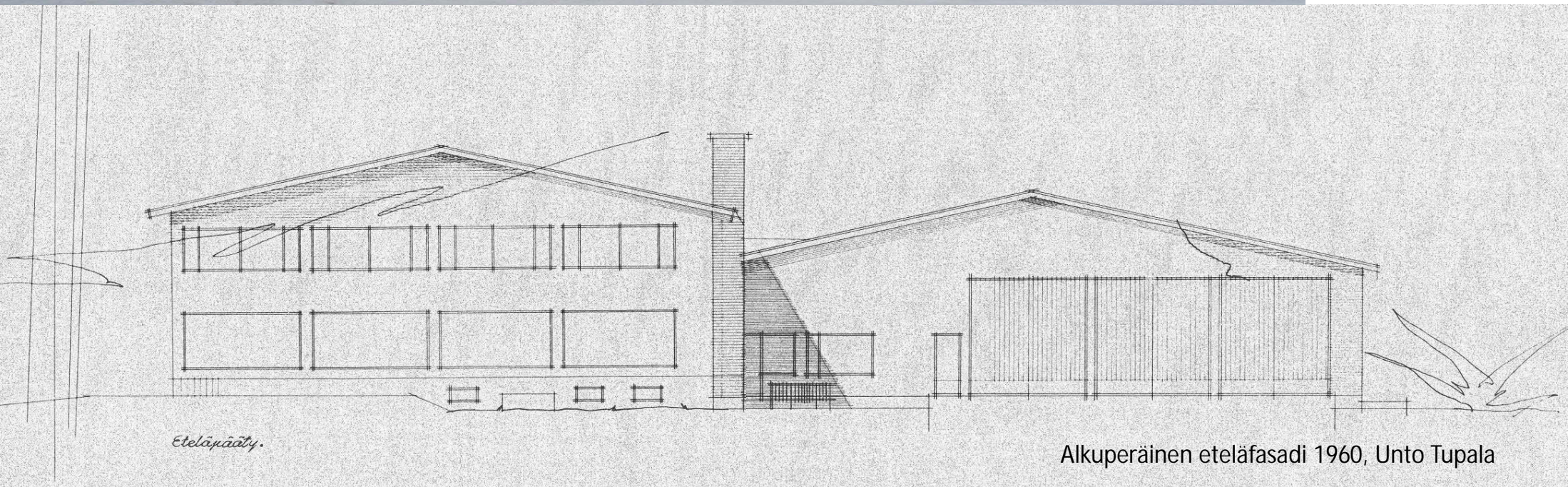
Nurmeksentien puoleinen fasadi puistosta päin syksyllä 2013.

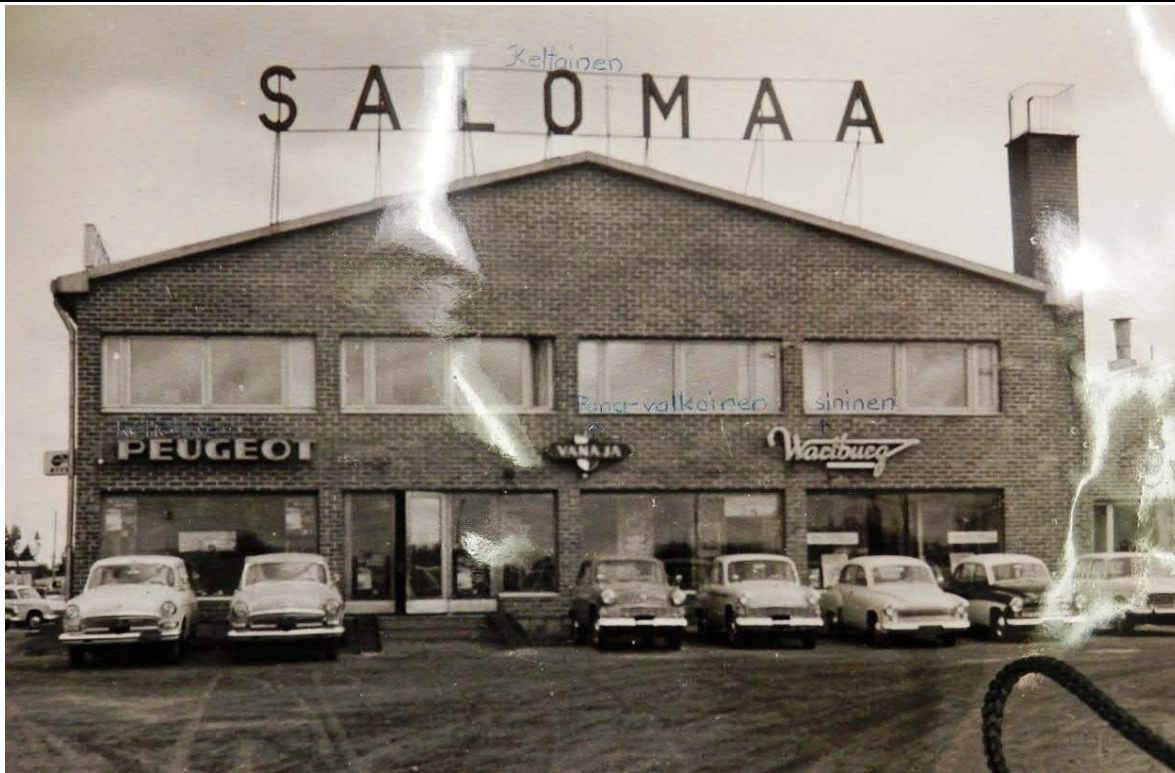

Alla oleva alkuperäinen korjaamo-osan pohjoisjulkisivu oli sekundäärinen huoltopäätty. Yllä olevan vuoden 1965 laajennuspiirustuksen myötä pääty muuttui käsittelyltään näyttävämmäksi ja julkisivumaisemmaksi ikkunarivin myötä.

Kaksikerroksisen osan kohdalla näkyvin muutos alla olevaan alkuperäisfasadiin on puhtaaksimuuratun seinän muuttaminen valkoiseksi slammauspinnaksi. Osittain pakettiauton taakse jäävien ulko-ovien yläpuolella on myöhemmin rakennettu poistumistieparveke porttaineen. Nykyinen energiasuunnittelu on tuonut julkisivuun ilmalämpöpumppuja ja muita laitteita.

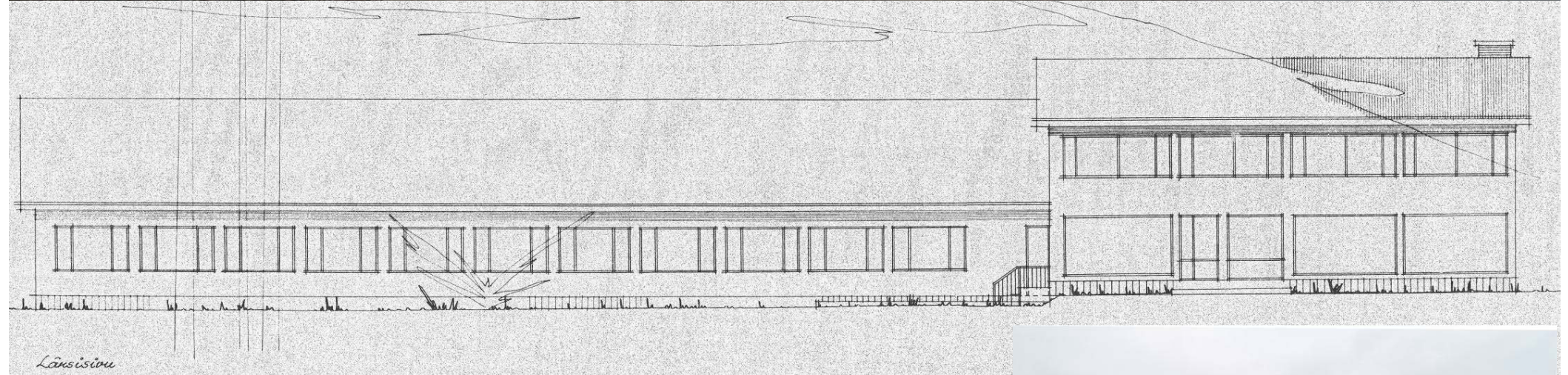

Vanhat valokuvat Joensuun maistraatin arkiston piirustusarkistossa. (Penttilän keskusarkisto).

Alkuperäiset puhtaaksimuuratut punatiiliseinät on slammattu/maalattu valkoiseksi.

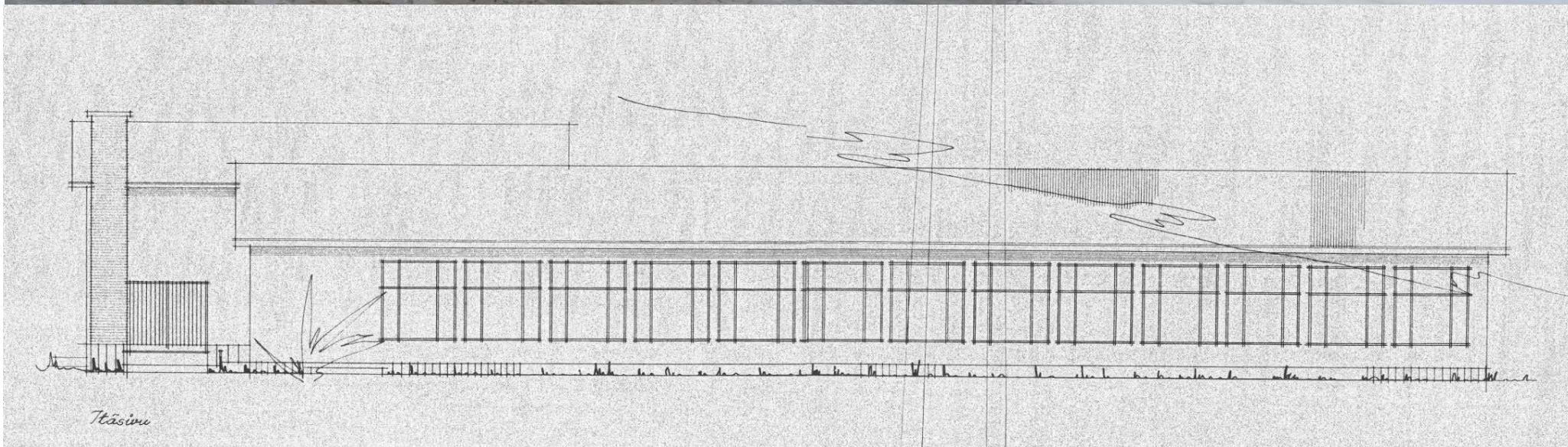

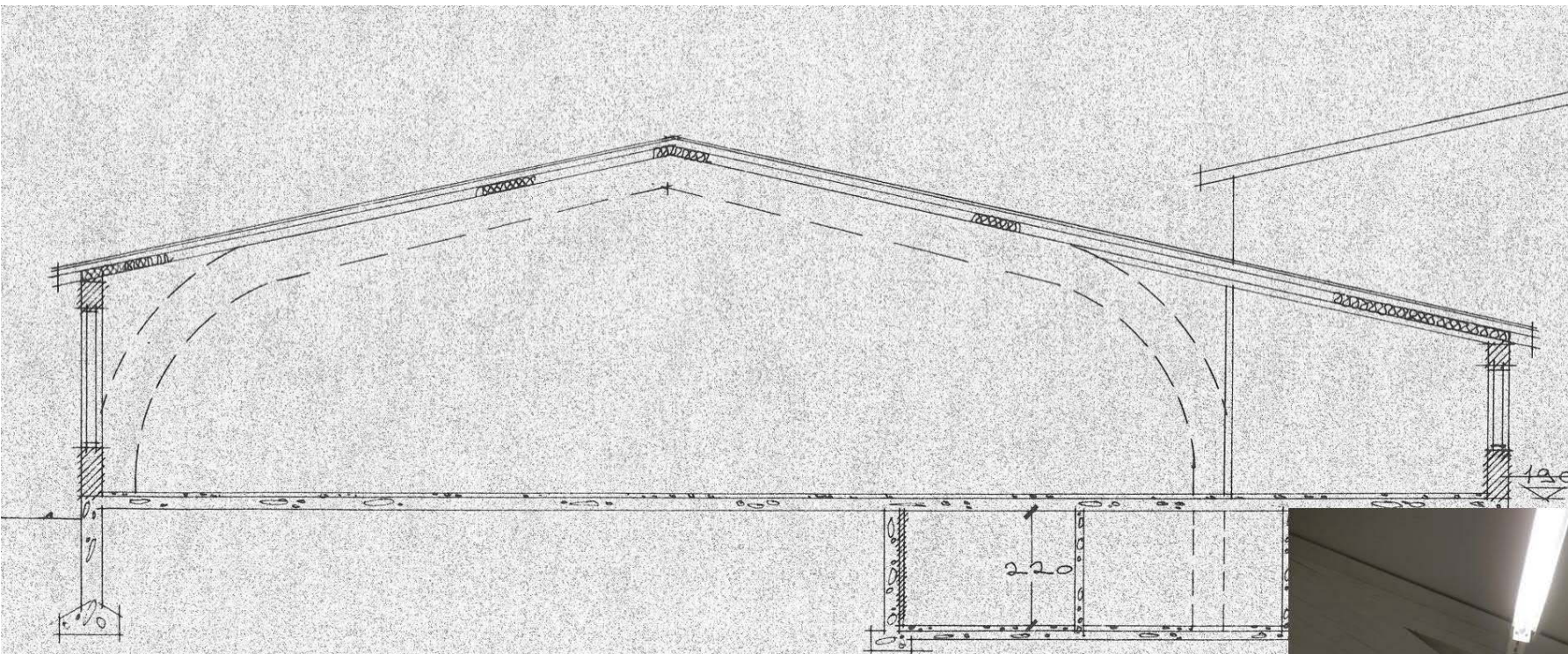
Nurmeksentien suuntainen katujulkisivu on säilyttänyt alkuperäisen hahmonsansa. Viimeisin muutos on matalan osan vesikatteen muuttaminen huovaksi.

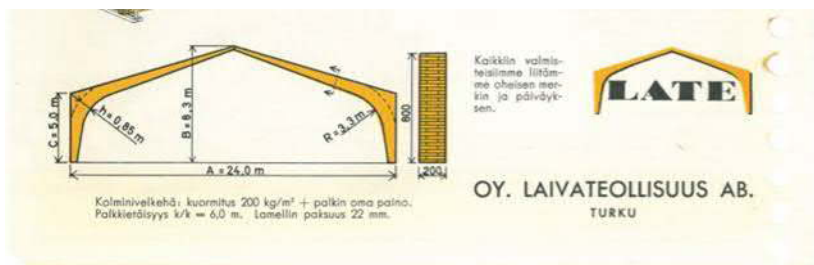

Alkuperäinen julkisivu Telkänkujalle on muuttunut laajennusten ja uusimisien myötä. Muutama vanha ikkuna on kuitenkin julkisivusta löydettävissä.

Leikkaus hallin kohdalta.

Salomaa-Sarolan autokorjaamon korjaamo-osa (nykyinen Jättikirppis) lienee varhaisin liimapuurakenteisilla kehillä toteutettu konstruktio Joensuussa. Vastaavaa menetelmää käytettiin pari vuotta myöhemmin Autoliike Mutasen rakennuksessa. Oy Laivateollisuus Turusta oli yksi varhaisimmista suomalaisista liimapuukehien valmistajista. Menetelmä oli kehitetty toisen maailmansodan jälkeen nimenomaan laivarakennuksen käyttöön.

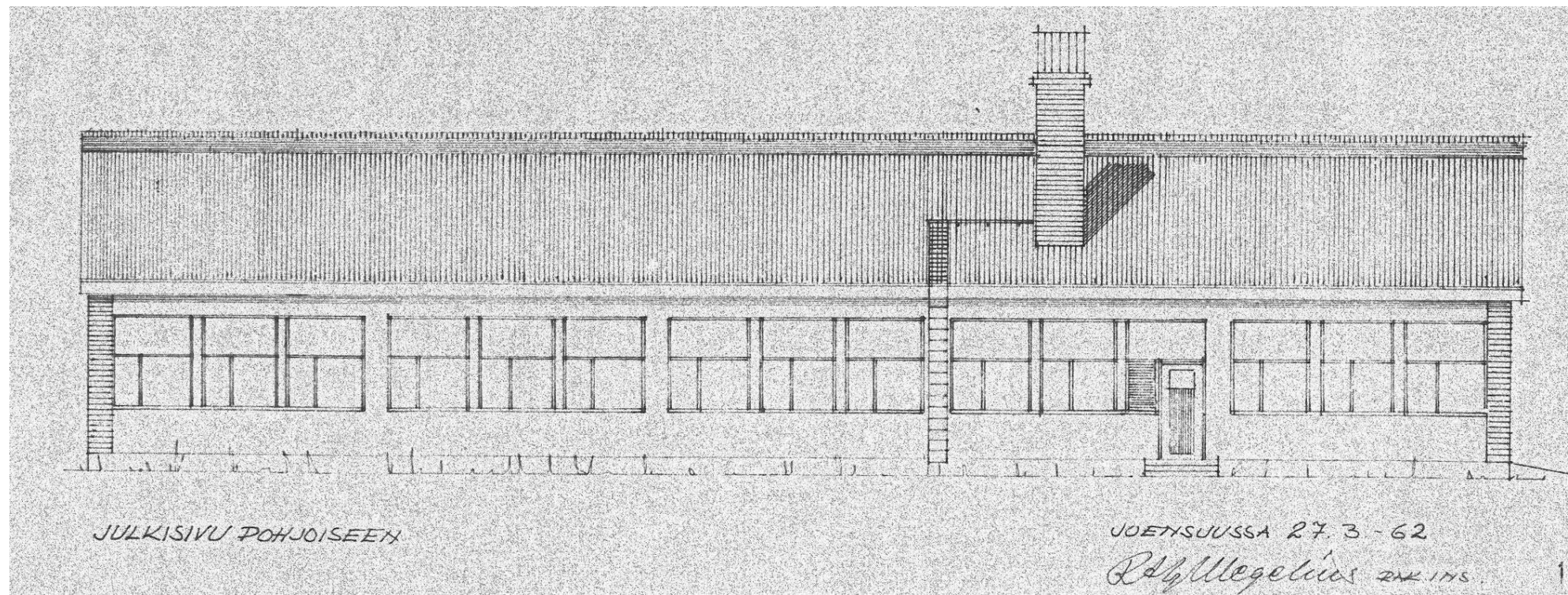

AUTOLIIKE MUTANEN R. Wegelius 1962

902-16, Teollisuuskatu 25

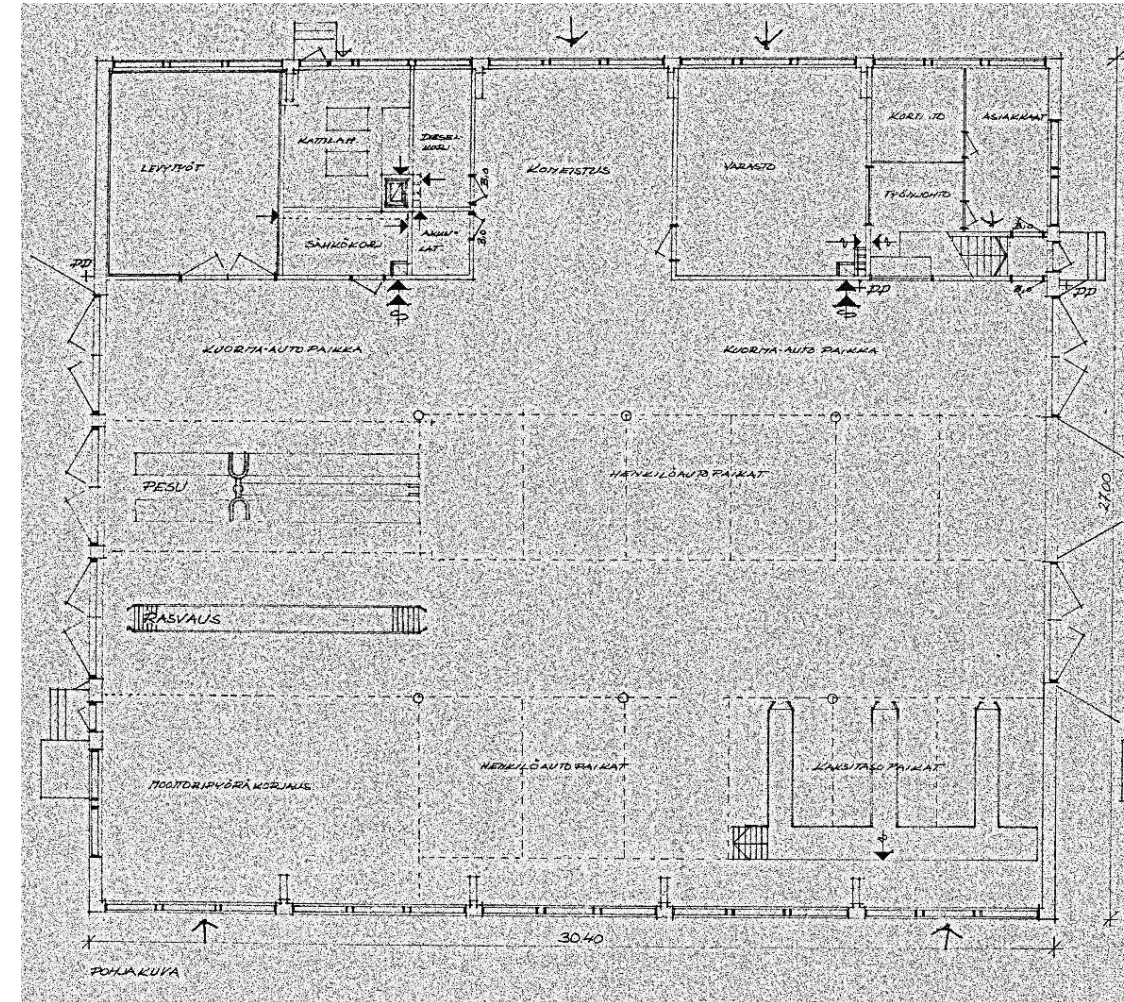
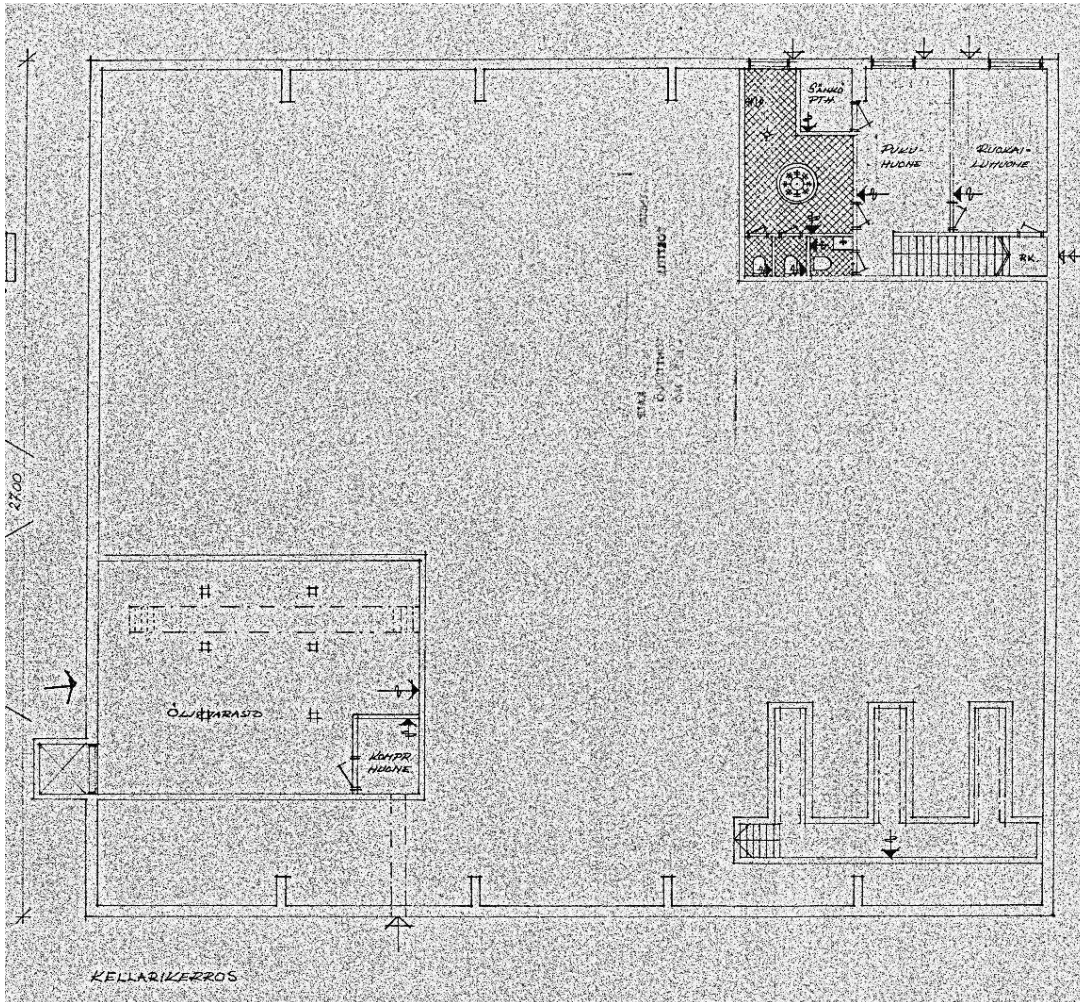

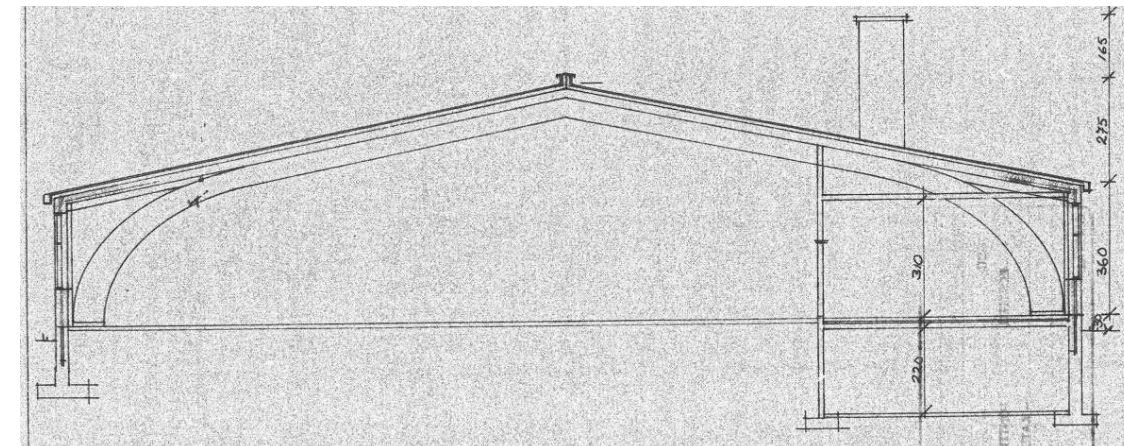
JULKISIVU PÖHJOISEEN

JOENSUUSSA 27.3.-62

R. J. Miettinen zmk. 1962

Autoliike Mutasen (Skoda-huoltokorjaamo) rakennusta varten laati helsinkiläinen insinööri Rainer Wegelius kahdet suunnitelmat. Ensimmäisessä versiossa oli murtoharjainen vesikatto kuten kadun toisella puolella olleessa Pohjois-Karjalan Sähkön korjaamorakennuksessa. Toteutuneeseen rakennukseen tuli normaali harjakatto, jota kannattelee liimapuukehät.

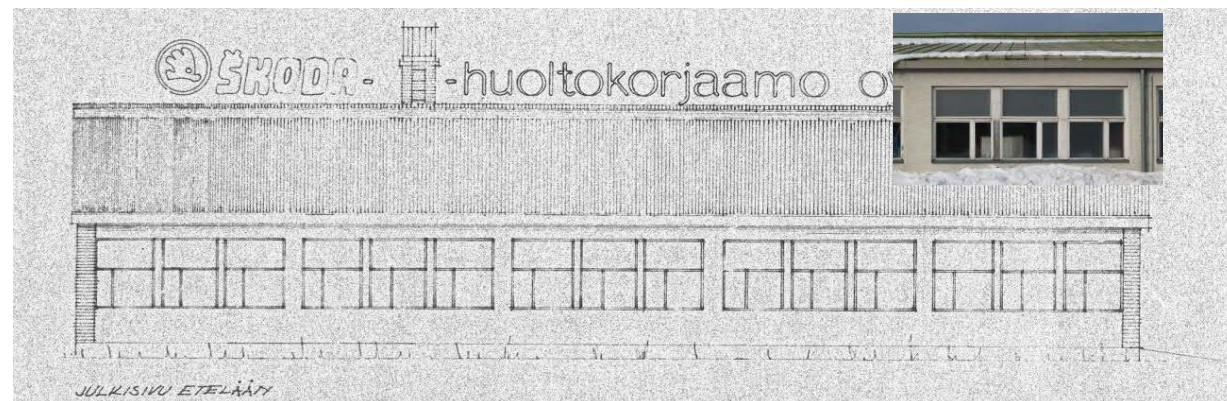
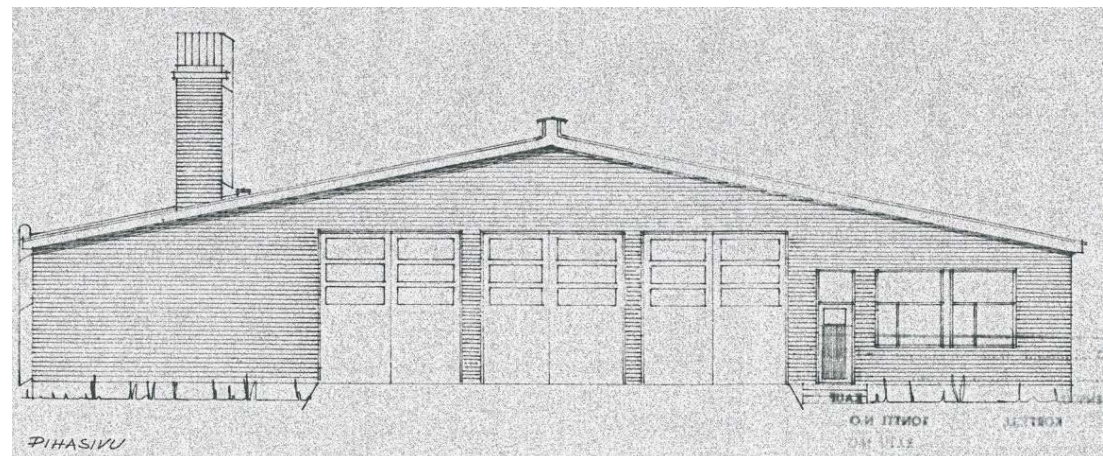
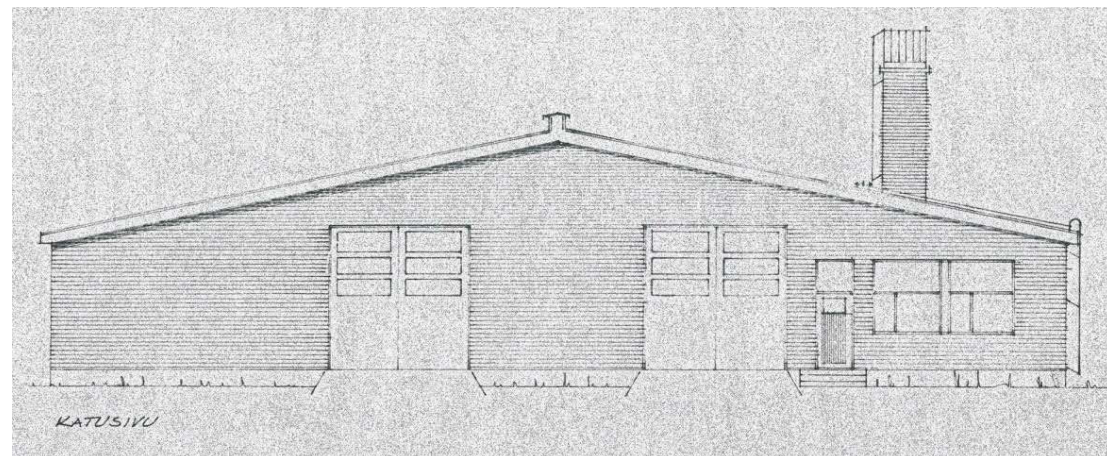

Pääty Teollisuuskadulle

Pääty pihalle

Viereinen eteläjulkisivu (kaakkoon) on säilynyt täysin alkuperäisessä asussa - vain Ikkunoiden puitejako on jo rakennusvaiheessa käännytynyt suunnitelmaan nähden peilikuvaksi.

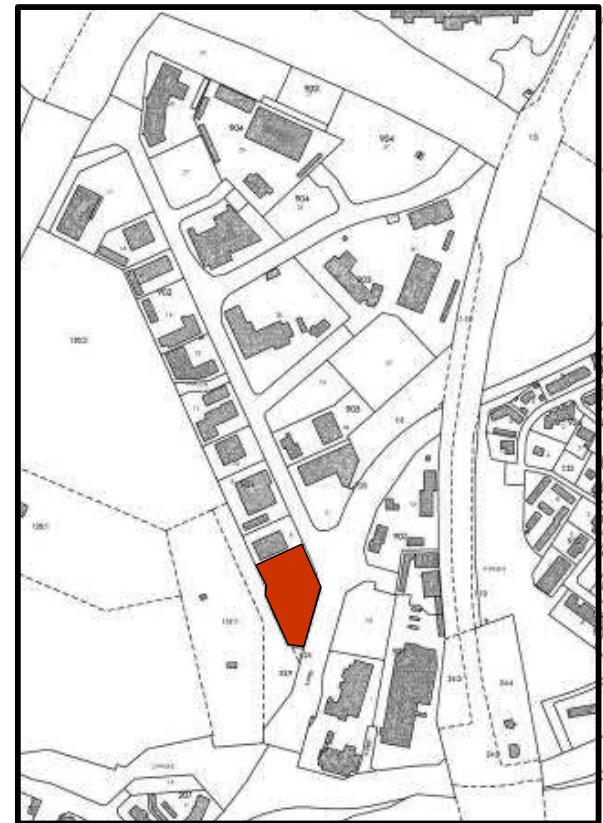
Suurin muutos on tapahtunut kadunpuoleisessa päädyssä, jossa tiilipäädyn keskiosa entisiä ovia myöten on avattu ikkunoiden reunustamaksi sisäänkäynniksi. Katon harjaa on vielä korostettu raskastekoisella katoksella.

Pihan puoleisen päädyn suuret huolto-ovet on ummistettu.

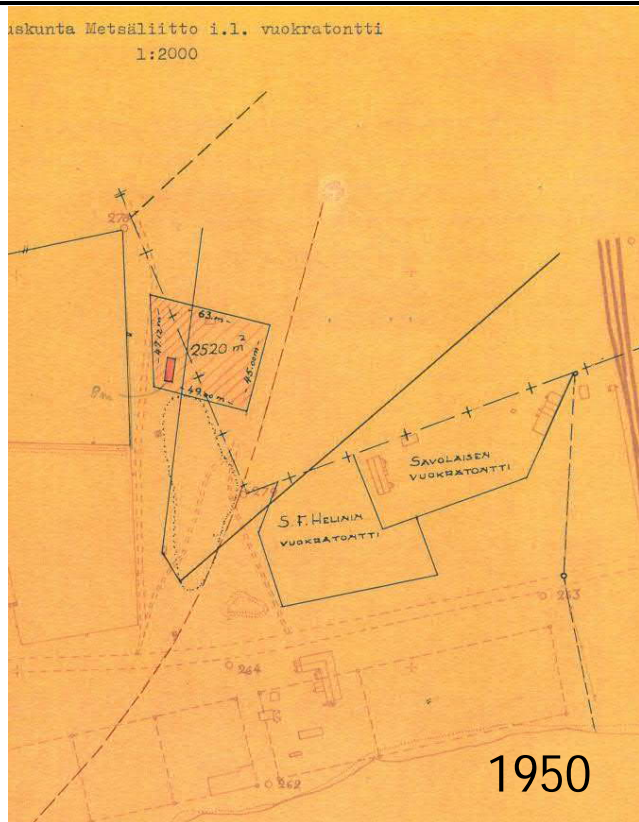

AUTO-KARJALA V. Suonmaa 1963

901-10, Teollisuuskatu 1

AUTO-KARJALA 1963, 901-10 (ent. 901-6), Teollisuuskatu 1

1950

Ennen vuoden 1956 asemakaavan vahvistamista oli tulevalle Teollisuuskatu 1 tontilla Osuuskunta Metsäliiton sirkkeli ja varasto (vuodesta 1950).

Vuonna 1963 rakennusarkkitehti Vilho Suonmaa suunnitteli autoliike Auto-Karjalalle mittavat toimitilat, joita uudistettiin ja laajennettiin vuosien kuluessa.

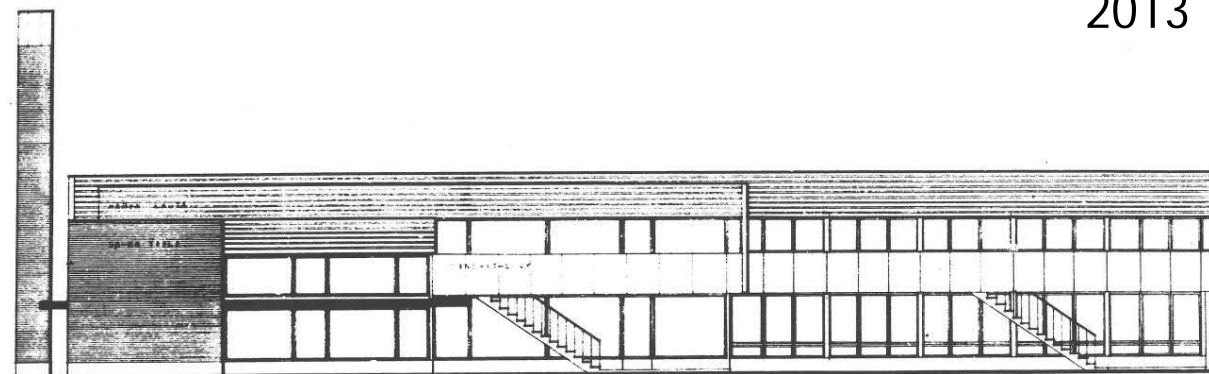
Vuonna 2013 kuntosalikäyttöön kunnostettu rakennus sai uuden julkisivukäsittelyn arkkitehti Hanne Savolaisen suunnitelman mukaan.

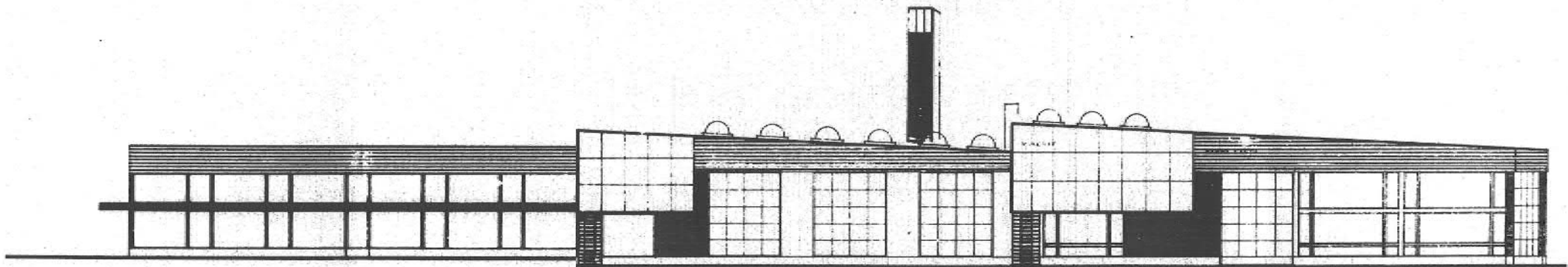
2015

2013

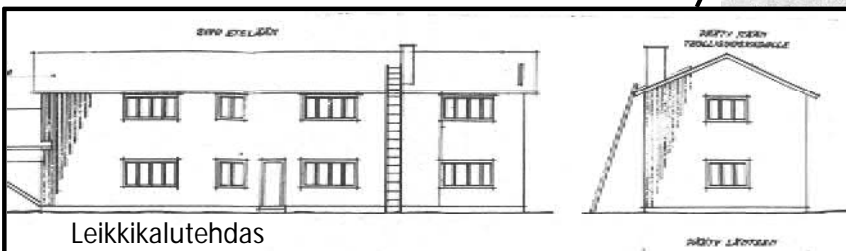
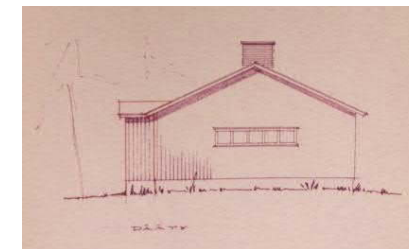
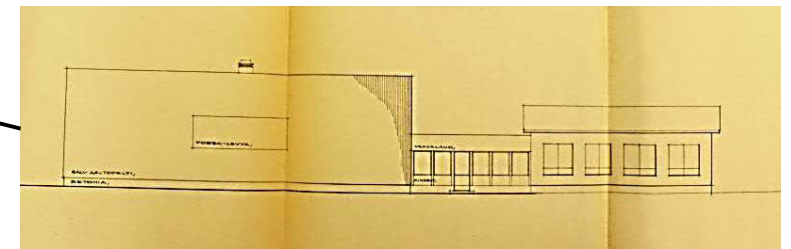
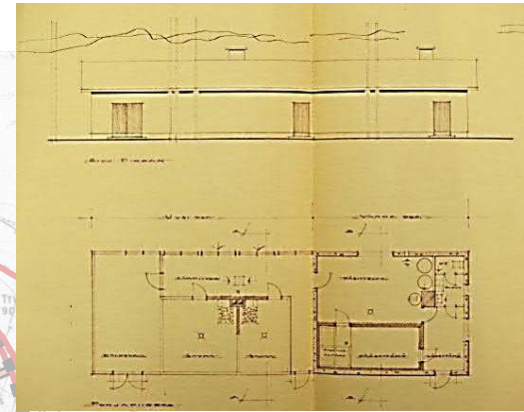
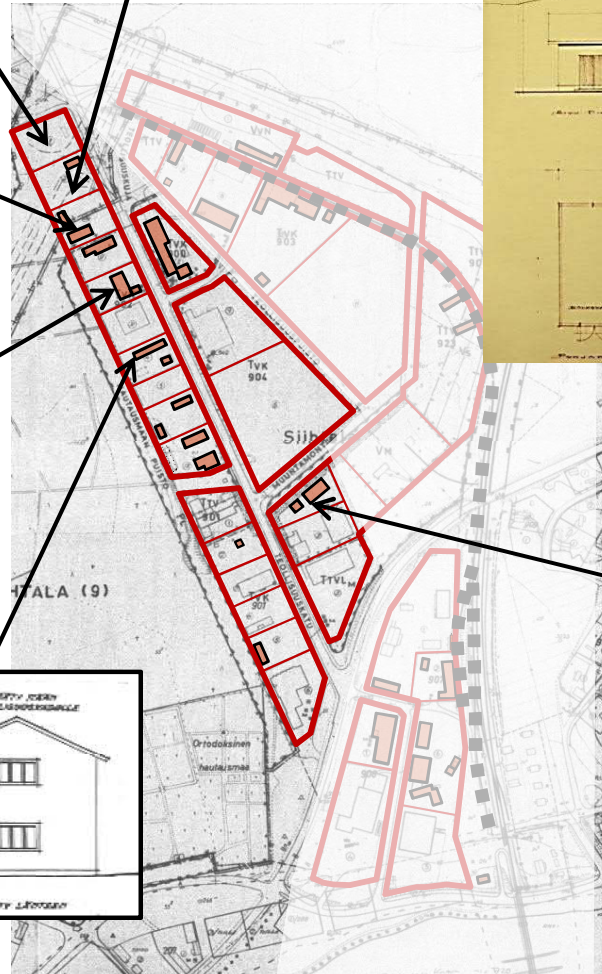
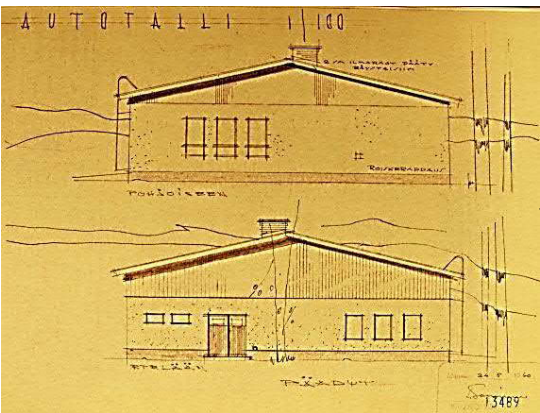
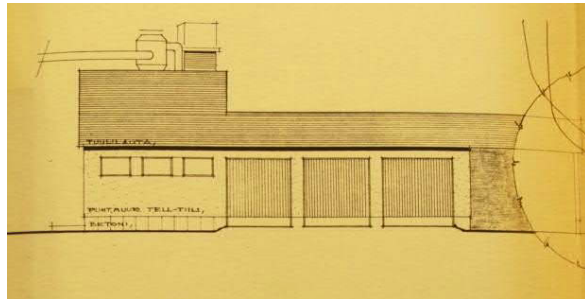
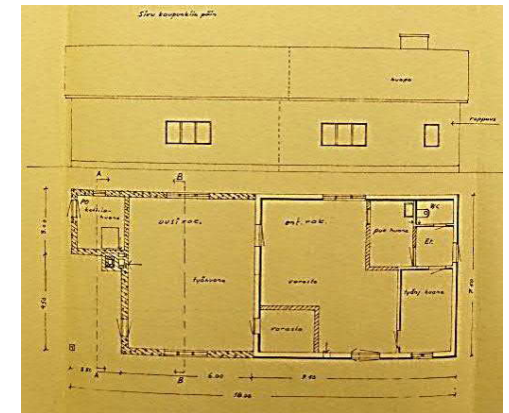
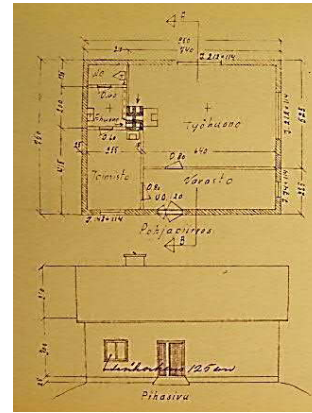
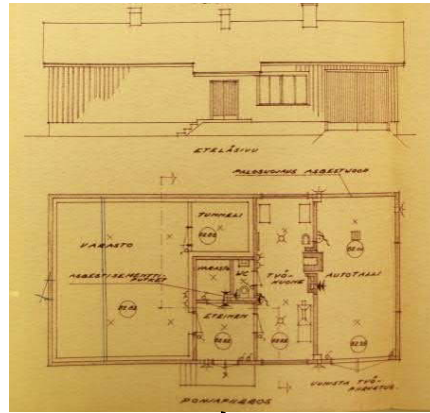
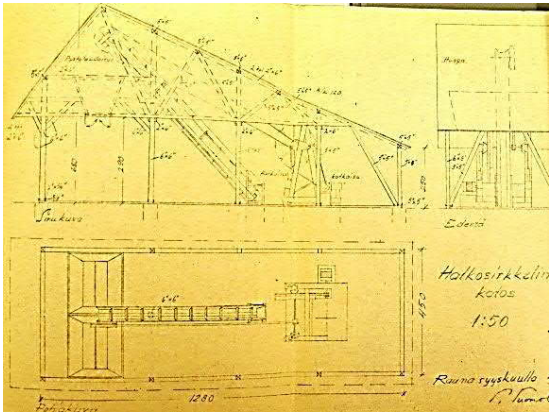

1963

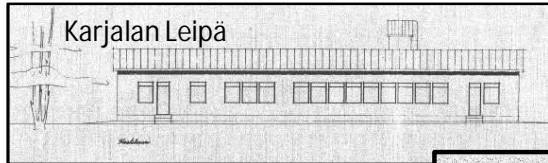
Julkisivu Teollisuuskadulle. Vilho Suonmaa 18.7.1963

Siihtalan teollisuusalueelta purettuja 1950- ja 1960-lukujen rakennuksia vuoden 1969 kaavamuutoskartalla

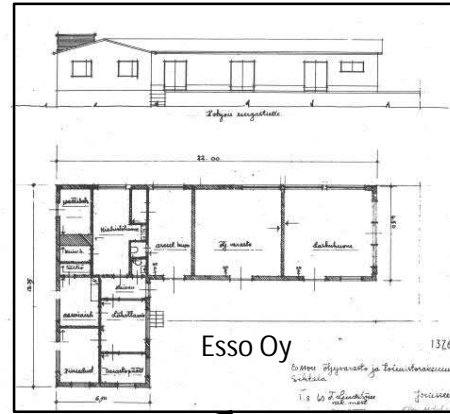

Siihtalan teollisuusalueelta purettuja 1950- ja 1960-lukujen rakennuksia vuoden 1969 kaavamuutostekartalla

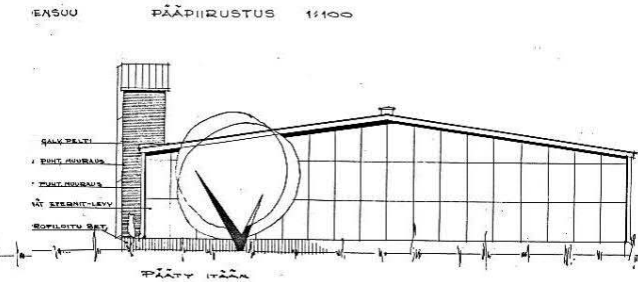
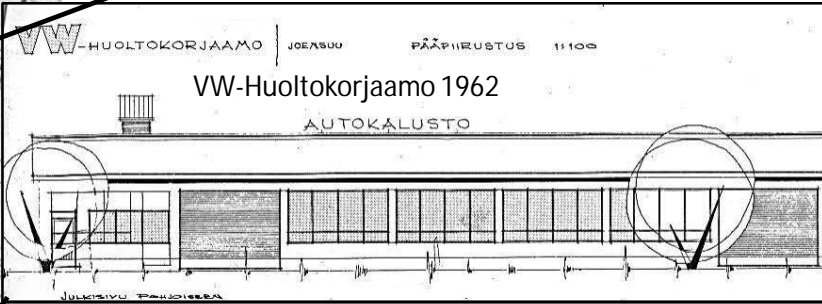
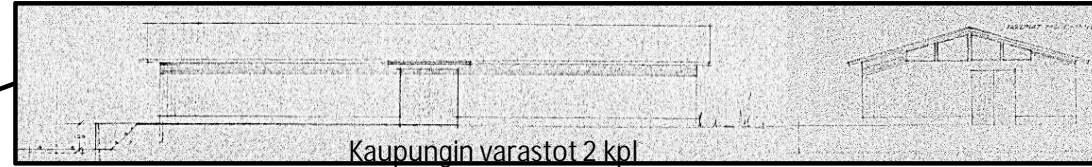
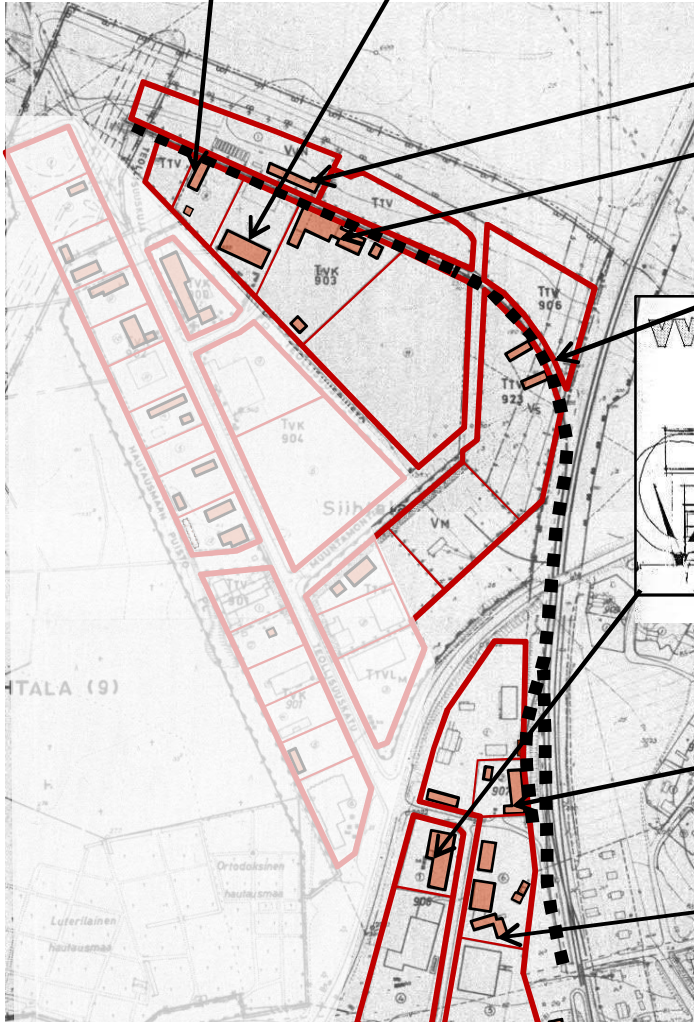
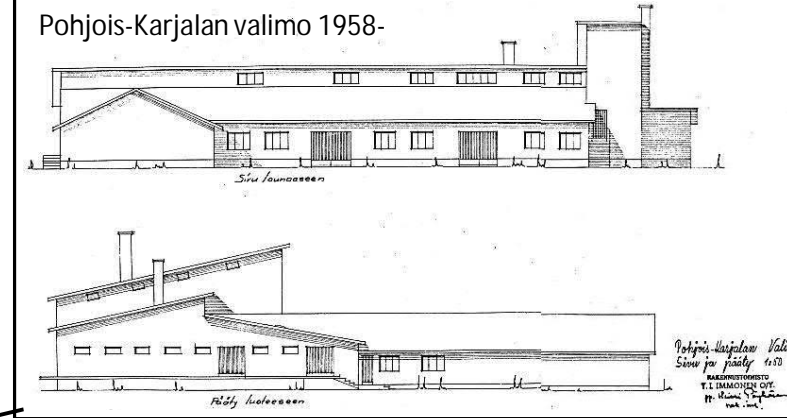
Karjalan Leipä

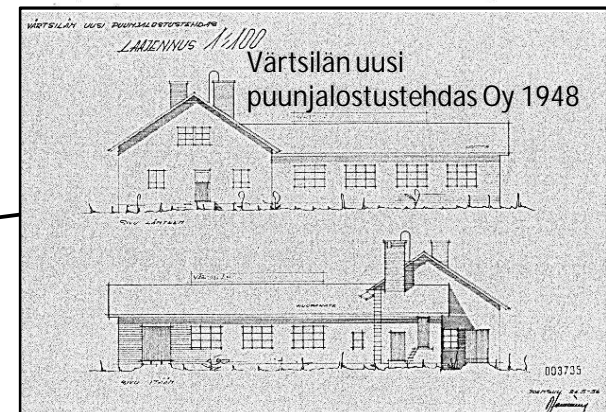
Pohjois-Karjalan Sähkö Oy

Pohjois-Karjalan valimo 1958-

SMK:n varasto

Arkkihti Seppo Hytösen vuonna 1960 suunnittelema Oriola Oy:n toimitaloa laajennettiin ja muutettiin vuonna 2013. Vasemmassa reunassa näkyvä Teollisuuskadun julkisivu jäi jotakuinkin ennalleen.

904-35,
Kauppakaari 1

Nykyinen Carlson-tavaratalo on rakentunut useassa eri vaiheessa arkkihti Unto Tupalan vuonna 1961 suunnitteleman autoliike Kemiläisen rakennuksen ympärille.

907-17
Telkäntie 2

LÄHTEET:
Joensuun kaupungin kunnalliskertomukset
Maistraatin arkiston piirustukset
Rakennusvalvonnan piirustukset

Valokuvat: Petri Enqvist (paitsi sivun 67 vanhat valokuvat)